

Liahona

**De borg van een
beter verbond, p. 2**

**Musiceren in
Manitoba, p. 18**

Liahona

OP DE OMSLAG

Voor: Carl Heinrich Bloch, *Christus en de Samaritaanse vrouwen*, met dank aan het Nationaal Historisch Museum Frederiksborg (Hillerød [Denemarken]). Achter: Robert T. Barrett, *Christus vertelt de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan*.

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND

Illustratie Mark W. Robison.

ARTIKELN

- 2 Boodschap van het Eerste Presidium: de borg van een beter verbond *President James E. Faust*
- 10 Met geloof bezielde lesgeven *Ouderling Robert D. Hales*
- 25 Huiszoekboodschap: u instellen op openbaring
- 30 Op zoek naar grootvader Pablo *Raquel Pedraza de Brosio*
- 32 Gelijkenissen van Jezus: de arbeiders *Ouderling Henry F. Acebedo*
- 36 Uitspraken van de apostelen van weleer: de kerk opbouwen *Ouderling Richard J. Maynes*
- 40 Ervaringen van heiligen der laatste dagen
Mijn vaders onderscheiding voor betoonde moed
Emmanuel Fleckinger
Het gebed van mijn dochter *Kari Ann Rasmussen*
Vergevengszindheid leidt tot gemoedsrust
Naam bekend bij de redactie
Een kompas in dichte mist *Lin Tsung-Ting*
- 44 Aan de minsten *Victor Guillermo Chauca Rivera*
- 48 De *Liabona* van september 2003 gebruiken

VOOR DE JONGEREN

- 7 Poster: wees een sterke schakel
- 8 Fortuin maken *Ouderling D. Rex Gerratt*
- 18 Eén noot tegelijk *Shanna Gbazevavi*
- 22 Met liefde *Stefania Postiglione*
- 24 Ideeën: de wekelijkse activiteitenavond tot een succes maken
- 26 Tekortschieten *Chad Morris*
- 47 Wist je?

DE KINDERVRIEND

- 2 Luister naar de stem van een profeet: Voetsporen in de sneeuw *President Thomas S. Monson*
- 4 Participatieperiode: kies de goede weg
Vicki F. Matsumori
- 6 Een zorgzame lerares *Tamra Flake Kriser*
- 8 Overal ter wereld *Jan Pinborough*
- 10 Verhalen uit het Nieuwe Testament: slechte mensen doden Stefanus; Paulus leert wie Jezus is
- 14 Van vriend tot vriend: we gaan naar het jeugdwerk
Ouderling Robert R. Steuer
- 16 Tempelkaarten

ZIE 'MET GELOOF BEZIELD LESGEVEN', p. 10

ZIE 'VOETSPOREN IN DE SNEEUW', p. K2

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley,
Thomas S. Monson, James E. Faust

Road der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson,
Dallas H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
Henry B. Eyring

Verantwoordelijk redacteur: Dennis B. Neuenschwander
Adviseurs: Monte J. Brought, J. Kent Jolley, W. Rolfe Kerr,
Stephan A. West

Hoofdredacteur: David L. Frischknecht

Directeur redactie: Victor D. Cove

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdredactoren: Richard M. Romney

Assistent-hoofdredactoren: Marvin K. Gardner,
Vivian Paulsen, Don L. Seerle

Redactie medewerkers: Collette Nebeker Aune,
Susan Barrett, Ryan Carr, Linda Stahlke Cooper,
Lakene Porter Gault, Shanna Ghaznavi, Jennifer L.

Greenwood, Lisa Ann Jackson, Carrie Kasten, Melvin
Leavitt, Sally J. Odekir, Adam C. Olson, Judith M. Paller,
Jonathan H. Stephenson, Rebecca M. Taylor, Roger Terry,
Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Warvall,
Kimberly Webb, Monica Weale

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-directors: J. Scott Knudsen, Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Deelredacteurs ontwerp en productie: Kalli Allen-Phatt,
Fay P. Andrus, C. Kimball Bort, Howard Brown, Thomas S.

Herrin, Reginald J. Christensen, Brent Christensen, Kerry Lynn C.
Hern, Kathleen Howard, Denise Kirby, Todd R. Peterson,
Randall J. Paxon, Mark W. Robinson, Brad Leone, Kara A. Todd,
Claudia E. Warner

Marketing manager: Larry Hiller

Opstalingsdirecteur: Craig K. Sedgwick

Distalingsdirecteur: Kris T. Christensen

Verlating:

CPB Versapubliek

Hersched 1, NL-5341 GS Oss

Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heidekamp

Groeneweg 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0465-865984

Kopië leest op diskette, of per e-mail naar

nieuws@liahona.nl

Abonnementenadministratie:

Liahona Service Distributiecentrum Frankfurt

Tel. 00800 3234357

Fax 0049 6172 492860

Abonnementenprijs:

EUR 15,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment

ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks

bestellen via creditcardnummer vermelden.

Bijlagen:

Stuur manuscripten in vragen aan:

Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:

cpb-liahona-imag@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het boek van Mormon dat

'een hoop' of 'opvoering' betekent) wordt gepubliceerd in

het Albaans, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuans,

Chinees, Deens, Duits, Engels, Est, Fijisch, Fins, Frans,

Haitiaans, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans,

Korice, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch,

Marshallaans, Mongools, Nederlands, Noors,

Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch,

Samoanisch, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans,

Tajiek, Talaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans,

Tsjechisch, Vietnamese, Uilaans en Zweeds. (Frequentie

verschilt per taal.)

Uitgever:

© 2003 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-

houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:

September 2003 Vol. 103 No. 9. LIAHONA (USPS 311-

480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North

Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is

\$10.00 per year; Canada, \$16.00 plus applicable taxes.

Periodicals postage paid at Salt Lake City, Utah, and at

additional mailing offices. Sixty days' notice required for

change of address. Include address label from a recent

issue; old and new address must be included. Send USA

and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center

at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.

Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)

may be taken by phone. (Canada Post Information:

Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake

Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368.

DE LIAHONA GEBRUIKEN EN VERKNIPPEN

De *Liabona* is een prima hulpmiddel
gebleken. Ik heb er veel uit geleerd en ik
lees graag wat de levende profeet te zeggen
heeft.

Ik put veel ideeën uit *De Kindervriend*,
die ik gebruik om mijn kinderen op de
gezinsavond les te geven in het evangelie.
Dat blad bevat echt uitstekend materiaal.
Maar het gaat me erg aan mijn hart als ik
spelletjes en activiteiten uitknip. Ik moet
dan een verhaal of een plaat beschadigen
die ik misschien bij een andere gelegenheid
kan gebruiken. Het zou echt fijn zijn als ik
dat materiaal kon gebruiken zonder het blad
te hoeven vernippen.

Magdalena Velázquez de Cervantes,

Wijk Frutera,

Ring Ciudad Juárez-Noord (Mexico)

Noot van de uitgever: We horen dit
vaker en begrijpen dat het vervelend is om
een verhaal of een artikel te vernippen.
Helaas zouden we een deel van *De*
Kindervriend blanco moeten laten om dit
probleem te ondervangen. In plaats daar-
van proberen we het tijdschrift zo te ont-
werpen dat uitknippen zo min mogelijk
schade tot gevolg heeft. In sommige ge-
bieden kunnen de lezers het spel of de ac-
tivist misschien kopiëren. Dan hoeft men
het origineel niet te vernippen.

UIT RUSLAND MET DANK

Wij willen onze oprechte dank uitspre-
ken voor de voltijszendingen in onze
gemeente. In de afgelopen twee jaar zijn die
ouderlingen en zusters een zegen geweest
voor onze stad. Ze hebben hun familie en
goede vrienden achtergelaten om mensen-
zielen te redden van het kwaad van de
wereld.

Wij zijn dankbaar voor de Engelse lessen,
want er zijn op onze scholen niet genoeg
leraren Engels. We uiten ook onze waarde-
ring voor de hulp van de zendingen aan de
bejaarden en zieken in tehuizen en zieken-
huizen. Hun belangrijkste eigenschap is ech-
ter hun diep en krachtig geloof in Jezus
Christus.

Wij willen hun ouders bedanken dat ze
zulk goede, toegewijde mensen hebben
gezoutgebracht. We zijn dankbaar voor hun
eerlijkheid en ijverige inzet, voor hun
belangstelling en zorg, voor hun milde hart
en vaardige handen, en voor hun liefde voor
alle mensen.

*Leden van de gemeente Surgut in het
zendinggebied Jekaterinenburg (Rusland)*

INSPIRATIE OM MIJ TE BLIJVEN VERBETEREN

Sinds ik van mijn zending terug ben,
woon ik voor mijn studie ver van huis.
Maar hoewel ik alleen ben, heb ik met de
Liabona een heel goede stimulans voor de
ziel tot mijn beschikking. Het is een bron
van inspiratie om mij te blijven verbeteren.
Ik word erdoor bemoedigd, en elke dag
word ik er een stukje beter van.

Lenin Enrique Colonia Córdova,

Gemeente Pueblo Libre,

Ring Cajamarca (Peru)

DE BORG VAN EEN beter verbond

PRESIDENT JAMES E. FAUST

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

De apostel Paulus was zich goed bewust van de verandering in denktrant die nodig was bij de overgang van het Oude Testament naar het Nieuwe Testament. Het is een overgang van de strakke vormelijkheid van de letter van de wet van Mozes naar de geestelijke leiding van de Heilige Geest.

In zijn brief aan de Hebreeënen schreef Paulus over die aanpassing: 'Immers de wet [van Mozes] heeft in geen enkel opzicht het volmaakte gebracht — maar [bracht slechts] een betere hoop (...), waardoor wij nader tot God komen. En (...) in zoverre is Jezus van een beter verbond [de] borg geworden.' (Hebreeënen 7:19, 22; zie ook BJS, Hebreeënen 7:19–20.)

Het is belangrijk dat we de moeilijke leringen van de Heiland — '[de] borg van een beter verbond' — bestuderen, leren en naleven, zodat we door ons christelijk doen en laten op een veel hoger geestelijk niveau getild worden.

Borg van een beter verbond

Wat is een borg? In het woordenboek staat bij *borg*: 'iets dat dient ter verzekering van stevigheid en veiligheid'; het is ook een belofte

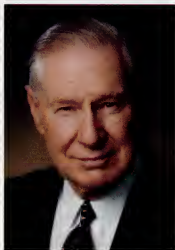
om ergens voor in te staan; het heeft ook betrekking op 'iemand die zich voor een ander, voor het geval deze zijn verplichtingen niet nakomt, aansprakelijk stelt'.¹ Kan de Heiland, met zijn zending, geen aanspraak maken op al die betekenissen?

Wat is een testament? Voor ons betekent *testament* vooral dat het een verbond is met God. Het is ook heilige Schriftuur, een wilsbeschikking, een getuige, een tastbaar bewijs, een uiting van een innerlijke overtuiging.² De Heiland is als borg dus de zekerheid van een beter verbond met God.

Leer is moeilijker

Het Nieuwe Testament is 'een beter verbond' omdat de intentie van iemand onderdeel wordt van rechtmatig of onrechtmatig menselijk handelen. Dus onze intentie om verkeerd te doen of ons verlangen om goed te doen, wordt een punt van overweging bij onze daden. Ons wordt gezegd dat we gedeeltelijk geoordeeld worden naar de voornemens van ons hart. (Zie IV 88:109.) Een voorbeeld van veroordeeld worden voor onze intenties vinden we in Matteüs:

'Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult niet echtbreken.

Het is belangrijk dat we de moeilijke leringen van de Heiland bestuderen, leren en naleven, opdat ons christelijk doen en laten op een veel hoger geestelijk niveau getild worden.

'Maar Ik zeg u: Een ieder, die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd' (Matteüs 5:27-28).

Deze leer in het Nieuwe Testament is moeilijker.

Daar de uitvoering van het gewoonterecht in het oude Engeland vormelijkheid en starheid in de hand werkte, werd de wet van billijkheid ingesteld, om zo recht te laten gelden. Een van mijn favoriete stelregels van billijkheid luidt: 'Billijkheid doet wat gedaan moet worden.' In het Nieuwe Testament gaat dit wetsbegrip zelfs verder. We zullen niet alleen geoordeeld worden naar wat we gedaan hebben, maar vooral naar wat we in een bepaalde situatie hadden moeten doen.

Hogere wet

Veel van het wezen van die hogere wet in het Nieuwe Testament vinden we in de bergrede. Daarin zei Jezus dat zijn wet vereist dat we geschillen met anderen bijleggen voordat we tot Hem komen:

'Wanneer gij dan uw gave brengt naar het altaar en u daar herinnert, dat uw broeder iets tegen u heeft,

'laat uw gave daar, vóór het altaar, en ga eerst heen, verzoen u met uw broeder en kom en offer daarna uw gave' (Matteüs 5:23-24).

Nog een voorbeeld van de moeilijke leer is deze passage, waarin zweren helemaal verboden wordt:

'Wederom hebt gij gehoord, dat tot de ouden gezegd is: Gij zult uw eed niet breken, doch aan de Here uw eden gestand doen.

'Maar ik zeg u in het geheel niet te zweren. (...)

'Laat het ja, dat gij zegt, ja zijn, en het neen, neen; wat daar bovenuit gaat, is uit den boze' (Matteüs 5:33-34, 37).

In de tekst die daarop volgt, staat nog meer moeilijke leer van het Nieuwe Testament:

'Maar Ik zeg u, de boze niet te weerstaan, doch wie u een slag geeft op de rechterwang, keer hem ook de andere toe.

'En wil iemand met u rechten en uw hemd nemen, laat hem ook uw mantel. (...)

'Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand zult gij haten.

'Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen.' (Matteüs 5:39-40, 43-44.)

In het Nieuwe Testament leert de Heiland ons een nieuwe, hogere vorm en inhoud van het gebed. Het is kinderlijk eenvoudig en ongecompliceerd.

'En gebruikt bij uw bidden geen omhaal van woorden, zoals de heidenen; want zij menen door hun veelheid van woorden verhoord te zullen worden.

'Wordt hun dan niet gelijk, want God uw Vader weet, wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt.

'Bidt gij dan aldus: Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd;

'Uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede, gelijk in de hemel also ook op aarde.

'Geef ons heden ons dagelijks brood; 'en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.

'En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want uwer is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen' (Matteüs 6:7-13).

In het Nieuwe Testament zegt de Heiland ook dat we onze goede werken op een betere manier moeten doen, namelijk in het verborgene:

'Maar laat, als gij aalmoezen geeft, uw linkerhand niet weten wat uw rechter doet,

opdat uw aalmoes in het verborgene zij, en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden' (Matteüs 6:3-4).

Maar de grootste moeilijkheid, de moeilijkste leer, vinden we ook in de bergrede: 'Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is' (Matteüs 5:48).

Als 'de middelaar van het nieuwe verbond' (Hebreeën

Als 'de middelaar van het nieuwe testament' heeft de Heiland een hogere wet geïntroduceerd. Jezus spoorde de mensen aan om het starre, formele 'gij-zult-niet' van de wet van Mozes — destijds nodig voor de geestelijk onvolwassen kinderen van Israël — te vervangen door de geest van het 'betere verbond'.

9:15) introduceerde de Heiland ook een hogere huwelijkswet. Toen een paar Farizeeën aan Hem kwamen vragen: 'Is het een man geoorloofd zijn vrouw weg te zenden?' (Marcus 10:2), antwoordde Hij:

'Van het begin der schepping heeft [God] hen als man en vrouw gemaakt;

'daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten, [en zijn vrouw aanhangen];

'en die twee zullen één vlees zijn. Zo zijn zij niet meer twee, maar één vlees.

'Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidt de mens niet' (Marcus 10:6-9).

Kolossale taak

Jezus spoorde de mensen aan om het starre, formele 'gij-zult-niet' van de wet van Mozes — destijds nodig voor de geestelijk onvolwassen kinderen van Israël — te vervangen door de geest van het 'betere verbond'. Hoe moest dat gebeuren? Er was weinig tijd. De Heiland had maar drie jaar. Waar moest Hij beginnen? Klaarblijkelijk moest Hij beginnen bij de apostelen en het groepje discipelen om zich heen die het werk zouden voortzetten.

President J. Reuben Clark jr. (1871-1961), raadgever in het Eerste Presidium, beschrijft die taak als volgt: 'Die opdracht omvatte dat de eeuwenoude Mozaïsche wet van de Joden teniet moest worden gedaan en vervangen moest worden door het evangelie van Christus.'³

Het was zelfs voor de apostelen van Jezus niet gemakkelijk te begrijpen. Tomas was een voorbeeld van hun gebrek aan begrip. Tomas had de Heiland bij diverse gelegenheden zijn dood en opstanding horen voorzeggen. Maar toen men Tomas vertelde dat de herrezen Christus leefde, zei hij: 'Indien ik in zijn handen niet zie het teken der nagels en mijn vinger niet steek in de plaats der nagels en mijn hand niet steek in zijn zijde, zal ik geenszins geloven' (Johannes 20:25). Misschien is het 'Tomas te vergeven omdat zoiets geweldig nog nooit was gebeurd.

Petrus' bekering tot het belangrijke beginsel dat het evangelie van Jezus Christus voor iedereen is, is nog een voorbeeld van dat trage begrip. Zoals hij in 2 Petrus verklaart, was hij ooggetuige geweest: 'Want wij zijn geen vernuftig gevonden verdrachtsels nagevolgd, toen

Veel van het wezen van die hogere wet in het Nieuwe Testament vinden we in de bergrrede.

wij u de kracht en de komst van onze Here Jezus Christus hebben verkondigd, maar wij zijn ooggetuigen geweest van zijn majesteit' (1:16). Waarvan was hij ooggetuige geweest? Hij was ooggetuige geweest van de hele bediening van de Heiland.

Na de ontmoeting tussen Christus en de Samaritaanse bij de bron van Jakob, had Petrus gezien hoe de Heiland omging met de Samaritanen, die door de Joden verfoeid werden. (Zie Johannes 4.) Maar toen Petrus een visioen kreeg en de stem van de Heer hoorde zeggen: 'Wat God rein verklaard heeft, moogt gij niet voor onheilig houden' (Handelingen 10:15), was hij flink in de war. Toen Petrus die aanwijzing helemaal aanvaard had en er een geestelijke bevestiging van had gekregen, 'opende' hij uiteindelijk 'zijn mond en zeide: Inderdaad bemerk ik, dat er bij God geen aanneming des persoons is, maar onder elk volk is wie Hem cert en gerechtigheid werkt, Hem welgevallig' (Handelingen 10:34-35).

Uiteindelijk begrepen en aanvaardden de apostelen het 'betere verbond'. Wij zijn dankbaar voor hun diepzinnige uiteenzettingen als 'ooggetuigen van zijn majesteit'. Ze zijn onderdeel van de grondslagen van ons geloof in de hogere wet waarin de Heiland heeft onderwezen.

Het geeft veel kracht als we de getuigenissen van de apostelen lezen dat Jezus werkelijk de Christus is. Die getuigenissen zijn ook 'een borg van een beter verbond'. Na de belangrijke rede over het brood des levens waarin de Heiland aan degenen die met de broden en de vissen gevoed waren, uitlegde dat Hij en zijn leer het brood des levens waren, schreef Johannes bijvoorbeeld:

'Van toen af keerden vele van zijn discipelen terug en gingen niet langer met Hem mede.

Jezus zeide dan tot de twaalfen: Gij wilt toch ook niet weggaan?

'Simon Petrus antwoordde Hem: Here, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven; 'en wij hebben geloofd en erkend, dat Gij zijt Christus, de Zoon van de levende God' (Johannes 6:66-69).

Maar de wonderen van de Heiland en het getuigenis van wie het gezien en gehoord hadden, konden lang niet iedereen overtuigen. Misschien komt dat doordat een getuigenis zo'n persoonlijke, geestelijke overtuiging is.

Onze opdracht

Het Nieuwe Testament is 'een beter verbond' omdat er zo veel wordt overgelaten aan het voornemen van het hart, het verstand en de influisteringen van de Heilige Geest. Die loutering van de ziel is onderdeel van de legering van het staal van een persoonlijk getuigenis van Jezus Christus. Als de Heilige Geest niet met kracht tot ons hart en verstand getuigt, kan er geen getuigenis zijn.

Laten we de moeilijke leringen die de Heiland in het Nieuwe Testament behandelde, bestuderen, leren en naleven, zodat we door ons christelijk doen en laten op een veel hoger geestelijk niveau getild worden. ■

NOTEN

1. *Groot woordenboek der Nederlandse taal*, 13e uitgave (1999), p. 492.
2. *Zie Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, p. 1218.
3. *Why the King James Version* (1956), p. 51.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Na gebedvolle voorbereiding bespreekt u dit artikel op een manier die deelname van de gezinsleden aanmoedigt. Hieronder staan een paar voorbeelden:

1. Laat gezinsleden opnoemen welke geboden volgens hen het moeilijkst te onderhouden zijn. Lees een paar van de moeilijkere en hogere leringen voor die president Faust noemt, en bespreek waarom naleving moeilijk kan zijn. Lees en bespreek de twee laatste alinea's. Getuig van de nieuwtestamentische leer van de Heiland.

2. Laat een bijbel zien en vraag of de gezinsleden willen vertellen wat ze van het Nieuwe Testament en het Oude Testament vinden. Vraag wat volgens hen verschillen zijn tussen die twee boeken. Lees de eerste drie alinea's van deze boodschap. Bespreek waarom president Faust zegt dat het Nieuwe Testament 'een beter verbond' is. Laat een plaat van Jezus Christus zien en vertel waarom u dankbaar bent voor het Nieuwe Testament.

WEES EEN **STERKE SCHAKEL**

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY GEEFT ONS DE RAAD:
'WORD GEEN ZWAKKE SCHAKEL TUSSEN JULLIE
VOOR- EN NAGESLACHT.' JOUW GETROUWHEID AAN
HET EVANGELIE ZAL JE FAMILIE STERKER MAKEN.
(ZIE 'ONS ERFGOED', *LIAHONA*, JANUARI 2000, P. 34.)

FORTUIN

MAKEN

OUDERLING D. REX GERRATT

van de Zeventig

Wanneer je geld op straat ziet liggen, weet je niet echt hoeveel het waard is.

Ik zal dertien of veertien geweest zijn toen ik op een goede dag naar de kruidenierszaak ging, niet zo ver van mijn school. In die winkel hadden ze verrukkelijk ijs, en ik ging tijdens de middagpauze daar vaak met mijn klasgenoten naartoe voor een torenhoog ijsje.

Toen we daar eens aan ons ijs zaten te liken, zag ik op de grond een briefje van tien dollar liggen. Tien dollar was vijftig jaar geleden voor een jongeman heel veel geld. Satan probeerde me te verleiden. 'Bedenk eens wat je met die tien dollar kunt doen', fluisterde hij me in.

Door wat mijn ouders me geleerd hadden, luisterde ik niet. Ik bracht het geld naar de caissière en vertelde haar dat ik het op de grond had zien liggen. Zij zei: 'Wat ben jij eerlijk! Ik schrijf je naam op en als er niemand voor komt, dan is het voor de eerlijke vindster.'

Ik liet het bij haar achter. Die middag kwam een jongen vragen of er ook een briefje van tien was gevonden. Ze antwoordde: 'Jazeker, en dit is de naam van wie het heeft gevonden.'

Die jongen kwam me bedanken en we werden goede vrienden.

Maar dat is nog maar het begin van het verhaal. Doordat we vrienden werden, kwam ik ook wel bij hem thuis. De kinderen van

dat gezin werden groot en trouwden, en ik kreeg ook een goede band met hún gezin. En vanaf die tijd ben ik, alleen maar door dat briefje tien, met tien of twaalf gezinnen goed bevriend gebleven. Ik ben bij hen thuis geweest. Als bisschop heb ik gesprekken gehad met sommige van hun kinderen. In de afgelopen vijftig jaar ben ik uitgenodigd bij tempelhuwelijken en andere familieaangelegenheden. De vriendschapsband die we hebben opgebouwd, niet alleen met die kinderen, maar ook met hun ouders, betekent veel voor me. Het is een fantastische familie.

Ik ben blij dat ik, omdat mijn ouders me het beginsel eerlijkheid hebben bijgebracht, niet echt in de verleiding kwam om dat briefje van tien te houden. Ik ben dankbaar voor de zegeningen die ik door mijn eerlijkheid heb ondervonden — eerlijkheid heeft veel deuren geopend. Het is een heerlijk gevoel dat ik mensen recht in de ogen kan kijken en kan zeggen: 'Ik heb altijd geprobeerd eerlijk te zijn.'

Ik heb het met mijn eigen negen kinderen over eerlijkheid gehad. Ik heb ze verteld dat je, als je geld op straat ziet liggen, niet echt weet hoeveel het waard is. Het heeft een feitelijke waarde, maar mijn vriendschap met die familie is meer waard dan een fortuin. Die familie is een grote zegen voor mij. ■

VANILLA
STRAWBERRY
CHOCOLATE
APPLE

R. HOLL 103

Met geloof bezield lesgeven

Hoewel Abinadi onderwees met de Geest, deed het koning Noach niets. Maar Alma bekeerde zich. Ik doe u de belofte dat u, als u met de Geest onderwijst en getuigt, zult bereiken wie daar aan toe zijn.

Als we jongeren met de Geest lesgeven, zullen we hun hart raken en invloed op hun levenswijze uitoefenen.

OUDERLING ROBERT D. HALES
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wie thuis en in de kerk in het evangelie lesgeven, dragen veel verantwoordelijkheid. Die verantwoordelijkheid vergt allereerst dat ze rechtschapen zijn. Leerkrachten en ouders moeten het evangelie dusdanig naleven dat ze de Geest altijd bij zich hebben. Als ze zich aan de evangelienormen houden, zullen ze altijd door de Geest geleid worden. Dan kunnen ze lesgeven met de Geest. Als we lesgeven met de Geest zullen jongeren dat voelen en de Geest ontvangen. Het zal hun hart raken en van invloed zijn op hun levenswijze.

U kent het verhaal in het boek Mosiah waarin Abinadi gebonden voor de slechte koning Noach staat. Abinadi verkondigde het evangelie vervuld van de Geest. Dapper predikte hij het beginsel bekering; indringend en duidelijk wees hij zijn toehoorders terecht. Hoewel Abinadi vervuld van de Geest predikte, deed het koning Noach niets. Maar Alma, die in het gerechtshof was en het getuigenis hoorde, bekeerde zich. (Zie Mosiah

12:9–17:2.) We weten niet altijd wie we bereiken, maar ik beloof u dat u, als u met de Geest onderwijst en getuigt, zult bereiken wie er aan toe zijn.

We kunnen het belang van geloof niet over het hoofd zien. Onderwijzen met de Geest is in wezen een oefening in geloof. Bij elk onderwerp dat we behandelen en bij alles waarvan we getuigen, moeten we vertrouwen op de Heilige Geest, opdat we het hart raken van degenen voor wie we verantwoordelijkheid dragen. We onderwijzen met geloof; we onderwijzen met de Geest; we geven stoutmoedig getuigenis.

Evangeliebeginselen toepassen

Waar het mij om gaat is dat er een verschil is tussen wat onze jongeren over het evangelie *weten* en wat ze *doen* om de evangeliebeginselen toe te passen. Op dit punt bent u, de leerkracht, van groot belang.

Als leerkracht moet u van onze jongeren verlangen dat ze nadenken. Ik zal nooit vergeten wat ik van de lessen van een zondagschoolleerkracht heb opgestoken toen ik ongeveer tien was. Met de kerst kregen we een grote kaart met kleine boekjes erin, elk met een bijbelverhaal: David en Goliath, de schepping, Daniël in de leeuwenkuil. Het waren een heleboel prachtige bijbelverhalen. We lazen ze thuis, waarna we ze tijdens de les

bespraken. Ik herinner me die leermomenten nog goed, tot op de dag van vandaag.

Als we een verhaal hadden besproken, kregen we vragen als: 'Wat betekent dat voor jou?' 'Wat heeft deze tekst [of dit verhaal of beginsel] met jou te maken?' 'Hoe kun je dit thuis toepassen?' 'Wat vind je ervan?' Later merkte ik thuis dat mijn jongens, toen ik zulk soort vragen ging stellen, het geleerde gingen toepassen en voelen.

We leerden nadenken. We kregen niet alleen de verhalen te horen. We ontdekten hoe we ze konden toepassen. Mijn leerkracht heeft het zaad van het geloof in ons binnenste gezaaid en gezorgd dat het ontkiemde.

We onderwijzen de Schriften in verhaalvorm, en moeten ze toepassen op het leven van de jongeren. Dan zijn ze doeltreffender. De verhalen en de evangeliebeginselen moeten onze jongeren te binnen schieten wanneer zij die het hardst nodig hebben.

John Greenleaf Whittier heeft heel treffend geschreven: 'Van alle gesproken of geschreven woorden / zijn de droevigste wel: 'Het had gekund!''¹ Er is niets droeviger dan terug te kijken op wat had kunnen zijn. We willen ook niet dat onze jongeren door het leven gaan zonder te weten dat zij een kind van God zijn, zonder kennis van het heilsplan; en zonder te weten waarom ze op deze aarde zijn, wie ze zijn, en hoe ze moeten leven. Als zij zich van dat plan bewust zijn, kunnen zij alle beproevingen doorstaan, de vurige pijlen van de tegenstander ontwijken, volharden tot het einde, en de uiteindelijke beloningen van het plan van gelukzaligheid ontvangen.

Breng ze het belang en de kracht van overpeinzing bij; geef ze de tijd om te overpeinzen, om na te denken en ideeën uit te wisselen. Vertaal het geleerde naar de praktijk: 'Wat betekent dit voor jou?' Overpeins en bid. Laat de jongeren de denkbeelden en indrukken die ze ontvangen, en wat ze voelen, onder woorden brengen. Er doen zich geloofsversterkende momenten voor als u uw leerlingen bij de les betreft en ze hun getuigenis laat geven. Het is heel belangrijk om open met elkaar te spreken over het

belang van gebed en schriftstudie, zodat de jongeren elkaar kunnen helpen en steunen.

Het is een proces. Laat ze tot hun recht komen als ze bij u zijn. U moet ze leren wijzer te worden van anderomans fouten, van een oudere broer, zus of misschien een vriend of vriendin, en voorbeelden uit de Schriften geven, zodat

ze zelf die fouten niet hoeven maken. In de Schriften staat wat er gebeurt als we niet gehoorzaam zijn. Onze jongeren hoeven die fouten niet opnieuw te maken en de pijn ervan te ondergaan.

Leer de jongeren kennen

Leren gaat bij sommigen moeizamer dan bij anderen. Dit aspect van leren vraagt leerkrachten die hun leerlingen en hun leervaardigheid kennen. Goede leerkrachten zijn niet alleen op de hoogte van het onderwerp dat ze behandelen, maar net zo belangrijk is dat ze de behoeften van hun leerlingen kennen. Goede leerlingen steken iets op van hun leerkracht, kunnen tegen kritiek en zijn dankbaar voor de zorgzame raad van hun leerkracht. Als goede leerkrachten leren we de jongeren wie zij zijn en stimuleren we ze om hun eeuwig heil waar te maken.

Zorg dat u op de hoogte bent van wat er in het leven van onze jongeren gebeurt. We moeten weten waar ze zich zorgen over maken en wat ze doormaken — waarom ze

handelen zoals ze handelen en waarom ze zeggen wat ze zeggen.

Zorg dat u oog heeft voor het moment waarop een jongere zijn of haar keuzevrijheid kan gebruiken en de kracht heeft om beslissingen te nemen. Bij lesgeven hoort ook dat leerlingen voorbereid worden op de problemen waarmee ze in de toekomst te maken zullen krijgen.

We willen toch allemaal wel eens de problemen van deze proeftijd ontlopen?

Achilles, een van de grote helden uit de Griekse mythologie, was de held in Homerus' *Ilias*. Naast Homerus' verhaal over Achilles, bestaan er nog meer legendes of verhalen over Achilles en zijn moeder, Thetis.

Volgens sommige verhalen probeerde Thetis Achilles

Goede leerkrachten zijn niet alleen op de hoogte van het onderwerp dat ze behandelen, maar net zo belangrijk is dat ze de behoeften van hun leerlingen kennen. Zorg dat u op de hoogte bent van wat er in het leven van de jeugd gebeurt. We moeten weten wat ze bezigboudt en wat ze meemaken.

onsterfelijk te maken door hem in de rivier de Styx onder te dompelen. Ze slaagde erin om Achilles onkwetsbaar te maken, met uitzondering van zijn hiel, waaraan ze hem had vastgehouden. Achilles werd onoverwinnelijk, een krachtig strijder, aanvoerder van het Griekse leger tegen Troje.

De dood van Achilles wordt beschreven in de *Odysee* van Homerus. In andere verhalen wordt beweerd dat hij in opdracht van Apollo gedood werd door een pijl van Paris die hem trof op de enige kwetsbare plek die hij had — zijn hiel.

Zou niet elke ouder of evangelieleerkracht willen ontdekken hoe ze de jeugd onkwetsbaar kunnen maken voor de vurige pijlen van de tegenstander? Jammer genoeg kunnen we onze kinderen niet beschermen tegen de katapulten en pijlen van het sterfelijk leven. Onze problemen, leermomenten en tegenstand zijn bedoeld om ons sterker te maken, niet om ons te verslaan of kapot te maken.

Geloof ontwikkelen ter voorbereiding op de stormen van het leven

Het is heel belangrijk dat we in moeilijke perioden, als we beproefd worden, niet iets doen waardoor we de zachtzinnige overreding, de troost, vrede en leiding van de Heilige Geest verliezen. Door die influisteringen kunnen we de juiste keuzen maken om de stormen te doorstaan en meer naar Gods wil handelen.

Het is onze taak om onze jeugd voor te bereiden, zodat zij de belangrijke besluiten kunnen nemen en als er problemen zijn, verstandig kunnen kiezen. Omdat wij weten dat zij hun keuzevrijheid hebben en er 'een tegenstelling in alle dingen is' (2 Nephi 2:11), is het ons doel om te zorgen dat zij 'de gehele wapenrusting Gods' aandoen (Efeziërs 6:11, 13; zie ook IV 27:15), zodat zij 'de vurige pijlen van de tegenstander' (1 Nephi 15:24; IV 3:8; zie ook Efeziërs 6:16; IV 27:17), en kunnen volharden tot het einde, waardig om voor eeuwig in de tegenwoordigheid van God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus te verblijven.

Er staan veel voorbeelden in de Schriften van personen die deze lessen goed geleerd hebben en geluisterd hebben naar de stille, zachte stem van waarschuwing. Jozef kreeg te horen dat hij met Maria en Jezus naar Egypte moest vluchten. Ook Lehi en zijn gezin kregen te horen dat ze moesten vluchten. Jongeren moeten leren dat ze niet op een verkeerde plek kunnen blijven rondhangen. Maar al te vaak heb ik jonge mensen ontmoet die denken met één voet in Babylon, ofwel in slechte en wereldse omstandigheden, te kunnen staan.

Het enige wat wij, evangelieleerkrachten, verlangen is dat onze jongeren goed terechtkomen. Soms willen we

dat zo graag, dat we geneigd zijn het te forceren. Maar we kunnen onze kinderen geen geloof opdringen. Geloof komt van binnenuit. Het is gebaseerd op ons verlangen om het te ontvangen en toe te passen, op ons verlangen dat ons geloof door de Heilige Geest bestendig zal worden en we het in onze daden tot uitdrukking brengen.

Zo vaak proberen we iemand louter op grond van ons verlangen tot het evangelie te brengen. Dat kan in de eerste fase heel belangrijk zijn. Maar een ware leerkracht brengt ze, als hij of zij de feiten behandeld heeft en de leerlingen kennis krijgen, een stapje verder op weg naar een geestelijk getuigenis en het begrip in hun hart die tot handelen voert.

Dat doen we door middel van vragen en besprekingen om te peilen in hoeverre iemand inzicht heeft. We moeten ons best doen om te peilen waar elke jongere zich bevindt op de weg naar geloof. In veel gevallen weten jonge mensen pas hoe ver ze op die weg gevorderd zijn als ze tegenstand ondervinden. Dan worden ze op de proef gesteld. Daarom is ons die schitterende tekst gegeven: 'En nu wilde ik, Moroni, iets aangaande deze dingen zeggen; ik zou de wereld willen tonen, dat geloof datgene is, wat men hoopt en niet ziet betwist het echter niet, omdat gij het niet ziet, want gij verkrijgt geen getuigenis dan na de beproeving van uw geloof' (Ether 12:6-6).

We bidden, bestuderen de Schriften, hebben goede

vrienden en vriendinnen en leven volgens het evangelie door gehoorzaamheid aan de geboden, omdat wanneer — niet als, maar wanneer — de beproevingen zich voordoen, we erop voorbereid zullen zijn.

Een boer zocht eens een nieuwe voorman en voerde een aantal sollicitatiegesprekken. Alles wat een van die mannen antwoordde op de vraag of hij die baan aankon, was: 'Ik kan door storm heen slapen.' Kort nadat hij in dienst was genomen, stak er een zware storm op, waarbij het ook stortregende. De boer liep naar de slaapbarak en bonkte op de deur. Hij kon niet geloven dat de nieuwe voorman daar lag te slapen. Hij was boos op de man en ging tegen hem

tekeer. De voorman antwoordde: 'Ik zei al toen u me in dienst nam dat ik door een storm heen kon slapen.'

Toen de boer het bedrijf inspecteerde, merkte hij dat er voor de dieren was gezorgd, dat de landbouwmachines en de hooibergen waren afgedekt, dat de gebouwen beveiligd waren, dat alles goed vast zat — overal was voor gezorgd. Terwijl hij in het holst van de nacht over zijn terrein reed en alles inspecteerde, begreep de eigenaar wat het betekende als je kan zeggen: 'Ik kan door een storm heenslapen.'

Als wij onze jongeren helpen hun geloof te ontwikkelen, bereiden we hen voor op de storm — op de stormen van het leven die zullen opsteken. We bereiden ze voor zodat ze de juiste keuzen kunnen maken, maar ook om tot het einde te volharden.

Ella Wheeler heeft daarover een gedicht geschreven met de titel 'The Winds of Fate':

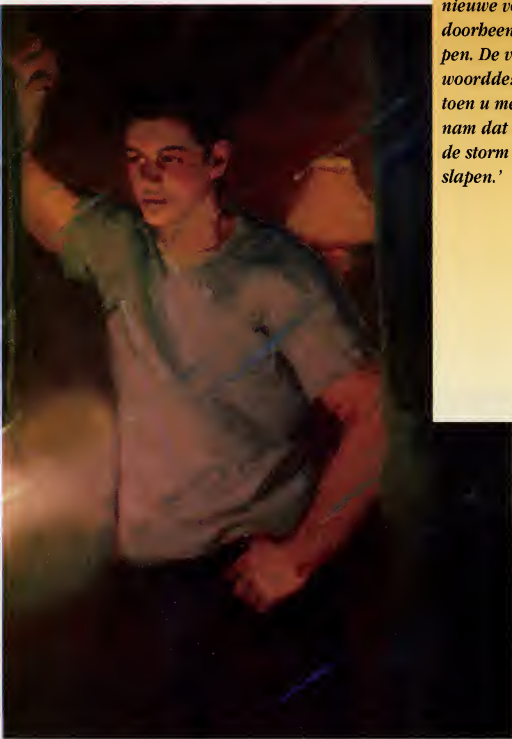
*Het ene schip vaart oostwaarts, het
andere westwaarts,
door dezelfde wind gedreven.
De stand van de zeilen
en niet de storm
bepaalt onze richting.*

*Als de winden der zee zijn onze
omstandigheden
op onze reis door het leven:
De toestand van de ziel
bepaalt onze bestemming,
niet de rust of de onrust.²*

Onze jonge mensen zullen veel beproevingen op hun pad vinden, net als wij. Als we onze jeugd willen leren hoe ze de stormen kunnen doorstaan, moeten we ze de beginselen bijbrengen: geloof in de Heer Jezus Christus, gebed, studie, overdenken, een verandering van hart, en bekering.

Als er een storm opsteekt door de problemen die jongeren zelf door ongehoorzaamheid veroorzaakt hebben, kunnen we hen bijbrengen en laten inzien dat ze vergeving kunnen ontvangen. De Heer heeft gezegd: 'Hij, die zich van zijn zonden heeft bekeerd, ontvangt vergeving, en Ik, de Here, gedenk ze niet meer' (LV 58:42).

Toen er een bevinge storm opstak en de regen in stromen neerviel, kon de boer niet geloven dat de nieuwe voorman er doorheen had geslapen. De voorman antwoordde: 'Ik zei al toen u me in dienst nam dat ik door de storm heen kon slapen.'

Een getuigenis is niet erfelijk

Wanneer we onze kinderen vertellen dat zij het enge en smalle pad moeten bewandelen dat naar het eeuwige leven leidt, moeten we begrijpen dat een getuigenis niet erfelijk is. We worden niet met een getuigenis geboren. Zo wordt een getuigenis ook niet automatisch van generatie op generatie doorgegeven zonder het voorbeeld van goede leerkrachten, die een getuigenis van het evangelie van Jezus Christus en de waarheden ervan inprenten. De Geest zal dat getuigenis diep in het hart prenten, zodat het met het hart ook wordt begrepen.

Wat wel van generatie op generatie wordt doorgegeven, is het erfgoed van geloof waardoor men kan worden onderwezen, kan geloven en uiteindelijk zeker kan weten dat het evangelie waar is.

President Heber J. Grant (1856–1945) heeft als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd:

“Ik heb mensen horen zeggen dat hun kinderen erfgenamen zijn van alle beloften van het nieuw en eeuwig verbond, en dat zij ongeacht hun levenswijze met kennis van het evangelie zullen opgroeien. Ik wil graag duidelijk maken dat dat geen ware leer is, en dat het juist het tegenovergestelde is van het gebod van onze hemelse Vader. We zien dat het de heiligen als wet, niet als verzoek, is gegeven dat zij hun kinderen moeten onderwijzen:

“En verder, voor zoverre er in Zion, of in één van de ringen van Zion, die georganiseerd zijn, ouders zijn die kinderen hebben, en deze niet onderwijzen in de leer van bekering, geloof in Christus, de Zoon van de levende God, en van doop, en de gave des Heiligen Geestes door het opleggen van handen, wanneer zij acht jaar oud zijn, dan zij de zonde op het hoofd der ouders.

“Want dit zal een wet zijn voor allen, die in Zion wonen, of in alle georganiseerde ringen daarvan.

“En hun kinderen moeten worden gedoopt voor de vergeving hunner zonden, en het opleggen der handen ontvangen, wanneer zij acht jaar oud zijn.

“En zij moeten hun kinderen eveneens leren te bidden en oprecht voor de Here te wandelen.” [zie IV 68:25–28].¹³

Leerkrachten helpen de ouders bij deze taak. Veel jonge mensen hebben geen ouders die hun over het evangelie kunnen vertellen, dus velen van hen stellen hun vertrouwen in hun leerkracht. In die gevallen wordt de rol van de leerkracht van doorslaggevend belang, omdat de leerkracht misschien hun enige voorbeeld en bron van evangeliekennis is.

Jongeren en jongvolwassenen hebben behoefte aan leiding om het evangelie te bestuderen, ernaar te leven en zelf een getuigenis te verkrijgen.

Jongeren tot de Heer brengen

Elke leerkracht heeft het vurige verlangen om een reddende engel te zijn. Dat is goed, maar de verleiding is groot om de rol van ratenvanger van Hamelen op je te nemen en je voor te stellen dat je de jongeren om je heen verzamelt en ze alleen door je liefdevolle aandacht een getuigenis geeft, of te denken dat je, als je maar heel populair wordt, het grote voorbeeld van de jeugd kunt worden.

Hoewel dat misschien gedeeltelijk waar, is er niets gevaarlijker dan wanneer leerlingen hun liefde en aandacht op de leerkracht richten — wat een bekeerling soms bij een zendeling doet — en niet op de Heer. En als de leerkracht of de zendeling dan vertrekt of in strijd leeft met de leringen van het evangelie, worden de leerlingen van hun stuk gebracht. Hun getuigenis wankelt. Hun geloof is ver-

nietigd. Een leerkracht die werkelijk goed is, zorgt dat de leerlingen zich tot de Heer wenden.

Als wij eenmaal invloed hebben op de jongeren moeten we zorgen dat ze zich, door gebed, studie en toepassing van de evangeliebeginselen, richten op God de Vader en zijn Zoon, onze Verlosser en Heiland, Jezus Christus door gebed, studie en door de evangeliebeginselen toe te passen.

Kennis van het evangelie komt anderen en ook onszelf ten goede. We moeten onze jeugd bijbrengen dat ze, met alles wat het evangelie biedt, op een hoger niveau komen en anderen door hun geloof en getuigenis kunnen opbouwen. Een ander begrijpen is meer dan alleen maar jezelf redden. Door kennis, getrouwheid, een geestelijke houding en kracht kun je anderen beter helpen.

W*Te moeten
onze jeugd
bijbrengen
dat ze, met alles wat
het evangelie biedt,
op een hoger niveau
komen en anderen
door hun geloof en
getuigenis opbouwen.
Een ander begrijpen
is meer dan alleen
maar jezelf redden.*

De beloning, de verhoging, ontvangen niet wij alleen. We kunnen ertoe bijdragen dat onze eeuwige metgezel of metgezellin, ons gezin, onze familieleden en onze vrienden die beloning ook krijgen.

We leven in de laatste bedeling, de bedeling van de volheid der tijden. Het priesterschap zal nooit meer van de aarde worden weggenomen nu we ons op de wederkomst van Jezus Christus voorbereiden. Niemand weet wanneer Hij komt. In de Schriften staat dat Satan ons in de laatste dagen voor de wederkomst van de Heiland in verleiding zal brengen. Daarom moeten onze kinderen weten dat God en Jezus Christus altijd van hen blijven houden en hun gebeden zullen beantwoorden. Als ze dat weten, blijven ze sterk.

In Romeinen, hoofdstuk 8, staat:

‘Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus?

Verdrukking of benauwdheid, of vervolging of honger, of naaktheid, of gevaar, of het zwaard? (...)

‘Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten,

‘Noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here’ (vss. 35, 38–39).

Geloof is een gave van God. Als we vragen om geloof,

wordt het ons gegeven. Dan kunnen we anderen leren hoe ze geloof verkrijgen, en zullen we zelf altijd geloof hebben. Geloof ontvangen we door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen. ‘Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten’ (Johannes 7:17).

Moge de Heer u uitermate zegenen wanneer u onderwijst in dit belangrijke werk, ervan getuigt en daarbij invloed uitoefent op de volgende generatie heiligen en ouders. Moge u de Geest bij u hebben, opdat u de geestelijke behoeften van de jeugd kunt onderscheiden bij hun voorbereiding op het leven in deze wereld, zonder van de wereld te zijn. Dat u gehoor mag geven aan hun smeekbede om leiding en een positief voorbeeld voor hen zult zijn.

Doordring de jeugd er in uw lessen van dat zij echt kinderen van God zijn. Moge u gezegend worden voor uw liefde, uw zorg en uw voorbeeld van rechtschapenheid. Als u zelf en in uw gezin het evangelie naleeft, zult u lesgeven met de Geest van God. ■

Ontleend aan een toespraak voor leerkrachten van de kerkelijke onderwijsinstellingen in Bountiful (Utah) op 1 februari 2002.

NOTEN

1. ‘Maud Muller,’ *The Complete Poetical Works of Whittier* (1894), p. 48.
2. James Dalton Morrison, samensteller, *Masterpieces of Religious Verse* (1948), p. 314.
3. ‘Duty of Parents to Children,’ *Deseret Weekly*, 2 juni 1894, p. 733.

ÉÉN NOOT TEGELIJK

Myka Ugto (geheel rechts) en de andere jongeren (rechts) in de wijk London schoten hun wijk te hulp toen er niemand anders was. Zij namen piano- en orgellessen om tijdens de zondagsdienst de muziek te kunnen verzorgen.

Muzikale mensen in Manitoba hebben het zingen in hun wijk nieuw leven ingeblazen door hun talent te gebruiken.

SHANNA GHAZNAVI
Kerktijdschriften

Het klinkt prachtig als alle leden van de wijk London in Winnipeg, Manitoba (Canada) lofzangen zingen, begeleid door orgelmuziek. Marvin Cardona van dertien is de organist. Waar je in de wijk London ook muziek hoort, zul je hoogstwaarschijnlijk merken dat een van de jongeren van de wijk voor de begeleiding zorgt.

Je houdt het bijna voor onmogelijk dat de leden van deze wijk nog maar een paar maanden geleden in hun diensten zonder begeleiding zongen, of de cassettebandjes met lofzangen van de kerk draaiden als ze zongen.

Iedereen vindt het veel fijner dat de jonge mensen in de wijk nu de lofzangen spelen. Andrew Cardona (17), zegt: 'Iedereen zingt nu gelijk. Soms, als we een bandje afspeelden, waren we een paar maten achter. Nu kun je de Geest beter voelen.' Jackie Famini (13), is het daarmee eens. 'Het is veel fijner dat er iemand pianospelt en we niet meer naar een bandje hoeven luisteren.'

Toen de wijk London van een andere wijk werd afgesplitst, was er niemand meer in de wijk die goed genoeg orgel of piano kon spelen om de lofzangen te begeleiden. Toen verschenen ouderling en zuster Heap op het toneel. Zij zijn een zendingsechtpaar en ze beseften dat er, op het moment dat zij de wijk zouden verlaten, niemand zou zijn die piano kon spelen. Daarom besloten ze muzieklessen te geven aan iedereen die er belangstelling voor had.

Bijna alle jongeren van de wijk gaven zich ervoor op. 'Ik hoorde dat al die anderen les

De jongeren hebben niet alleen een goede invloed op hun wijk, maar ze voelen zich ook anders omdat ze geraakt worden door de geest van hulpvaardigheid en van de lofzangen. Rechts: Jonathan Famini. Geheel rechts: Sherri Cardona.

namen, en ik was geïnteresseerd omdat ik piano wilde spelen', vertelt Sherri Cardona (15). 'Dus ik vroeg het aan zuster Heap, en zij stemde toe.' Sherri en andere meisjes van de wijk bespelen nu om de beurt het keyboard tijdens het openingsprogramma van de jongevrouwen.

Rheygan Famini (17) en zijn broer Jonathan (14) spelen om de beurt piano tijdens priesterschapsbijeenkomsten. 'Ik vind het leuk', zegt Rheygan. 'Ik kan spelen als het nodig is. Als ik op zending ga, kan ik ook spelen. Mijn getuigenis wordt sterker door de lofzangen.'

De jongeren in de wijk zijn broeder en zuster Heap dankbaar voor alles wat zij hun hebben geleerd. Ze zeggen dat zij niet alleen

goede muzikale krachten waren, maar ook goede vrienden.

Alles wat jij kunt

Jonathan had zijn eigen redenen om les te nemen bij ouderling en zuster Heap. 'Aanvankelijk zag ik het niet zo zitten', zegt hij. 'Al vanaf dat ik klein was, wilde ik piano spelen, maar Marvin was altijd beter dan ik. Dus toen heb ik het zo'n beetje opgegeven.'

Marvin en Jonathan zijn de beste vrienden. Daarom heerst er tussen hen een gezonde rivaliteit bij veel dingen die ze doen. Toen Marvin zag dat Jonathan niet zo stond te springen om les te nemen bij ouderling en zuster Heap, daagde Marvin hem uit. 'Ik zei: "Laten we kijken of je me kunt overtreffen. Ik

wil zien hoe goed je kunt worden en hoe vaak je kunt oefenen.”

Jonathan ging op Marvin's uitdaging in. 'Ik beseftte dat ik het gewoon moest proberen, en na de eerste keer kwam alles goed. Ik maakte er een gewoonte van om te spelen, en ik werd goed op de piano. En nu kan ik best goed muziek lezen.'

Hoewel Marvin hem met zijn uitdaging op gang hielp, zegt Jonathan dat de echte reden waarom hij graag speelt, niets te maken heeft met een wedstrijd. 'We voelen de Geest als we die liederen spelen', legt hij uit. 'Ik wil iedereen aansporen om piano te leren spelen, om muziek te brengen in ieders leven, en om mensen blij te maken, zodat zij vreugde en troost in hun ziel voelen.'

Marvin is geknipt voor zijn werk. Hij is geroepen om orgel te spelen tijdens de avondmaalsdienst. Hij kan de voetpedalen

van het orgel gebruiken, en hij weet zelfs hoe hij de knopjes aan weerszijden van het toetsenbord moet gebruiken om het geluid te regelen. Elke week kiest hij samen met de wijkdirigent de lofzangen voor de zondag daarop. 'Ik moet elke dag oefenen, want vier lofzangen is veel', zegt hij. 'En als ze moeilijk zijn, moet ik nog meer oefenen.'

Marvin vindt orgelspelen heerlijk. Hij is het met Jonathan eens dat goede muziekstukken, vooral de lofzangen, mensen gewoon blij maken. 'En', voegt hij eraan toe, 'mijn zondagsschoolleerkracht zegt dat je langer leeft omdat je minder spanning hebt als je piano speelt.'

Hun deel doen

De jongeren van de wijk London hebben een goede invloed op hun wijk, en ze vinden ook dat het veel beter met ze gaat door wat ze doen. Sherri zegt: 'Ik vind het echt goed, want de jeugd is er meer bij betrokken, en ze worden meer gewaardeerd wegens hun talent en om wat ze hebben geleerd.'

En ze hebben heel wat meer geleerd dan alleen pianospelen. 'Ik heb geleerd om mijn tijd in te delen. Ik heb geleerd om te oefenen', zegt Myka Ugto (16). En tegen hen die piano leren spelen of de *Basic Music Course* van de kerk volgen, zegt ze bemoeidigend: 'Heb geduld. Neem de tijd om te oefenen, dan gaat het goed.' Jonathan zegt: 'Je moet het langzaam leren, één noot tegelijk.'

Net als bij elk talent vergt een muziekinstrument leren bespelen tijd, inspanning en veel gevoel. En soms moet je het gewoon 'één noot tegelijk' leren. ■

Shanna Gbaznavi is lid van de wijk BYU 61 in de ring Brigham Young University 2.

ZING EEN LOFZANG

'Gewijde muziek is een essentieel onderdeel van onze bijeenkomsten. De lofzangen zorgen voor een sfeer waarin de Geest van de Heer aanwezig kan zijn, roepen een gevoel van eerbied op, scheppen een band onder de leden en zijn een middel om de Heer te loven.

'De beste redevoeringen worden soms gehouden in de vorm van een lofzang. Lofzangen zetten ons aan tot bekering en goede werken, sterken ons getuigenis en ons geloof, troosten de treurende en de ontmoedigden, en motiveren ons om tot het einde toe te volharden.

'(. . .) Wij stimuleren alle leden, of zij nu muzikale aanleg hebben of niet, om hun stem bij de onze te voegen en de lofzangen te zingen.'

Het Eerste Presidium, Lofzangen, p. VII, VIII.

MET LIEFDE

Er ontstond verwijdering tussen ons. Toen drong het tot me door dat ik mijn vriendin liefdevol over het evangelie moest vertellen.

STEFANIA POSTIGLIONE

Mijn vriendin Roberta en ik hadden elkaar altijd alles verteld — totdat de kerk in het geding kwam. We ontmoetten de zendingen in onze geboorteplaats in Italië, en de eerste paar lessen volgden we samen. Maar terwijl mijn getuigenis elke dag groeide, raakte Roberta steeds minder geïnteresseerd. Ik had moeite om ervoor te kiezen me te laten dopen, want ik wist dat mijn vriendin geen lid zou worden.

Op een avond zat ik in de Bijbel te bladeren, en toevallig las ik hoofdstuk 10 van Matteüs. De verzen 34–38 raakten me diep.

'Meent niet, dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.

'Want ik ben gekomen om tweedracht te brengen tussen een man en zijn vader en tussen een dochter en haar moeder. (...)

'En wie zijn kruis niet opneemt en achter Mij gaat, is Mij niet waardig.'

De Geest getuigde tot me dat ik het pad van rechtschapenheid moest volgen, zelfs als mijn vrienden, vriendinnen en familieleden het niet begrepen. Dus liet ik me dopen.

Mijn vriendschap met Roberta eindigde niet, maar we waren niet meer zo intiem. Ze begreep mijn enthousiasme voor het evangelie niet, en ik begreep niet waarom zij verlangde naar de wereldse zaken die voor mij niet meer zo belangrijk leken.

Het snijdend 'zwaard' waardoor de Heiland sprak, had ons uit elkaar gedreven. Ik leed daaronder, maar ik begon mijn vriendin ook te veroordelen: Hoe kon zij zoiets eenvoudigs en moois als het evangelie verwerpen? Ze moest wel hard zijn als zij iets wat zo duidelijk was, niet kon aanvaarden.

Roberta voelde dat aan en ging in de verdediging. Natuurlijk vond ze het niet prettig dat ik haar hard vond. Elke keer als ik godsdienst ter sprake bracht, veranderde zij van onderwerp. We kregen ruzie over God.

Er gingen twee jaar voorbij. Op een goede dag vroeg ik Roberta of ze met me mee wilde naar de stad Foggia, waar ik mijn patriarchale zegen zou krijgen. Ze stemde toe, hoofdzakelijk omdat ze al een tijdje niet op reis was geweest.

Terwijl Roberta in een andere kamer wachtte, gaf broeder Vincenzo Conforte me een zegen. Daarna raakte ik zo verzonken in de Geest dat ik Roberta helemaal vergat. Zij moet zich, toen ze op me zat te wachten, gevoeld hebben als een vis op het droge. Maar broeder Conforte zag haar. Toen hij hoorde dat zij geen lid van de kerk was, knielde hij nederig naast haar stoel. Hij keek haar recht in de ogen en gaf een lieflijk, krachtig getuigenis. Hij getuigde dat God werkelijk leefde en van haar hield, en dat ze Hem kon leren kennen door eenvoudig te bidden.

Dat getuigenis raakte Roberta's hart. En mijn denkwijze over de verkondiging van het evangelie veranderde volkomen. Door dat eenvoudige gebaar liet de patriarch mij zien hoe ik een oprechte getuige van God kon zijn.

Nu besef ik dat we onze dierbaren nader tot God kunnen brengen als we met de zachte, liefdevolle stem van de Geest over Hem spreken. God is liefde, en door die liefde kiezen we voor Hem. Door zijn liefde voor ons heeft God Joseph Smith geroepen om zijn kerk te herstellen, opdat wij volmaakt leren liefhebben.

En wij getuigen van Jezus Christus, de nederige, lankmoedige Zoon van God.

Sinds die ervaring zijn veel van mijn vriendinnen lid van de kerk geworden. Mijn vriendin Roberta overweegt zelfs om het evangelie te gaan bestuderen. En ik heb iets

geleerd wat ik nooit zal vergeten: Altijd als we getuigen van de Heiland en zijn evangelie, moeten we dat met liefde doen. ■

Stefania Postiglione is lid van de gemeente Flegreo in het district Napels (Italië).

DE WEKELIJKSE ACTIVITEITENAVOND TOT EEN SUCCES MAKEN

Is het tijd om plannen te maken voor de volgende activiteitenavond? Als je weet waar die wekelijkse avond voor is, kan dat voor veel mensen veel goeds betekenen. Hieronder volgen een paar leuke ideeën.

Vorbereiding op de toekomst

- Leer eenvoudige koken om je voor te bereiden op je toekomstige gezin en op een zending. Roep de hulp in van een paar goede koks in je wijk of gemeente, en zorg dan dat je alle lekkere dingetjes die je maakt, proeft.
- Volg een les over het celestiale huwelijk, en schrijf dan in je dagboek een brief aan je toekomstige man of vrouw. Probeer alles wat je in je toekomstige partner hoopt te zien, ook in jezelf te ontwikkelen.

Hulpvaardigheid

- Maak een lijstje van huishoudelijke klusjes, en ga op zoek naar mensen die hulp daarbij op prijs zouden stellen. Als je van tevoren al bepaalt wat in bepaalde gezinnen de behoeften zijn, kun je er zeker van zijn dat je hulp ook echt hulp is.

De evangeliebeginselen in praktijk brengen

- Gebruik je artistieke vaardigheden door twee aan twee elkaars portret te tekenen. Nadat je jullie kunstwerken hebt opgehangen, volg je een les hoe je het beeld van Christus in je gelaat kunt ontvangen. (Zie Alma 5:14-19.)

- Zorg voor een 'toetjesles'. Kies een evangelieonderwerp waarover je meer wilt weten en laat iemand uit je groep een presentatie over dat onderwerp voorbereiden en geven. Zorg dat het onderwerp van tevoren bij iedereen bekend is zodat iedereen, terwijl jullie een toetje eten, er iets over kan zeggen en geestelijk gevoed wordt.

Werken aan eenheid

- Zelfs als je de jongeren van je wijk of gemeente al je hele leven kent, kun je toch nog meer over hen te weten komen. Speel een paar kennismakingsspelletjes. Of houd een getuigenisbijeenkomst waarbij jullie vertellen wat je lievelingslofzangen of je lievelingsteksten zijn, en waarom.
- Iedereen heeft wel een bepaalde interesse. Laat leden van je quorum of je klas een les of workshop geven over iets wat zij leuk vinden. Zoek naar manieren om hun interesses in verband te brengen met het evangelie.

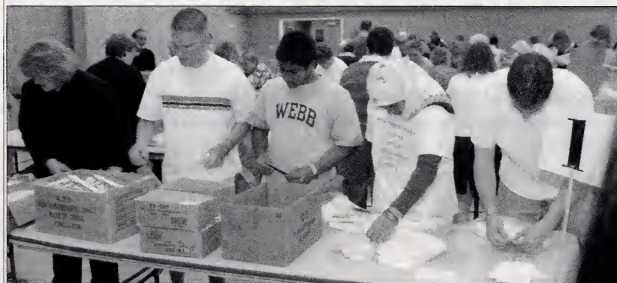
Persoonlijke vooruitgang en Plicht jegens God afmaken

- Met veel van bovenstaande ideeën kan voldaan worden aan de eisen voor *Persoonlijke vooruitgang* en *Plicht jegens God*.

De Geest voelen

- Als je je voorbereidt met een gebed, kan er een sfeer ontstaan waarbij de Geest aanwezig is. Zoek manieren om de Heilige Geest de gelegenheid te geven om aanwezig te zijn. ■

Kerknieuws

Vrijwilligers van de kerk en de moslimbeweging in Pasadena (Californië) hebben hygiënische middelen verpakt die naar hulpbehoevende mensen in Irak zijn gestuurd.

Heiligen der laatste dagen en moslims verpakken hulpgoederen voor Irak

Sonja Eddings Brown

Binnen de muren van een kerkgebouw in Zuid-Californië veranderde in mei de wereld een beetje door een humanitair project voor mensen in Irak die onder de oorlog te lijden hadden.

Het evenement was een ongekend humanitair samenwerkingsverband tussen moslims en heiligen der laatste dagen in Pasadena (Californië). Het doel was tienduizend pakketten met hygiënische middelen klaarmaken voor behoeftige mensen in Irak. Het project was een onderdeel van een grotere zending hulpgoederen die door de afdeling humanitaire hulp van de kerk was geschonken. De hoeveelheid hygiënische middelen was groot genoeg

om drie containers van twaalf meter te vullen.

'We hebben van hulpverleners in Irak vernomen dat deze hygiënische middelen zeer van pas komen', zei ouderling Tad R. Callister, een van de gebiedszeventigen. De middelen omvatten onder andere: zeep, handdoeken, tandenborstels, tandpasta en kammen.

Nour International Aid en Mercy Corps International hebben de goederen per schip vervoerd, vanuit Los Angeles naar Turkije en toen verder naar Irak.

Deze multiculturele activiteit vond plaats in de recreatiezaal van het ringgebouw van de ring Pasadena. Leden van plaatselijke moskeeën droegen traditionele kleding.

Raymond O. Lowry jr., president van de ring Pasadena, verwelkomde de driehonderd heiligen der laatste dagen en moslims, en opende met een gebed. Dr. Yahia Abdul-Rahman, hoofd van de islamitische raad Shura in Zuid-Californië, sprak ten behoeve van zijn leden een gebed uit. Het was een getuigenis van het belang van die dag, want beide geestelijke leiders baden om dezelfde zegeningen voor hun leden – om God te behagen, om voor hun gezin te zorgen en om hun vrijwilligerswerk te zegenen.

Het gezamenlijke werk dat de vrijwilligers verricht hebben, zal voor iedereen een blijvende herinnering zijn. Toen de leden van de ring Pasadena urenlang met hun nieuwe moslimvrienden samenwerkten om de pakketten samen te stellen – met washandjes, tandenborstels en andere hygiënische middelen – merkten ze hoeveel ze eigenlijk gemeen hebben.

'Tijdens ons gesprek kwam ik erachter dat Hedab naast een van mijn vriendinnen woont', zei Carolyn Peterson uit de ring Pasadena.

De meeste moslims, zoals Traore Lancind uit West-Afrika, waren nog nooit in een kerkgebouw van de heiligen der laatste dagen geweest. 'Toen ze bij ons in de moskee hadden gesproken en zeiden dat we vandaag konden helpen, wilde ik dat graag doen', zei de heer Lancind. 'Dit gebouw is heel anders dan onze moskee. Wij gaan er alleen heen om te bidden. Uw gebouw wordt voor

zoveel verschillende doeleinden gebruikt.'

Er vond een gedenkwaardig moment plaats toen de moslims vroegen of ze in de ZHV-kamer hun middegebed mochten uitspreken. Binnen enkele minuten hadden ze hun schoenen uit en kwamen er gebedskleden tevoorschijn. Zo'n vijftig moslims bedankten hun God binnen de muren van een kerkgebouw van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Het was een eerbie-

dig moment, en we konden merken dat de moslims zich thuis voelden. Er groeide vriendschap en begrip tussen de twee geloofsrichtingen.

Dr. Yahia Abdul-Rahman sprak zijn bewondering uit voor de kerk: 'U hebt zoveel voorbeelden te bieden waarvan wij kunnen leren – uw toewijding, uw vrijwilligerswerk en uw onmiddellijke actie om mensen in nood te helpen, zonder een tegenprestatie te verwachten. Onze vriendschap reikt verder dan vandaag.' ■

verlening van de kerk, wijst er echter op dat 'gezien de enorme schade die door de wervelstormen is aangericht, het een wonder is dat er relatief weinig doden zijn gevallen.'

Leden uit zestien ringen in veertien staten zijn door de wervelstormen getroffen, maar alle leden en zendelingen zijn veilig.

Ook een van de onderkomens van de zendelingen werd verwoest. Verscheidene kerkgebouwen hebben zware schade opgelopen, en het dak van het bezoekerscentrum bij Liberty Jail werd beschadigd. De schade aan de gebouwen is gerepareerd en het bezoekerscentrum is open gebleven.

Terwijl de leden hun verliezen onder ogen zagen en hun huizen en gemeenschappen opnieuw op orde brachten, hebben ze kracht in het evangelie gevonden. 'Wij zijn zo gezegend met het evangelie in deze tijd', zegt Marilyn Barnes uit de ring Springfield (Missouri). 'Wij kunnen gemoedsrust hebben, hoe hard de stormen om ons heen ook woeden.'

Overstromingen in Argentinië

Toen Argentinië in mei door ernstige overstromingen werd getroffen, hebben de leden elkaar geholpen – ze hebben opblaasboten gehuurd, mensen van daken gered en voedsel en medische hulpgoederen uitgedeeld.

Nadat het 48 uur had gestortregend en er vijftig centimeter water in Santa Fe (Noord-Argentinië) was gevallen, trad de Salado buiten haar

Als er rampen plaatsvinden, werken de leden samen

Aimee Hansen

Hoewel er over de hele wereld in de afgelopen maanden veel vernielingen zijn aangericht door natuurgeweld, heeft dat de leden van de kerk er niet van weerhouden elkaar en hun naasten te helpen.

Wervelstormen in de Verenigde Staten

Toen in mei bijna vierhonderd wervelstormen over het midden en het zuidoosten van de Verenigde Staten trokken, werden twintig huizen van heiligen der laatste dagen volledig verwoest en werden er honderden ernstig beschadigd. De leden en hun burens hebben met elkaar hun woonomgeving opgeknapt en zijn verder gegaan met hun leven.

Minder dan een week na de stormen heeft president G. Tim

Goodman van de ring Springfield (Missouri) de snelle reactie van de leden om te helpen als volgt beschreven: 'Ons gebied werd zondagavond door de stormen getroffen, en op maandagochtend hadden we al ruim zestig mensen om te helpen. En daarna hadden we iedere dag zo'n honderd vrijwilligers. We hebben dakbedekking, isolatiemateriaal, takken en allerlei ander materiaal moeten opruimen. Dit wordt een project op lange termijn, maar het is een begin.' Leden uit het hele land hebben middelen en tijd opgeofferd om de slachtoffers van de ramp te helpen.

Ruim veertig mensen zijn tijdens de stormen omgekomen. Garry R. Flake, bestuurder humanitaire hulp-

Door de overstromingen in Argentinië zijn zo'n honderdduizend mensen, waaronder duizend leden van de kerk, in mei geëvacueerd. De leden zijn elkaar tijdens de ramp te hulp gekomen.

oevers en werden ruim tienduizend mensen uit hun huis verdreven – onder wie duizend leden. Veel geëvacueerde mensen verbleven bij familieleden, maar ruim vijfhonderd mensen vonden onderdak in kerkgebouwen in Santa Fe, waar de kerk in hulpgoederen en generatoren voorzag. De meeste mensen konden na de overstroming weer naar hun huis terugkeren.

Hoewel er 23 mensen door de overstroming zijn gedood en er veel materiële schade was, zijn er geen leden of zendelingen omgekomen.

Om de slachtoffers van de overstroming te helpen, hebben de leden van de kerk in Buenos Aires vijftienduizend dozen voedsel klaargemaakt en naar Santa Fe verstuurd. Met één doos – waar basisbenodigheden als olie, bloem en suiker in zaten kon een gezin een week overleven. De leden deelden de dozen vanuit kerkgebouwen uit aan leden en andere behoeftigen.

'Het is belangrijk om leden in hetzelfde land te hebben die elkaar

op deze manier helpen', zegt broeder Flake. 'Het is een voortzetting van de traditie van de kerk om over de hele wereld snel en efficiënt mensen in nood te helpen.'

Daarnaast heeft de kerk medicijnen aangeschaft en aan het ministerie van Volksgezondheid in Argentinië geschonken, en onder veel leden dekens en matrasjes uitgedeeld. Het centrum voor humanitaire hulp van de kerk in Salt Lake City heeft ook drie containers vol winterkleding verstuurd om de geëvacueerde mensen in het komende jaargetijde te helpen. ■

Zuster in Taiwan overlijdt aan SARS; de invloed daarvan op de kerk in Azië

Emily Chien en Linda Thornell

'**H**oe gaat het met onze dochter?' waren de laatste woorden die Chen Ching-chiu tegen haar

man, Tang Shih Hu, zei toen ze telefonisch met elkaar spraken, vlak voordat ze op 1 mei aan SARS (severe acute respiratory syndrome) overleed. Zuster Chen, hoofdverpleegkundige op de achtste verdieping van het algemene ziekenhuis Ho Ping in Taipei, raakte met SARS besmet toen ze voor haar patiënten zorgde.

Zuster Chen (47) was de eerste persoon uit de gezondheidszorg die in Taiwan aan de ziekte is bezweken. 'Haar onzelfzuchtige geest (...) is een voorbeeld voor alle medewerkers in de gezondheidszorg', zei Chen Shui-bian, president van Taiwan. De regering heeft zuster Chen postuum een presidentiële onderscheiding toegekend. Ma Ying-jeou, de burgemeester van Taipei, en een groep plaatselijke overheidsfunctionarissen hebben de dag na haar overlijden een minuut stilte in acht genomen. Burgemeester Ma noemde zuster Chen 'de eerste soldaat die zichzelf heeft opgeofferd in de strijd tegen SARS.' De stad heeft zuster Chen herdacht door haar naam op de plaatselijke vereringsplaats voor martelaars te plaatsen.

Zuster Chen had zich in januari 2002 laten dopen. Ze heeft haar man en hun dochtertje van zeven, Chia Ju, achtergelaten. Ze zijn lid van de wijk Hsin Tien, in de ring Taipei-West.

Op advies van de plaatselijke overheid zijn er in Hongkong in de maand april geen kerkdiensten gehouden. De Hongkong-tempel is van 29 maart tot 24 april gesloten

Ricky Wong en zijn familie houden tijdens de SARS-crisis thuis een avondmaalsdienst. Door de ziekte is een zuster in Taiwan overleden en zijn de kerkdiensten in Azië aangepast.

geweest. In die tijd zijn alle kerkgebouwen en kantoren grondig gereinigd. Zendingen en leden werden aangemoedigd om hun huis te reinigen en voorzorgsmaatregelen te nemen als ze op reis gingen.

Met toestemming van de plaatselijke leiders hebben de gezinnen thuis de avondmaalsdienst gehouden. Zuster Lily Lew uit de gemeente Victoria 1 (Engelstalig), in het internationale district Hongkong, heeft over een prachtige ervaring verteld toen ze als gezin een avondmaalsdienst hadden gehouden. Haar man, Gary, die gemeentepresident is, zegende het avondmaal, en hun twaalfjarige zoon, Christopher, diende het rond. Christopher speelde de lofzang 'Press Forward, Saints' op de piano en hun zevenjarige dochter, Samantha, dirigeerde. De drie jongste kinderen vertelden het verhaal over de opstanding van

Christus, en gebruikten daarbij de Evangelieplaten.

Gezinnen zonder priesterschapdraggers om het avondmaal te bedienen lazen in de Schriften of bestudeerden lessen uit de lesboeken van de kerk.

'We hebben van veel gezinnen gehoord dat ze geestelijke en heilige momenten tijdens de avondmaalsdiensten thuis hebben meegemaakt', zegt ouderling John B. Dickson, president van het gebied Azië. 'Een van de grootste zegeningen is echter dat de heiligen ernaar verlangen om weer bij elkaar te komen.'

Ook de zendingen hebben hun werkzaamheden aangepast. Ze schudden niet meer op westerse wijze de hand van mensen, maar gebruiken het Chinese gebaar om anderen te begroeten door de handen ineen te vouwen en een kleine buiging te maken of mensen verbaal

te begroeten. Daarnaast geven de zendingen buiten in parken les of aan een of twee onderzoekers in het kerkgebouw om zo min mogelijk met meerdere mensen tegelijk in kleine ruimten in aanraking te komen.

Leden van de kerk hebben ook aangeboden om humanitaire hulp te verlenen. Heiligen uit de gebieden Kwun Tong en Tai Po in Hongkong zijn op 17 mei bij elkaar gekomen om pakketten met hygiënische middelen samen te stellen om aan drieduizend personen en gezinnen te geven. De pakketten zijn gegeven aan mensen met een laag inkomen, die niet in staat waren om de nodige voorzorgsmaatregelen tegen de verspreiding van SARS te nemen.

Omdat het virus waarschijnlijk wordt verspreid door hoesten, niezen of contact met de handen, en op oppervlakten meer dan 24 uur in leven kan blijven, zaten er in de pakketten vijftig gezichtsmaskers, steriliserende gel, vloeibare zeep, bleekmiddel en essentiële gezondheidsinstructies. De pakketten waren zo samengesteld dat mensen er verscheidene weken iets aan hadden.

De kerk heeft ook 78 dozen goederen aan het ziekenhuis Nethersole in Tai Po gegeven, waar het medisch personeel een week mee beschermd kon worden. De goederen omvatten: gezichtsmaskers, operatiejassen, kleding, hoofddeksels, overalls, schoenhoesjes en operatieschorten. ■

Sterke gezinnen zijn de sleutel van de toekomst, zegt president Hinckley

Het gezin versterken is 'de beste manier waarop wij ons kunnen voorbereiden op de toekomst', zo sprak president Hinckley op 22 april tegen 6.500 mensen op de University of Denver (Colorado). Hij zei dat de samenleving het gezin – met de normen waarop het gebaseerd is – niet kan vernietigen zonder de kracht van een land te ondermijnen.

'Volgens mij zijn probleemgezinnen de grootste uitdaging van dit land. Ze ontstaan door misleide ouders, en misleide kinderen zijn het gevolg', zei president Hinckley. 'Het gezin is de fundamentele bouwsteen van de samenleving. Het gezin is door de Almachtige in het leven geroepen. Een land kan nooit groter worden dan de kracht van de gezinnen.'

Zijn toespraak was onderdeel van een één jaar durende serie die wordt gesponsord door de Colorado State University en de University of Denver. 'Bridges to the Future: American History and Values in Light of September 11th' [Bruggen naar de toekomst: Amerikaanse geschiedenis en normen in het licht van 11 september] is een onderzoek naar Amerikaanse normen, zei Daniel L. Ritchie, rector magnificus van de University of Denver. Andere sprekers waren onder andere: voormalig senaatslid John Glenn, generaal H. Norman Schwarzkopf, aartsbisschop

Desmond M. Tutu en columnist George F. Will.

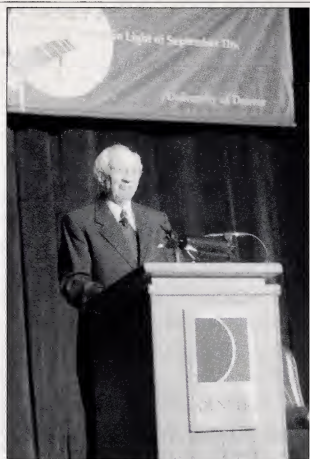
Kanselier Ritchie heeft tegen *Church News* gezegd dat President Hinckley was uitgenodigd vanwege zijn internationale reputatie, en de organisatoren wilden graag meer over te weten komen over de waarden waar hij voor staat.

Nadat hij de oorlog in Irak had genoemd, zei president Hinckley dat er nog veel werk te verrichten is om wereldvrede te bereiken. Hij zei verder: 'Maar we moeten bruggen bouwen, niet alleen in het buitenland, maar ook in ons eigen land. Zonder die belangrijke bruggen zal het nationale verval alleen maar toenemen.'

President Hinckley legde uit dat het niet om de locatie of het 'onroerend goed' gaat, maar dat de ouders de kwaliteit van het gezin bepalen.

Als we naar de toekomst kijken, zie ik weinig kans op verbetering van ons normenstelsel, tenzij we het gevoel van verantwoordelijkheid en aanvaarding kunnen versterken van de belangrijke waarheid dat het ouderschap een grote en levenslange verantwoordelijkheid is', zei hij.

President Hinckley noemde enkele factoren waardoor het gezin in de huidige situatie terecht is gekomen, zoals pornografie, drugs, echtscheiding en de gevolgen van ongebreidelde seks. Hij gaf ook wat adviezen

President Gordon B. Hinckley zegt in Denver (Colorado) hoe belangrijk het is dat we het gezin versterken.

om het gezin te verbeteren en te versterken. Hij legde de gezinsavond uit en moedigde de gezinnen aan om zich op God te richten.

'Ik beweer dat als wij eraan werken om de gezinnen in Amerika op God te richten, als zij Hem erkennen als onze Vader, als de Heerser van het heelal, als de Gever van al het goede, er iets wonderlijks zal gebeuren', zei hij.

Als wij als personen en ouders onze energie gebruiken om ervoor te zorgen dat er thuis goede boeken worden gelezen, waaronder de Schriften, dat er een verlangen is om een goede opleiding te volgen, dat iedereen beleefd tegen elkaar is, dan zal volgens president Hinckley een land dat op militair gebied een leidersrol vervult, ook een moreel licht in de wereld worden. ■

*Ontleend aan Church News,
26 april 2003.*

Leerstoel Marjorie Pay Hinckley op BYU

Tijdens een ceremonie op de Brigham Young University is de leerstoel Marjorie Pay Hinckley in maatschappelijk werk en sociale wetenschappen gevestigd.

Zuster Hinckley woonde samen met haar man, president Gordon B. Hinckley, en leden van de familie Hinckley en de familie Pay de ceremonie bij. President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium; president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium; en ouderling Richard G. Scott en ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen waren ook aanwezig.

Die dag vierden president en zuster Hinckley ook hun 66-jarig huwelijksfeest.

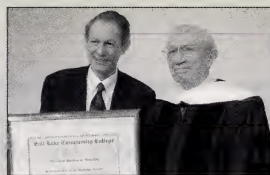
De problemen in huwelijken en gezinnen zijn enorm, zei ouderling Merrill J. Bateman van de Zeventig, voormalig president van de BYU, maar het leven van zuster Hinckley kan een troost en een zegen voor velen zijn. 'Zij straalt zoveel vreugde en optimisme uit.'

Zuster Hinckley was duidelijk onder de indruk van het teken van waardering. 'Ik vind het een grote eer, maar voel me enigszins onaangenaam verrast. Niet alleen word ik vandaag door deze leerstoel in het zonnetje gezet, maar

President Hinckley ontvangt negende eredoctoraat

Geprezen als 'een jongeman die besloot nooit met de menigte mee te lopen' en die 'een groot leider in geloof, onderwijs en hogere normen' werd, 'die mensen over de hele wereld beïnvloedt,' kreeg president Gordon B. Hinckley op 6 mei een eredoctoraat van Salt Lake Community College.

President Hinckley was een van de vier mensen die tijdens een

Randall Mackey (links), voorzitter van de raad van bestuur van Salt Lake Community College, overhandigt president Gordon B. Hinckley een eredoctoraat.

'presidentiële promotieplechtigheid' van president H. Lynn Cundiff een eredoctoraat ontving. Het is het negende eredoctoraat dat de profeet heeft ontvangen. ■

we zijn vandaag ook 66 jaar getrouwd.'

'Wat de wereld het meest nodig heeft, zijn sterke gezinnen', zei ze.

President Hinckley sprak ook zijn waardering uit voor de partner met wie hij al 66 jaar getrouwd is. 'Ze is een geweldige moeder, grootmoeder, vriendin, buurvrouw en weldoener', zei hij.

De leerstoel werd mogelijk gemaakt door verschillende grote schenkingen op naam van zuster Hinckley, zei president Bateman. De vier belangrijkste doelen van de leerstoel zijn: ervoor zorgen dat leden van de faculteit en de studenten zich door onderzoek en onderwijs op het gezin richten, door colleges en begeleidde leerervaringen het onderwijs verbeteren, de betrokkenheid van de maatschappij bij het gezin vergroten, en vrijwilligerswerk verrichten. ■

Kunstenaars blinken uit in internationale kunstwedstrijd

Lisa Ann Jackson

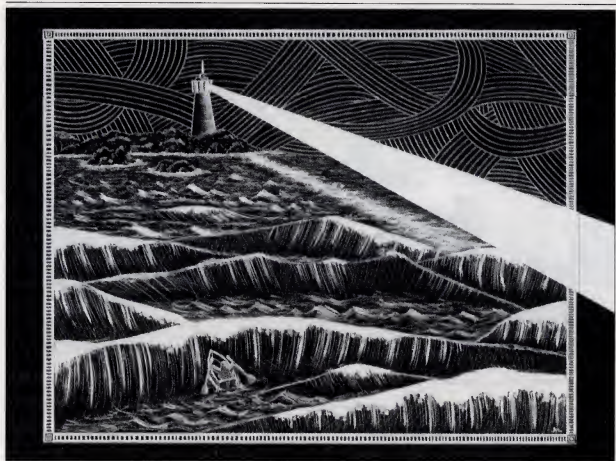
Met werken variërend van traditionele olieverfschilderijen tot een collage van kralen en stro was de zesde internationale kunstwedstrijd, gesponsord door het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst, een eerbetoon aan de talenten van kunstenaars in de hele kerk.

'Dit is een van de beste verzamelingen kunstwerken met mormoonse signatuur', aldus Robert O. Davis, conservator van het museum van de kerk, die de ingezonden werken heeft beoordeeld. 'De kunstenaars hebben werken ingeleverd die ambitieus en diepzinnig zijn en waaruit hun visuele capaciteit blijkt.'

Het thema van de wedstrijd was 'Heiligen der laatste dagen, gisteren en vandaag: geloof, geschiedenis en leven.' Er waren ruim zevenhonderd inzendingen uit dertig verschillende landen. Van alle inzendingen zijn er 171 uitgekozen voor de expositie van de zesde internationale kunstwedstrijd in het museum. Twintig werken hebben een onderscheiding van verdienste ontvangen, met een prijs van vijfhonderd dollar. Zes kunstwerken hebben een aankoop-onderscheiding ontvangen en zijn in de permanente collectie van het museum opgenomen.

De expositie is tot en met september in het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst te zien, maar kan ook online op www.lds.org/museum worden bekeken. Klik op de Engelse woorden 'Exhibits and Galleries', vervolgens op 'Current Exhibits', en dan op 'Sixth International Art Competition'.

Er waren dit jaar verschillende soorten inzendingen. De onderscheiden inzendingen omvatten onder andere: een handgeweven kleed met daarop het visioen van Lehi van de boom des levens, een schilderij in acrylverf met tafereel uit de geschiedenis van de kerk, een foto van een appartement met illustraties van de Heiland aan de muur en foto's van kerkleiders, een bronzen beeld van kinderen die reikhalzend uitkijken naar een brief van hun broer die op zending is, en een gemengde media-compositie die het heelal voorstelt.

*Deze tekening op schaaftkarton, **Brightly Beams Our Father's Mercy** ['Gods genaschijnt steeds van boven'] van Joseph Lasura, is een van de 171 kunstwerken die is uitgekozen voor de expositie van de zesde internationale kunstwedstrijd.*

'De kunstwerken zijn een uitdrukking van verschillende stijlen en veel verschillende gezichtspunten', zegt broeder Davis. En daar gaat het juist om in de kunstwedstrijd. De museumbeheerders hopen de kunstenaars in de kerk – professioneel en amateur – aan te moedigen om kunstwerken te maken die door de persoonlijke en culturele visie van de kunstenaar het evangelie weerspiegelen. Het museum hoopt de bezoekers op te bouwen door kunstwerken over het evangelie en kunstenaars te ontdekken die de kerk in de toekomst kan gebruiken – om kunstwerken te maken voor bijvoorbeeld tempels, bezoekerscentra en de tijdschriften van de kerk.

Broeder Davis wijst op het voorbeeld van Walter Rane. Hij was een getalenteerd kunstenaar die zich niet specifiek op godsdienstige onderwerpen richtte. De beheerders van

het museum van de kerk hadden veel interesse in zijn talent en stijl en hebben hem aangemoedigd om met religieuze thema's te werken. Broeder Rane heeft nu verscheidene kunstwerken met religieuze thema's voor het museum van de kerk en andere doeleinden gemaakt.

'Door middel van de wedstrijd ontdekken we kunstenaars, en dat is een van onze doelen', zegt broeder Davis. 'We proberen inzendingen aan te moedigen van kunstenaars uit de hele wereld die nog nooit eerder iets hebben ingezonden, maar ook van kunstenaars die ons bekend zijn.'

Het museum is al bezig met de planning van de zevende internationale kunstwedstrijd, die in 2006 gehouden zal worden. Het thema zal dan 'Ons erfgoed van geloof' zijn. Informatie over de volgende wedstrijd is te vinden op www.lds.org/museum. ■

Het eerste kerkgebouw in Guyana is op 15 maart ingewijd, vijftien jaar nadat de eerste zendelingen in het land aankwamen. Nu is Guyana het snelst groeiende gebied in het zendingsgebied West-Indië.

Eerste kerkgebouw in Guyana ingewijd

Wayne Barrow

De inwijding van het eerste kerkgebouw in Guyana, een republiek van de Britse Gemeenebest, tussen Venezuela en Suriname gelegen, aan de noordkust van Zuid-Amerika, is een mijlpaal in de geschiedenis van de kerk sinds de eerste zendelingen daar vijftien jaar geleden voor het eerst aankwamen.

Er zijn nu 1.250 leden en vier gemeenten, een vertienvoudiging in de afgelopen tien jaar. Guyana is volgens president M. Don Van Noy het snelst groeiende gebied in het zendingsgebied West-Indië.

Zelfs nu het eerste kerkgebouw in Georgetown is ingewijd, 'zijn beide gemeenten overvol en moeten we ze opsplitsen', zegt president Van Noy. 'Iedere gemeente vult de kapel helemaal.' Hij hoopt dat er snel kerkgebouwen in de steden Nieuw-Amsterdam en Parika zullen verrijzen.

'Volgens mij is de toekomst van de kerk in Guyana erg goed', zegt hij. De inwijding van het gebouw, die op 15 maart in aanwezigheid van 250 leden plaatsvond, is een voorbeeld van de kerk in actie.

In zijn inwijdingsgebed bad president Van Noy dat de leden 'het gebouw als toevluchtsoord in moeilijke tijden zouden gebruiken, als plek van vreugde en verheuging over de heerlijkheid van onze hemelse Vader.'

Ook de burgemeester van Georgetown, Hamilton Green, heeft tijdens de inwijding gesproken. Hij sprak zijn waardering uit voor de kerk vanwege 'de kracht en toewijding van de leden', en hij noemde de samenwerking van de kerk aan 'gezin en samenleving'.

Deze gelegenheid moest volgens burgemeester Green gebruikt worden 'als een mogelijkheid voor

leden, ouderlingen en zendelingen' om de leiders van Guyana aan te moedigen 'het morele roer van ons schip' te gebruiken, zodat Guyana een rechtschapen koers kan varen. Hij zei dat hij vooral onder de indruk was van het grote aantal jongeren dat aanwezig was.

President Remo Augustus Kippins van de gemeente Georgetown sprak over de historische vervolging van de heiligen, en zei dat zij ondanks alle tegenspoed toch hadden volhard. 'De leden in Guyana moeten dit in gedachten houden en aan de hand van deze ervaringen hun geloof ontwikkelen', zei hij tijdens de inwijdingsdienst.

President Leyland Mingo van de gemeente Garden Park, die samen met de gemeente Georgetown het gebouw gebruikt, gaf een historisch verslag van het laatste gebouw dat ze in Guyana hadden gehuurd, 'waar het binnen regende als het buiten regende. Als het hard regende, stond de begane grond blank.' Hij sprak zijn dank uit voor het nieuwe gebouw en zei dat de heiligen der laatste dagen op allerlei gebieden 'goede werken moeten verrichten', want Jezus Christus staat aan het hoofd van zijn kerk.

De eerste zendelingen kwamen in 1988 in Guyana aan. Een jaar later werd de kerk officieel erkend. Er werd op 17 maart 1989 een gemeente met 23 leden georganiseerd. In 1990 kwam ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf

De Kindervriend

Voetsporen in de s

President Thomas S. Monson belooft ons dat als wij de Heer dienen, Hij ons op de goede weg zal leiden.

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

De belofte in het boek Spreuken geeft ons moed:

‘Vertrouw op de Here met uw ganse hart en steun op uw eigen inzicht niet. Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken.’¹

De Heer heeft beloofd: ‘Ik zal voor uw aangezicht uitgaan. Ik zal aan uw rechterhand en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te bemoedigen.’²

Het zendingswerk van Walter Krause uit Prenzlau (Duitsland) is inspirerend.

Net als veel anderen was broeder Krause na de Tweede Wereldoorlog dakloos. Hij woonde met zijn gezin in een vluchtelingenkamp in Cottbus, waar hij naar de kerk begon te gaan. Ze vroegen hem meteen of hij de gemeente in Cottbus wilde leiden. Toen vier maanden later, in november 1945, het land nog in puin lag, kwam districtspresident Richard Ranglack bij broeder Krause en vroeg of hij over een zending wilde nadenken. Uit het antwoord

van broeder Krause blijkt zijn toewijding aan de kerk. Hij zei: ‘Daar hoef ik helemaal niet over na te denken. Als de Heer mij nodig heeft, zal ik gaan.’

Hij ging op 1 december 1945 op pad, met twintig Duitse marken in zijn zak en een stuk droog brood. Een van de leden had hem een winterjas gegeven, van een zoon die tijdens de oorlog was gesneuveld. Een ander lid, een schoenmaker, had hem een paar schoenen gegeven. Hiermee, en met twee overhemden, twee zakdoeken en twee paar sokken, ging hij op zending.

Midden in de winter liep hij een keer van Prenzlau naar Kammin, een dorpje in Mecklenburg, waar 46 mensen de bijeenkomst bezochten. Hij kwam die avond in het donker aan, nadat hij zes uur lang over wegen, paden en ten slotte over geploegde velden had gelopen. Vlak voordat hij het dorp bereikte, liep hij over een vlak, wit gebied, dat goed begaanbaar was. Al snel

sneeuw

kwam hij bij het huis aan van het lid waar hij die avond zou logeren.

De volgende ochtend stond de jachtopziener voor de deur van het lid. Hij vroeg: 'Hebt u een gast?'

'Ja', was het antwoord.

De jachtopziener zei: 'Dan moet u eens naar zijn voetsporen komen kijken.' Het grote, witte gebied waarop broeder Krause gelopen had, was een dichtgevroren meer. Enige tijd daarvoor had de jachtopziener

een groot gat in het ijs gemaakt om te vissen. Door de wind was er sneeuw over het gat gewaaid zodat broeder Krause het gevaar niet kon zien. Zijn voetsporen liepen vlak langs de rand van het gat en recht op het huis van het lid af, zonder er iets vanaf te weten. Door het gewicht van zijn rugzak en zijn rubberen laarzen was hij zeker verdronken als hij een stap dichterbij het onzichtbare wak was gekomen.

Als wij denken dat wij God niet kunnen dienen, laten we dan aan deze waarheid denken: 'Bij God zijn alle dingen mogelijk.'¹ ●

Uit een toespraak tijdens de algemene aprilconferentie in 2002.

NOTEN

1. Spreuken 3:5-6.
2. IV 84:88.
3. Matteüs 19:26.

Kies de goede weg

1. Engels	a. Choisis le bien		
2. Deens	b. Piliin ang Tama		
3. Nederlands	c. Filifili Mea Tonu		
4. Frans	d. Kies de goede weg		
5. Duits	e. 옳은일을 선택하라		
6. Italiaans	f. Velg det rette		
7. Russisch	g. Conserve a Tua Rota		
8. Oekraïens	h. Choose the Right		
9. Japans	i. Wähle das Rechte		
10. Tagalog	j. Vælg det rette		
11. Tongaans	k. Fili ki he Totonú		
12. Fins	l. せいぎをえらぶ		
13. Spaans	m. Haz lo justo		
14. Noors	n. Scegli il giusto		
15. Koreaans	o. 選正義		
16. Zweeds	p. Välj det rätta		
17. Samoaans	q. Выбирай истину		
18. Portugees	r. Вибирай правильно		
19. Chinees	s. Valitse oikein		

Het goede doen

VICKI F. MATSUMORI

'Gij zult doen wat (...) goed is in de ogen des Heren'
(Deuteronomium 6:18).

Hoe kunnen we eraan denken om het goede te doen? Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft een verhaal verteld over een jongeman en zijn vrienden die een pakje sigaretten vonden: 'Ze besloten om naar de rotsen te gaan en daar te roken. (...) Ze staken hun sigaretten op, en de jongeman zei dat toen hij naar de brandende sigaret keek, hij zijn KGW-ring zag. Hij deed de sigaret snel uit. (...) Hij koos ervoor het goede te doen toen hij aan de betekenis van het embleem werd herinnerd.' (Zie 'Kies toch goed', *De Ster*, januari 1994, p. 62.)

Soms bevinden wij ons in eenzelfde situatie. Dan moeten we kiezen. Gelukkig kunnen we naar de Heilige Geest luisteren.

Meer dan dertig jaar geleden bedachten jeugdwerkleidsters een manier om ervoor te zorgen dat kinderen het goede zouden kiezen zodat zij de Geest bij zich konden hebben. Een ring in de vorm van een schild met de letters KGW zou de kinderen eraan herinneren dat ze het goede moesten kiezen. Ook nu worden kinderen eraan herinnerd dat ze het goede kiezen doen als ze dit symbool zien.

We krijgen veel zegeningen als we naar de Heilige Geest luisteren en het goede doen. Ouderling Perry heeft gezegd: 'Ik beloof je dat je eeuwig geluk zult vinden als je altijd het goede kiest.' (*De Ster*, januari 1994, p. 64.)

KGW-ring

Om een KGW-ring te maken, knip je het rechthoekige stuk papier uit en vouw je het op de streeplijn. Maak een cirkel die om je vinger past, en lijm de eindjes aan elkaar. Kleur de KGW-schilden, knip die in je eigen

taal uit en plak die op jouw ring. Zoek dan de vertaling van de woorden *Kies de Goede Weg* bij de juiste taal.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Om ervoor te zorgen dat de kinderen begrijpen hoe de Heilige Geest hen kan helpen, hangt u de volgende woordstroken op: *BIJ U ZIJN, ALLES LEREN, DE WEG WIJZEN TOT DE VOLLE WAARHEID, DAARVAN GETUIGENIS GEVEN, ZAL U TONEN WAT U MOET DOEN, GETUIGT VAN DE VADER EN JESUS CHRISTUS, en ZAL U DE WAARHEID VAN ALLE DINGEN LATEN WETEN. Laat de kinderen de volgende teksten opzoeken en voorlezen: Johannes 14:16-17; Johannes 14:26; Johannes 16:13; Hebreëen 10:15; 2 Nephi 32:5; 3 Nephi 28:11; Moroni 10:5. Laat hen de teksten en de woordstroken bij elkaar zoeken. Laat een kind het lokaal uitgaan, en laat een ander kind een woordstrook verstoppert. Zing een lied over het goede kiezen, en laat het eerste kind de woordstrook zoeken door de andere kinderen harder te laten zingen als hij of zij dichterbij komt en zachter als hij of zij er verder bij vandaan gaat. Herhaal het proces met de andere woordstroken en teksten. Lees 1 Korintiërs 3:16-17. Moedig de kinderen aan om het goede te doen en hun lichaam rein te houden, zodat ze de invloed van de Heilige Geest waardig zullen zijn.*

2. Bespreek Mijn evangelienormen (zie *De Ster*, april 1999, p. K8-K9) door de kinderen in groepjes op te delen en ieder groepje een van de normen te laten uitkiezen, die op een vel papier te zetten en er een praktijkgeval voor te bedenken. (Zie *Onderwijzen — geen grotere roeping* [1999], p. 161-162.) Leg de vellen papier omgekeerd op de vloer. Laat de kinderen om de beurt een norm kiezen door een bonenzakje of een ander klein voorwerp op de vellen papier te gooien. Laat het desbetreffende groepje het praktijkgeval uitbeelden dat bij die norm hoort en laat de andere kinderen bespreken hoe ze die norm het beste kunnen naleven. Zing liedjes of lofzangen over het goede kiezen. ●

Een zorgzame lerares

TAMRA FLAKE KRISER

Een waar gebeurd verhaal

'Ik ben de goede berder en Ik ken de mijne' (Johannes 10:14).

Mandy* was mijn vriendin in de wijk waar ik opgroeide. We gingen samen naar het jeugdwerk. Zij had geen broers of zussen en woonde bij haar moeder, die bijna nooit naar de kerk ging.

In die tijd was het jeugdwerk op een doordeweekse middag. Toen we een keer zaten te wachten tot het jeugdwerk zou beginnen, zeiden een paar meisjes in onze klas iets waardoor zij Mandy pijn deden. Ze begon te huilen en ging naar huis.

Toen de leerkracht later de presentielijst invulde, vroeg ze of iemand wist waar Mandy was. Het werd doodstil en een paar meisjes begonnen in hun stoel

draaien. Het duurde niet lang voordat de leerkracht wist wat er gebeurd was.

Onze jeugdwerklerares legde de les die ze had voorbereid aan de kant en gaf een les die ik nooit ben vergeten. Ze stond op en zei dat we allemaal naar Mandy zouden gaan om onze excuses aan te bieden en onze vriendschap te herstellen.

Niemand zei iets toen we naar Mandy's huis liepen. Eerst was de situatie pijnlijk toen ze met rode en gezwollen ogen de deur opendeed. Maar ze accepteerde de excuses. De vriendschap werd hersteld en we moesten allemaal huilen.

Mandy kwam die dag terug naar het jeugdwerk. Ze bleef iedere week komen en bleef ook als jongevrouw trouw. Na haar jeugd trouwde ze met een teruggekeerde zendeling in de tempel. Nu hebben zij en haar man een prachtig gezin. Ze zijn actief in de kerk.

Ik ben dankbaar voor de jeugdwerklerares die ons liefde en bekering bijbracht door ervoor te zorgen dat wij een verloren schaap opzochten. Door haar voorbeeld heb ik geleerd hoe belangrijk Mandy en wij allemaal waren — niet alleen voor haar, maar ook voor onze hemelse Vader en Jezus Christus. Die les ben ik nooit vergeten. ●

* Naam gewijzigd.

1. Bonjour! Ik heet Laurence. Ik woon in een prachtig stadje, vlakbij een hele grote stad die bekendstaat om prachtige kunst en gebouwen. In mijn land hebben de meeste ouders een of twee kinderen, dus wij zijn wel een uitzondering met negen kinderen! Sommige leden in ons land gaan naar de tempel in Frankfurt; andere gaan naar de tempel in Den Haag.

2. Ik heet Maria. Ik woon in een dorpje in het Andes-gebergte. De taal die ik thuis spreek, wordt Aymara genoemd, maar ik leer op school ook Spaans. Thuis eten we vaak aardappels, en ik help mijn moeder vaak met het dragen van water uit de bron. In de stad Cochabamba staat een tempel.

3. Ik heet Lani. Ik woon op een prachtig eiland, en bijna de helft van de inwoners van ons land is lid van de kerk. Mijn lievelingseten wordt gemaakt van vlees en kokosmelk dat in taro en bananenschillen wordt verpakt. De dichtstbijzijnde tempel staat in onze hoofdstad, Nuku'alofa.

4. Ik heet Isaac. Ik woon in een dorp waar prachtige groene bossen van bananenbomen, palmbomen, varens en bamboeplanten omheen staan. Ik ben in de rivier gedoopt. De eerste zendingelingen kwamen in 1978 naar ons land, en nu wordt er in de stad Aba een tempel gebouwd!

JAN PINBOROUGH

Wist je dat er in meer dan honderd landen kinderen wonen die lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn? Lees de bovenstaande aanwijzingen; zoek dan op de kaart bij ieder kind het land waar hij of zij woont.

Overal te

5. Ik heet Sarah. Ik woon in het stadje Nauvoo (Illinois), aan de oever van een grote rivier. De profeet Joseph Smith en de eerste leden van de kerk woonden hier tussen 1840 en 1850. De prachtige tempel die zij hadden gebouwd, werd later verwoest, maar is onlangs herbouwd.

6. Ik heet Neil. In mijn land wonen zo'n miljard mensen, en velen van hen zijn aanhangers van het Hindoeïsme. In onze grote stad, New Delhi, zijn twee gemeenten van de kerk. Mijn ouders en ik zijn naar de Hongkong-tempel (China) geweest om aan elkaar verzegeld te worden.

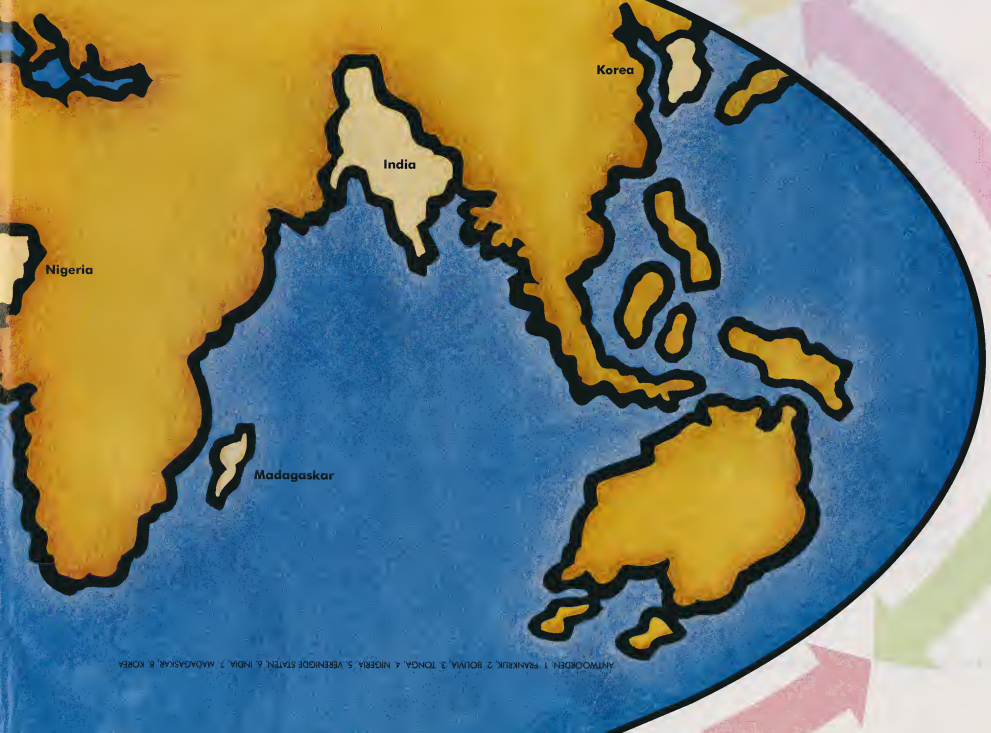
7. Ik heet Norberto. Ik spreek twee talen — Frans op school en Malagasi thuis. In mijn land, wat eigenlijk een groot eiland is, wonen veel interessante dieren, zoals de maki. Toen wij als gezin naar de Johannesburg-tempel (Zuid-Afrika) gingen om aan elkaar verzegeld te worden, hebben mijn ouders hun huis verkocht om de reis te kunnen betalen.

8. Ik heet Young-Jin. Ik woon in een stad vlakbij de Japanse Zee, en ik speel graag op het strand. Ik ga zes dagen per week naar school, en als ik thuiskom, trek ik bij de deur altijd mijn schoenen uit. Mijn lievelingsdagen zijn kinderdag en nieuwjaarsdag. Ik kijk graag naar de tempel als ik naar de stad Seoul ga.

er wereld

COMBINATIESPEL

Frankrijk

AMHWOORDEH. 1. FRANKRIJK. 2. SOEM. 3. TONGA. 4. NIGERIA. 5. VERENIGDE STATEN. 6. INDIA. 7. MADAGASKAR. 8. KOREA.

SLECHTE MENSEN DODEN STEFANUS

Omdat ze bang waren voor de apostelen gooiden de Joodse leiders Petrus en Johannes in de gevangenis. Koning Herodes liet de apostel Jakobus doden.

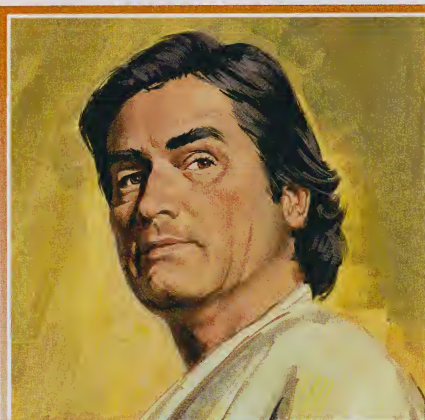
Handelingen 4:3; 12:1-2

ILLUSTRATIES PAUL VAN DEN

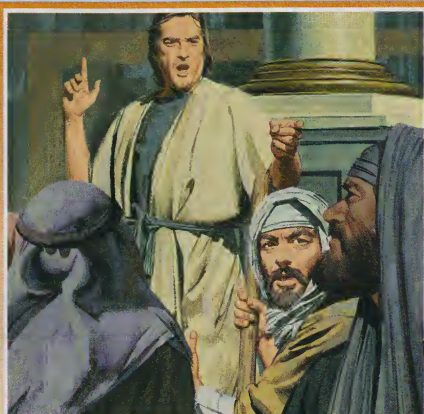
Veel Farizeeën dachten dat er geen wonderen meer zouden gebeuren toen Jezus dood was. Maar omdat de apostelen net als Jezus wonderen verrichtten, geloofden veel mensen in Hem en werden lid van de kerk.

Handelingen 4:1-4, 13-17; 5:14

De apostelen riepen andere mannen om de kerk te leiden. Een van die mannen was de rechtvaardige Stefanus. Hij was vervuld van de Heilige Geest en verrichtte veel wonderen. Hij onderwees veel mensen in het evangelie.

Handelingen 6:3-10

Stefanus zei tegen de Joodse leiders dat zij slecht waren. Hij zei dat zij Jezus Christus, de Zoon van God, hadden gedood.

Handelingen 7:51-52

Stefanus keek naar de hemel en zag onze hemelse Vader en Jezus Christus.

Handelingen 7:55-56

Boos namen zij Stefanus mee uit de stad om hem te doden. Zij legden hun jas bij de jonge Farizeeër Saulus, die later Paulus werd genoemd. Toen gooiden ze stenen naar Stefanus. Toen Stefanus bijna dood was, vroeg hij de Heiland om zijn geest mee naar de hemel te nemen. Toen stierf hij.

Handelingen 7:57-60

PAULUS LEERT WIE JEZUS IS

Paulus had gezien dat Stefanus gedood werd. Op zekere dag ging Paulus met wat vrienden naar de stad Damascus om nog meer discipelen in de gevangenis te gooien.

Handelingen 7:58; 9:1-2

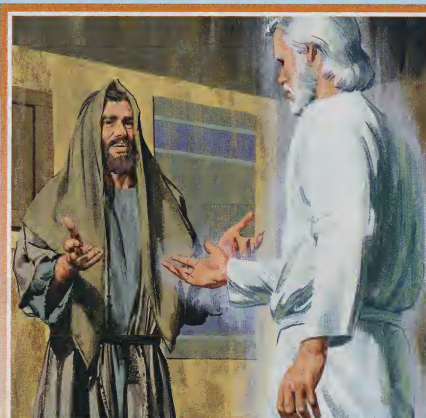
Plotseling zag hij een helder licht uit de hemel komen. Hij viel op de grond. Toen hoorde hij de stem van Jezus uit de hemel, die vroeg waarom hij de heiligen pijn wilde doen. Paulus was bang. Toen hij aan Jezus vroeg wat hij moest doen, zei de Heiland dat hij naar de stad moest gaan. Daar zou hij te horen krijgen wat hij moest doen.

Handelingen 9:3-6

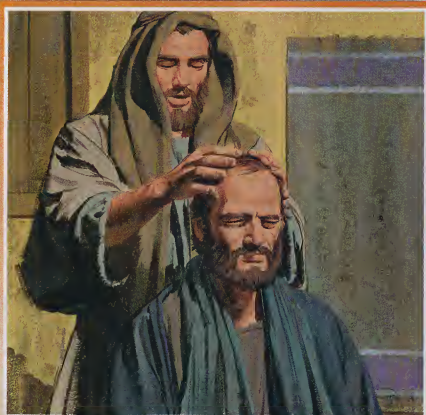
Paulus stond op en deed zijn ogen open, maar hij kon niet zien. Hij was blind. Zijn vrienden namen hem mee naar Damascus.

Handelingen 9:8-9

De discipel Ananias woonde in Damascus. In een visioen zei Jezus tegen Ananias dat hij naar Paulus moest gaan.

Handelingen 9:10-11

Ananias droeg het priesterschap. Hij legde zijn handen op het hoofd van Paulus zodat hij weer kon zien. Toen liet Paulus zich door Ananias dopen en kreeg hij de gave van de Heilige Geest.

Handelingen 9:17-18

Paulus werd een zendeling voor de kerk. Hij schreef veel brieven. Hij ging naar veel landen om het evangelie te prediken. En toen sommige apostelen waren gedood, werd Paulus tot apostel geordend.

Handelingen 26:16-23; Romeinen 1:1

We gaan naar het jeugdwerk

Uit een interview met ouderling Robert R. Steuer van de Zeventig, momenteel werkzaam in het presidium van het gebied Brazilië-Noord; door Hilary M. Hendricks.

‘Wanneer gij u niet bekeert en wordt als de kinderen, zult gij het koninkrijk der hemelen voorzeer niet binnengaan’ (Matteüs 18:3).

Toen ik twee jaar oud was, verhuisden we van Milwaukee (Wisconsin) naar Salt Lake City (Utah). Mijn ouders waren in Duitsland geboren en waren lid van de lutherse kerk. Maar in mijn jeugd had ik veel vrienden die lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen waren.

Mijn vriendjes en ik zaten een keer samen te spelen toen een van hen zei: ‘Wij gaan naar het jeugdwerk. Wil je mee?’ Het

Boven: Op zevenjarige leeftijd; op vierjarige leeftijd; vlak voor zijn zending naar Brazilië; met zijn vrouw, Margaret, en zijn kinderen; met zijn gezin.

jeugdwerk was toen op een doordeweekse dag. Ik ging mee. Ik vond de lessen leuk en was graag bij mijn vriendjes. Ik wist dat de lerares om me gaf en ik vond de jeugdwerkliedjes erg mooi.

Na een paar weken vroeg de lerares of ik meer over de kerk wilde weten. Ze nodigde mijn ouders ook uit om meer te weten te komen. De zendelingen kwamen naar ons huis. Mijn ouders zeiden dat ze geen lid van de kerk wilden worden, maar ze zagen dat ik dat wel graag wilde en ik mocht me laten dopen. Na mijn doop bleef ik met mijn vriendjes naar het jeugdwerk gaan, maar ik ging maar af en toe op zondag naar de kerk.

Toen ik twaalf was, zei de bisschop dat ik diaken kon worden. Hij legde uit dat onze hemelse Vader een deel van zijn macht door middel van het priesterschap aan de kerk geeft. Als ik de geboden zou onderhouden, zou ik in de naam van Jezus Christus mogen handelen — het avondmaal rondnemen, het evangelie prediken en op een dag mensen die ziek of verdrietig zijn een zegen geven. Ik wilde het priesterschap ontvangen en zo'n jongen zijn. Ik zei dat ik mijn best zou doen om iedere zondag naar de kerk te komen.

Al snel was ik voorbereid om diaken te worden, en mijn ouders kwamen naar de kerk toen ik geordend werd. Ik kan me nog herinneren dat ik de volgende zondag voor het eerst het avondmaal rondnemen. Ik kreeg de opdracht om eerst aan de bisschop en dan aan de andere mensen op het podium een stukje brood te geven. Toen ik het trappetje oplep, brak het handvat van de avondmaalsschaal af en viel de schaal met al het brood op de grond. Ik had het gevoel dat de hele wereld naar me keek. De bisschop kwam naar me toe, sloeg zijn arm om me heen en fluisterde: 'Laten we het brood maar oprapen en terug in de schaal leggen. Ga dan maar zitten totdat het brood is rondgediend, en dan mag je zo het water rondnemen.' Gelukkig kon ik

het water zonder problemen rondnemen. Omdat de bisschop zo aardig was, voelde ik me niet zo erg opgelaten. Ik mocht hem erg graag en was blij dat hij mijn bisschop was.

Toen ik priester was, beloofde onze quorumadviseur ons dat als wij op zondag geen huiswerk maakten en de Schriften bestudeerden, we hogere cijfers zouden halen en een getuigenis van de profeet Joseph Smith zouden krijgen. Ik had het gevoel dat als ik naar de raad van mijn adviseur luisterde, ik mijn hele leven lang gezegend zou worden. Door mijn studie van het evangelie leerde ik dat Joseph Smith een profeet van God was die de kerk in de laatste dagen had hersteld.

Mijn hele jeugd had ik leiders die over mij waakten. Omdat mijn moeder overleed toen ik vijftien was en mijn vader ernstig ziek was, moest ik 's avonds werken om geld te verdienen en overdag naar school. Ik wilde graag op zending, maar ik wist niet hoe ik voldoende geld zou kunnen sparen. Toen zei de quorumpresident ouderlingen tegen me dat het quorum me op mijn zending zou steunen. Ik was blij en dankbaar dat zij me wilden helpen om zending te worden. Met hun hulp ging ik op zending naar Brazilië. Jaren later ben ik met mijn vrouw en kinderen als zendingspresident naar Brazilië geweest.

Ik moedig alle kinderen van de kerk aan om goed te kijken hoe jullie leiders het evangelie naleven. In jullie wijk of gemeente zijn veel heiligen die in Jezus Christus geloven en zijn leringen proberen na te leven. Door hun voorbeeld te volgen, zullen jullie later zelf goede leiders worden. Ontwikkel je besef van goed en kwaad. Let goed op hoe je je *voelt* als je naar het jeugdwerk gaat. Nodig je vrienden of vriendinnen uit om mee de kerk of naar jeugdwerkactiviteiten te gaan. Ook zij kunnen Jezus Christus leren kennen en Hem gaan liefhebben, net als ik toen ik jong was. ●

Tempelkaarten

In 2003 zitten er in elke *Kindervriend* tempelkaarten. Haal de kaarten uit het tijdschrift, plak ze op dik papier en knip ze uit. Verzamel de kaarten om er altijd aan te denken hoe belangrijk de tempels zijn.

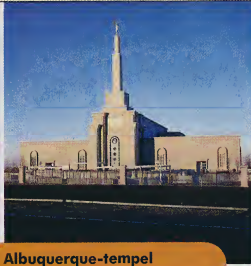
Ciudad Juárez-tempel (Mexico)

Op 26 februari 2000 door president Gordon B. Hinckley ingewijd

Hermosillo Sonora-tempel (Mexico)

Op 27 februari 2000 door president Gordon B. Hinckley ingewijd

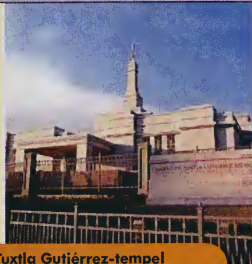
Albuquerque-tempel (New Mexico)

Op 5 maart 2000 door president Gordon B. Hinckley ingewijd

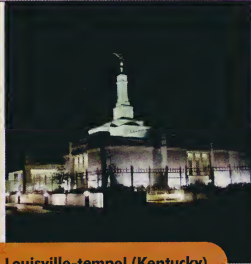
Oaxaca-tempel (Mexico)

Op 11 maart 2000 door president James E. Faust ingewijd

Tuxtla Gutiérrez-tempel (Mexico)

Op 12 maart 2000 door president James E. Faust ingewijd

Louisville-tempel (Kentucky)

Op 19 maart 2000 door president Thomas S. Monson ingewijd

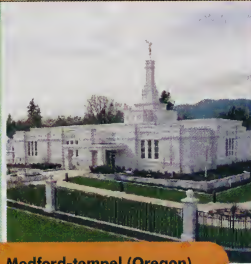
Palmyra-tempel (New York)

Op 6 april 2000 door president Gordon B. Hinckley ingewijd

Fresno-tempel (Californië)

Op 9 april 2000 door president Gordon B. Hinckley ingewijd

Medford-tempel (Oregon)

Op 16 april 2000 door president James E. Faust ingewijd

Apostelen op bezoek. Hij wijdde het land toe aan de prediking van het evangelie.

Het staatshoofd van Guyana, Desmond Hoyte, had in 1992 van ouderling Stephen D. Nadauld,

voormalig lid van de Zeventig en van het presidium van het gebied Noord-Amerika-Zuidoost, een lunch aangeboden gekregen. Het land heeft tot 1994 deel uitgemaakt van het zendingsgebied Trinidad

en Tobago. Daarna is het overgegaan naar het zendingsgebied West-Indië. ■

*Ontleend aan Church News,
19 april 2003.*

Regionaal nieuws

Den Haag-tempel nu een jaar in gebruik

Deze maand is het een jaar geleden dat de tempel in Zoetermeer werd ingewijd en in gebruik genomen. Een inspirerende, heuglijke en in veel opzichten ingrijpende gebeurtenis, waar de leden in het Nederlandse taalgebied jaren naar hebben uitgekeken en waaraan ze nog lang terug zullen denken.

Op belangrijke momenten tijdens de bouw van de tempel, zoals het steken van de eerste spade, het slaan van de eerste paal, de plaatsing van de doopvont en de plaatsing van het beeld van de engel Moroni, kwamen honderden leden kijken. Ook de Nederlandse pers liet zich niet onbetuigd. Buiten het bouwterrein in Zoetermeer werd de aandacht eveneens regelmatig op de tempel gevestigd. Haardvuuravonden over de tempel, toespraken tijdens avondmaalsdiensten en ringconferenties, jeugdwerkactiviteiten, concerten met liederen over de tempel en

artikelen in *Kerkenieuws* wezen op het belang van de komst van een tempel in deze regio. Intussen bereidden koren in de vijf ringen van het tempeldistrict zich maandenlang voor op hun aandeel in de inwijdingsdiensten.

Tijdens de open dagen van de tempel in augustus 2002 werden meer dan 32 duizend bezoekers geteld. Zelfs als we in aanmerking nemen dat sommigen meer dan eens met een rondleiding meegingen, is dat een ongekend grote belangstelling voor een evenement van de kerk in dit werelddeel. De inwijdingsdiensten op 8 september, waarvoor president Hinckley en twee gebiedspresidenten naar Zoetermeer kwamen, werden door duizenden leden bijgewoond.

Op 9 september is de tempel in gebruik genomen; sindsdien hebben er honderden diensten plaatsgevonden en moeten er al meer dan

De tempel op een mooie voorjaarsdag.

100.000 tempelverordeningen verricht zijn (in de maanden september 2002 t/m mei 2003 was het aantal verordeningen al 86.735). Vijf maal per week komen leden uit verschillende delen van Nederland, België en Frankrijk naar de tempel; om het werk door al die leden mogelijk te maken heeft het tempelpresidium

FOTO REATY ENGINEERS

V.l.n.r.: President Hillam, zuster Hillam en president Hinckley tijdens de hoeksteenplechtigheid bij de inwijding op 8 september 2002.

meer dan 300 tempelwerkers geroepen.

Ook buiten de tempel zelf is allerhande activiteit te bespeuren geweest. Zo hebben veel units reizen naar de tempel georganiseerd, is er op particulier initiatief een cd gemaakt met lofzangen die bij de inwijding van de tempel zijn gezongen, en hebben veel individuele leden met hernieuwde ijver aan hun familiegeschiedenis gewerkt. Zo hebben al heel wat leden de verordeningen voor hun overleden voorouders plaatsvervangend in de tempel verricht.

Records

In verschillende opzichten zijn records gebroken. Zo heeft de kerk nog nooit zoveel publiciteit gehad als vorig jaar tijdens de Olympische Winterspelen in Salt Lake City en

tijdens de open dagen van de tempel in Zoetermeer – door een deel van de nationale pers dan ook aangeduid als ‘Sweet Lake City’. Des te mooier was het dat – anders dan soms in het verleden – het grootste deel van die publiciteit positief was.

Een verzoek aan de leden om wat over hun ervaringen bij de open dagen te schrijven, leverde een zeldzaam grote stroom reacties op, sommige heel uitvoerig. Velen waren onder de indruk van het mooie, inspirerende gebouw, sommigen waren erheen geweest met een grote groep familieleden of onderzoekers van de kerk. Die bezoekers op hun beurt waren getroffen door de vriendelijke ontvangst, de fijne sfeer van de rondleidingen en de geest die ze voelden in de celestiale zaal.

‘Meer respect’

Zomaar een van de tientallen ervaringen is die van Luc De Picker: ‘Wij zijn naar de opendeurdag gaan met mijn ouders. Ik was echt gelukkig dat ik hen kon overhalen om deze reis te maken, want ook al was het maar voor een bezoekje van een half uur, het liet duidelijk sporen na. Ze waren erg blij dat ze dit hadden kunnen doen. Het is de enige mogelijkheid in hun leven omdat zij geen lid zijn. Ze vonden het prachtig. Ik denk dat zij het gevoel van de geest niet echt konden beschrijven, maar dat ze het zeker gevoeld heb-

ben. De moeder van mijn vrouw is per trein met onze zendelingen eveneens naar de opendeurdag geweest. Ondanks de lange reis was ze echt wel tevreden over haar bezoek. Onze beide ouders hebben ons tempelhuwelijk niet kunnen meemaken en op deze manier konden ze toch een beetje een idee krijgen van wat het zou kunnen zijn en wat een gevoel er in de tempel heerst. Het is vooral prettig om de steeds wederkerende positieve benadering te horen van niet-leden die de opendeurdag konden bezoeken. Het lijkt alsof vele vooroordelen die ze voordien hadden, nadien weg zijn. Er wordt met meer respect opgekeken naar de leden.’

Een geweldige geestelijke ervaring

Ongeveer 24 jaar geleden is Paul Blackham vanuit de VS in België op zending geweest. Vorig jaar kwam hij met zijn vrouw naar Zoetermeer om de inwijding van de tempel mee te maken. Ze waren onder de indruk van de prachtige muurschilderingen, die op verzoek van president Hinckley waren gemaakt door dezelfde kunstenaars die de muurschilderingen in de herbouwde Nauvoo-tempel hadden vervaardigd. Daaruit bleek de liefde van de profeet voor de leden in dit land. Broeder Blackham noemde het bijwonen van de hoeksteenplechtigheid ‘een van de dierbaarste ervaringen in mijn leven.’ Nog nooit had hij president

Tempeldiensten september t/m december 2003

Hinckley van zo dichtbij gezien. 'Ik herkende leden uit België die stonden te wachten tot de inwijdingsdienst [voor de leden uit de ring Antwerpen] begon. Ik verheugde me erover dat zij waardig waren om de tempel te betreden en dat ze getrouwd waren gebleven.'

'Mijn vrouw zei dat deze tempelinwijding een van de mooiste geestelijke ervaringen van haar leven was', vertelt broeder Blackham. 'Ik was zelf ook diep onder de indruk. Ik ben ervan overtuigd dat de zegeningen van deze tempel ertoe zullen leiden dat meer mensen tot Christus zullen komen, zowel door zendingswerk als door de verordeningen in zijn heilige tempel.'

Steeds meer verordeningen

Sinds de tempel in gebruik is genomen, wordt deze steeds intensiever gebruikt. Aanvankelijk waren er elf begiftigingsdiensten per week, nu zijn het er zeventien. Het tempelbezoek is daardoor toegenomen, en het aantal verrichte verordeningen in mei 2003 (de laatste volle maand voordat dit artikel werd geschreven) was weer groter dan in de maanden daarvoor.

Tijdens een bijeenkomst voor tempelwerkers sprak president Hillam van het gebied Europa-West zijn tevredenheid uit over het tot dan bereikte resultaat. Doelend op het in mei ingegane schema, waarbij elke week de leden van

2- 5 september:	ring Den Haag	16-19 december:	ring Den Haag
9-12 september:	ring Rotterdam	16,27 en	
16-19 september:	ring Antwerpen	30 december:	alle ringen
23-26 september:	ring Apeldoorn	Zaterdag, behalve 4 oktober:	alle ringen
30 september-		De tempel is op 24, 25, 26 en 31	december gesloten.
3 oktober:	ring Brussel	Diensten dinsdag t/m donderdag:	14.30, 16.30 en 18.30 uur.
7-10 oktober:	ring Den Haag	Diensten op vrijdag:	14.30, 16.30, 18.30 en 19.45 uur.
14-17 oktober:	ring Rotterdam	Diensten op zaterdag:	9.30, 10.45, 12.00 en 13.15 uur.
21-24 oktober:	ring Antwerpen	25/10 en 13/12 niet om 13.15 uur.	
28-31 oktober:	ring Apeldoorn		
4- 7 november:	ring Brussel		
11-14 november:	ring Den Haag		
18-21 november:	ring Rotterdam		
25-28 november:	ring Antwerpen		
2- 5 december:	ring Apeldoorn		
9-12 december:	ring Brussel		

één ring in het bijzonder wordt gevraagd de tempel te bezoeken, zei hij: 'Het is goed als de leden van de ringen beurtelings een hele week naar de tempel kunnen. Als we de verordeningen telkens weer doen, zullen we ze des te beter gaan begrijpen.'

De tempel biedt ons niet alleen verordeningen die we nodig hebben om na dit leven bij onze hemelse

Vader terug te keren, hij helpt ons ook ons leven in het juiste perspectief te zien en de beste beslissingen te nemen voor ons dagelijks leven. 'Vanuit de eeuwigheid gezien is het pas een paar dagen geleden dat we bij onze hemelse Vader vandaan zijn gegaan', zei president Hillam. 'Wees getrouwd, zodat Hij tevreden over u zal zijn.' ■

Frans Heijdemann

'De tempel bezoeken moet een fijne ervaring zijn'

Tijdens de conferentie van de ring Apeldoorn op 31 augustus vorig jaar werd bekendgemaakt dat broeder Anne Hulleman uit de wijk Apeldoorn geroepen was als president van de Den Haag-tempel. Hij bleek dat zelf toen nog maar

nauwelijks meer dan twee weken te weten.

'Ik werd op 14 augustus 's avonds gebeld door de secretaris van president Hinckley. Dat was een grote verrassing, maar ik begreep meteen dat het met de tempel te maken had,

die immers op 8 september zou worden ingewijd', vertelt president Hulleman. 'President Hinckley riep mij toen als tempelpresident. Mijn vrouw en ik waren juist van plan om van midden augustus tot november naar de Frankfurt-tempel te gaan om de tempelzendingen daar te helpen, maar dat kon dus niet doorgaan. We waren al twee keer eerder voor drie of vier maanden in de Frankfurt-tempel geweest om de tempelzendingen tijdelijk aan te vullen; dat was beide keren een heel fijne ervaring.'

Vijf dagen na zijn roeping kreeg broeder Hulleman al de eerste instructies voor zijn nieuwe taak als tempelpresident. Het tempelpresi-

dium was toen nog niet compleet. 'Het heeft wat moeite gekost om president Jansen te bereiken, want die was op vakantie in België. Pas op 5 september lukte het; hij is toen dezelfde dag nog naar Zoetermeer gekomen, want precies op die dag kwamen hier de broeders uit Salt Lake City om ons vijf dagen lang instructies te geven over onze taak als tempelpresidium en om uit te leggen hoe alles werkte.'

Op de vraag voor welke termijn het tempelpresidium is geroepen, antwoordt president Hulleman: 'Dat weten we niet. Presidenten van grote tempels worden, net als zendingspresidenten, voor drie jaar geroepen, maar de roeping in het

presidium van een kleine tempel is voor onbepaalde tijd. Het kan net zo goed korter dan twee jaar zijn als langer dan drie jaar.'

Na de inwijdingsdiensten op 8 september werden de tempelpresident en zijn raadgevers, de mater en haar assistentes aangesteld. De volgende dag werden de eerste diensten in de tempel gehouden, met de ringpresidiums en hun echtgenotes en de leden van het tempelcomité. 'Sindsdien is de tempel nooit meer op maandag open geweest.'

De tempelwerkers

Een week voor de inwijding van de tempel is president Hulleman begonnen tempelwerkers te roepen. 'Veel mensen wisten nog niet eens dat ik als tempelpresident was geroepen', zegt broeder Hulleman. 'We hadden om te beginnen lijsten aangevraagd van leden die al tempelwerker waren geweest in de Frankfurt-tempel of de Londen-tempel. Gelukkig bleken er in alle ringen al veel tempelwerkers met ervaring te zijn. De volgende maanden zijn er veel nieuwe tempelwerkers geroepen. Omdat bij velen nog de gedachte heerste dat tempelwerk vooral iets voor oudere leden was, hebben we ook veel jongere tempelwerkers geroepen. Zij blijken het ook fijn te vinden om dat werk te doen. Echtparen met jonge kinderen zijn in veel gevallen geroepen als deeltaaktempelwerker. Zij hoeven niet vaker naar de tempel te komen dan de situatie

Het tempelpresidium, de mater en haar assistentes. Van links naar rechts: zuster Jansen, president Jansen, zuster Hulleman, president Hulleman, president Vernes en zuster Vernes.

in hun gezin toelaat, maar de tempel zal wel een positieve invloed op hun gezin hebben.'

De tempeldiensten

'We moesten als tempelpresidium zelf de openingstijden van de tempel bepalen', vertelt president Hulleman. 'De broeders in Salt Lake City hadden ons voorgesteld om twee diensten per dag te houden. We merkten al spoedig dat de verkeersdrukte rond Zoetermeer invloed had op de tijden dat de leden konden komen. Daarom begon de eerste dienst vóór en de tweede ná de avondspits. Toen vroegen veel gepensioneerde leden of ze niet vroeger op de dag konden komen, en hebben we de diensten op dinsdag en woensdag vervroegd.'

De suggestie van president Hillam om de weken van het jaar aan verschillende ringen toe te wijzen, kwam kort voor een brief van het Eerste Presidium om de leden aan te moedigen vaker overdag te tempel te bezoeken. 'Dat kwam goed uit', vindt president Hulleman. 'We beginnen nu dinsdag tot en met vrijdag de eerste dienst om half twaalf. De tempelwerkers moeten er om half elf zijn; gezien de verkeerssituatie is dat nog goed te doen.'

Elke week wordt een andere ring gevraagd met zoveel mogelijk leden te komen. Leden uit andere ringen zijn ook welkom; ze hoeven geen afspraak meer te maken, behalve als ze met een groep komen, of als het om een doopdienst gaat. Op zater-

dag is de tempel niet voor een specifieke ring bestemd. Iedereen mag komen, maar omdat er in veel ringen vergaderingen of activiteiten zijn op zaterdag, komt toch nooit iedereen tegelijk.

Een nieuwe overnachtingsmogelijkheid

'De leden moeten er nog steeds aan wennen dat het hier anders gaat dan in de Frankfurt-tempel', zegt president Hulleman. 'Ze gingen daar meestal een hele week naartoe, maar nu komen ze telkens voor één dag. Intussen hebben we toch een overnachtingsmogelijkheid voor groepen gevonden: het natuurvriendenhuis in Hoek van Holland. In de zomer wordt dat intensief gebruikt, maar de rest van het jaar kan het door groepen van maximaal zo'n 60 mensen worden gehuurd, en de prijs per persoon zou dan niet hoger hoeven te zijn dan bij de Frankfurt-tempel. Er zijn een- en tweepersoonskamers en een keuken; je kunt vandaar in drie kwartier per bus naar de tempel. President Hillam heeft het gebouw gezien en was er bijzonder over te spreken. Als groepen vanuit de verschillende ringen daar gebruik van gaan maken, zullen we de lunchfaciliteiten in de tempel verbeteren en de tijden van de diensten tijdens die weken zo aanpassen, dat de tempel optimaal kan worden gebruikt.'

Zo is het tempelpresidium steeds bezig om het tempelbezoek te stimuleren en te zorgen dat het voor elke tempelbezoeker een opbou-

wende ervaring is. President Hinckley heeft immers gezegd dat iemand de zegeningen van het evangelie pas ten volle ervaart als hij of zij de zegeningen van de tempel heeft ontvangen. Bovendien maakt tempelbezoek het voor de leden nog aantrekkelijker om aan hun familiegeschiedenis te werken, want 'het is het mooiste om in de tempel voor je eigen voorouders te kunnen werken.' ■

Frans Heijdemann

Gebeuren er ook wonderen?

Bijna twee jaar is Anthony Post uit de wijk Almere nu op zending in West-Indië. Hij komt dus spoedig terug, vele ervaringen rijker en met een andere kijk op het leven, vertelt hij. Wanneer hij terugkomt, zullen

Anthony Post aan de kust van Guyana.

Een aantal van de zendingen in het zendingsgebied West-Indië.

nog steeds vijf jonge ouderlingen uit Nederland, Vlaanderen en Suriname in dat gebied werkzaam zijn – en, sinds kort, een zendingspresident van Nederlandse afkomst, Henk Dorenbosch. We laten nu ouderling Post aan het woord.

Toch nog gedoopt

Ongeveer een jaar nadat mijn neef Robert Broekman als zending werkzaam was geweest in Christchurch (Barbados), werd ik overge-

plaatst naar dat gebied. Hij had daar een vrouw gedoopt die inmiddels nog maar nauwelijks actief was. Een van mijn prioriteiten was haar te heractiveren.

Ik kwam erachter dat zij een dochter had die niet was gedoopt. Ze heette Felicia; ze was 19 en had een hartziekte. We hebben haar de zendingenlessen gegeven en ze bleek erg snel te leren. Kennelijk had ze veel geloof; dat motiveerde haar om zich te laten dopen. Ze vroeg mij om haar te dopen. Twee weken later overleed ze aan een hartprobleem.

Van een collega met wie ik later samenwerkte, hoorde ik dat hij al vóór mij had geprobeerd Felicia te onderwijzen. Ze was toen nog niet helemaal klaar voor het evangelie en aanvaardde het daarom toen niet. Maar de Heer is erg barmhartig geweest en heeft haar nog een kans gegeven om zich te laten dopen, en zodoende een deel van de verordeningen te ontvangen die ze nodig heeft om in Gods koninkrijk te komen.

Intussen bereidt Felicia's moeder zich erop voor naar de tempel te gaan. Daar zal ze ook de andere verordeningen voor haar dochter doen. Door deze ervaring is ze sterker geworden. Om kort te gaan: er gebeuren wonderen!

Nog een groot wonder

De mensen die mij voor mijn zending al kenden, zullen vinden dat er met mij een heel groot wonder is gebeurd. Mijn zending heeft me een compleet andere kijk op het leven gegeven. Mijn getuigenis van het evangelie is nu rotsvast, en er is niets dat me mijn getuigenis af zou kunnen nemen. Mijn prioriteiten zijn veranderd: niet ik ben het belangrijkste, maar mijn hemelse Vader is dat.

Ik zou alle leden wel willen aanmoedigen om zich voor 100 procent in te zetten voor hun roeping in de kerk. Zoals de Heiland heeft gezegd: 'Verzamelt u geen schatten op aarde, waar mot en roest ze ontoonbaar maakt en waar dieven inbreken en stelen, maar verzamelt u schatten in de hemel' (Matteüs 6:19–20).

Soms denk je misschien dat je een bepaalde roeping niet aankunt, maar dan moet je je best ervoor doen en naar de Heilige Geest luisteren. 'Zoekt eerst zijn koninkrijk en zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden' (Matteüs 6:33). ■

Ouderling Anthony Post

Ouderling Post (links) met een collega en een dopelinge in Guyana.

De nieuwe cd-uitgave Kinderliedjes, gezongen door leden van de wijk Haarlem, omvat tevens cd's met begeleidingen van de liedjes.

Kort nieuws

Kinderliedjes in Nederlands nu op cd en cassette

De langverwachte uitgave van *Kinderliedjes* op cd en cassette is nu verkrijgbaar. Het is alweer meer dan drie jaar geleden dat veertien leden uit de wijk Haarlem er hard aan hebben gewerkt. Veel gezinnen en jeugdwerkleiders zullen plezier hebben van de nieuwe uitgave, bestaande uit zes cd's of zes cassettebandjes. In beide gevallen zijn het er drie met zang en begeleiding en drie met alleen de begeleidingen van dezelfde liedjes. Het bestelnummer is 50177 120 voor de zes cd's, die samen 22,00 euro kosten, en 52538 120 voor de zes cassettes, die 12,70 euro kosten.

Koor Moroni begint tournee met musical over Jozef

Een enthousiast publiek keek in Amersfoort naar de proefvoorstelling die leden van het koor Moroni en van het jeugdkoor Young Moroni daar gaven van de musical *Jozef en*

Leden van het Concertkoor Moroni tijdens een repetitie voor de musical over Jozef, die binnenkort in verschillende plaatsen wordt opgevoerd.

de duizendkleurenjas, met liedjes uit de musical *Joseph and the Amazing Technicolor Dreamcoat* van Andrew Lloyd Webber in het Nederlands gezongen. 'Komen jullie dat ook in onze wijk spelen?' vroegen bezoekers die zowel vanuit het noorden als vanuit het zuiden naar Amersfoort waren gekomen. In de maanden september t/m november worden in verschillende plaatsen voorstellingen gegeven, en als de belangstelling groot is misschien ook nog in 2004.

Gezellig uitstapje van nog jonge wijk Hengelo

In 2001 ontstond de wijk Hengelo door samenvoeging van de vroegere gemeentes Almelo, Hengelo en Winterswijk. In het begin moest er veel worden georganiseerd en moesten de leden nog een beetje aan elkaar wennen; bovendien was het nog twee jaar behelpen met een

verouderd gebouw. Nu beschikt de wijk over een beter onderkomen en worden er allerhande activiteiten gehouden. Zo maakten de leden op Hemelvaartsdag een uitstapje naar de Sallandse heuvelrug, waar ze een rit per huifkar maakten, een natuurfilm bekeken en een picknick hielden. Een geslaagde dag vond iedereen. ■

Kinderen uit de wijk Hengelo vermaken zich in het zand.

In het zendingsveld

■ BALTISCHE STATEN

Stefaan Cannoodt
Baltic Mission
Melnisla iela 3
Riga, Letland

■ BELGIË/ NEDERLAND

Benjamin Karssen
Jeffrey Kleijweg
Hennie Kroon
Zendingsgebied Brussel:
België/Nederland
87, Blvd. Brand Whitlock
B-1200 Brussel

■ CANADA

Armin Panhuyzen
Canada Calgary Mission
6490 Fisher Rd SE Ste 122
Calgary, Alberta T2H 0W3
Canada

■ DUITSLAND

Dayenne Gerrits
Deutschland-Mission Leipzig
Springerstrasse 16
D-04105 Leipzig
Duitsland

■ GRIEKENLAND

Richard Slegers
Jasper Roelofsen
Joachim Anthierens
Athens Greece Mission
Panayias Eleftherotrias 9
145 63 Kifissia, Athene
Griekenland

■ GROOT-BRITANNIË

Paul Gerrits
Joey Hooyenga
England Birmingham
Mission
187 Penns Lane
Sutton Coldfield
West Midlands
B76 1JU, Engeland

Michael Verschuure
England London Mission
64-68 Princes Gate
Exhibition Road
London SW7 2PA
Engeland

Lesley Wieling
Christopher Weening
Alexander Piket
England London
South Mission
The London Temple
Westpark Road
Newchapel, Surrey
RH7 6NB
Engeland

Jelle Hofstee
Mark Kleijweg
Micha Vermeer
England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds,
Yorkshire, LS18 5AZ
Engeland

Rolf en Thea van der Put
Farm Management
Company
6 Oulsum Drove, Feltwell
Norfolk IP26 4EL, Engeland

■ PORTUGAL

Carla Fariq
Portugal Porto Mission
Rua de Amalia
Luazes 23 sala 7
4200-052 Porto
Portugal

■ VERENIGDE STATEN

Raphael Gout
Jurgen Hoole
Utah Provo Mission
2500 N University Ave
Ste 100
Provo, Utah 84604, USA

Heidi Dhondt
Idaho Boise Mission
3100 S Vista Ave Ste 220
Boise, Idaho 83705, USA

Kim van Veluwen
Temple Square Mission
50 West North Temple Street
Salt Lake City
Utah 84150-1006, USA

Ezra Niessink
Utah Ogden Mission
2133 Washington Blvd
Ogden, Utah 84401, USA

Peter Erkamp

Illinois Chicago Mission
3295 N Arlington Heights
Ste 108
Arlington Heights, Illinois
60004-1588
USA

Derk Jan Aukema

Arizona Tempe Mission
1871 E Del Rio Dr
Tempe, Arizona 85282-2822
USA

■ WEST-INDIË

Geert Verhaegen
Bart van Wermeskerken
Zendingsgebied
West-Indië
P.O. Box 2932
Paramaribo
Suriname

Joachim Arts
Rinaldo Kasantidjojo
Anthony Post
Thomas Vlainic
West Indies Mission
P.O. Bag 543, Valsayn
Trinidad
West Indies

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingsinstituut, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier of langer) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

Nieuwsredactie Liahona,
Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland

Foto's liefst in een enveloppe of tussen kartonnetjes opsturen, niet met lijn, plakband, netjes of paperclips vastmaken!

Familieleden van zendelingen

Als het zendingskantoor van het zendingsgebied waar uw familielid op zending is, verhuist, geef dan a.u.b. het nieuwe adres door aan de nieuwsredactie. Anders blijft het oude (en dus verkeerde) adres op deze bladzijde staan. Ook als iemand al van zending terug is, maar nog vermeld staat op deze bladzijde, kunt u dat doorgeven aan de redactie.

Het kantoor van het zendingsgebied Londen-Zuid is gevestigd in een eeuwenoud landhuis tegenover de Londen-tempel.

U instellen op openbaring

Zoek met een gebed in het hart uit deze boodschap de teksten en leringen op die tegemoet komen aan de beboefen van de zusters die u bezoekt. Vertel over uw eigen ervaringen en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Ouderling Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Openbaring krijgen hangt van je geloof af. (...) Als je de evangeliebeginselen toetst door die te geloven zonder ze te doorgronden, zal de Geest je gaan onderwijzen. Geleidelijk zal geloof worden vervangen door kennis. (...)'

'Heb vertrouwen, dan zal je geloof voortdurend worden aangevuld, je kennis van de waarheid zal toenemen, en je getuigenis van de Verlosser, van de opstanding en van de herstelling zullen zijn 'als een bron van levend water, die opspringt tot het eeuwige leven.' [IV 63:23; zie ook Johannes 4:14; Jeremia 2:13.] Dan kun je leiding ontvangen bij de praktische beslissingen van je dagelijks leven.' ('Persoonlijke openbaring: 'de gave, de toets en de belofte', *De Ster*, januari 1995, p. 55.)

Alma 17:2-3: 'Deze zoons van Mosiah (...) hadden de Schriften ijverig onderzocht, opdat zij het woord Gods mochten weten. Maar dit is niet alles; zij hadden veel gebeden en gevast; daarom hadden zij de geest der profetie en de geest der openbaring.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het

Quorum der Twaalf Apostelen: 'Laten we zorgen dat de belofte van Heiland voor ons in vervulling kan gaan doordat we door deelname aan het avondmaal 'voldaan' worden (3 Nephi 20:8; zie ook 3 Nephi 18:9), wat 'vervuld van de Geest' betekent (3 Nephi 20:9). Die Geest — de Heilige Geest — is onze trooster, onze navigator, onze contactpersoon, onze tolk, onze getuige en onze louteraar — onze onfeilbare leidsman en heiligmaker voor onze reis door het sterfelijk leven op weg naar het eeuwige leven.' ('Altijd zijn Geest hebben', *De Ster*, januari 1997, p. 59.)

Ouderling Richard G. Scott van het

Quorum der Twaalf Apostelen: 'Door nederigheid (...) ontkiemt het zaad van onze groei. Als we het voeden door ons geloof te oefenen, snoeien door ons te bekeren, en versterken door gehoorzaamheid en goede werken, groeit uit dat zaad de kostbare vrucht van de spiritualiteit. (Zie Alma 26:22.) Goddelijke inspiratie en macht zijn daarvan het resultaat. Inspiratie is weten wat de Heer wil. Macht is het vermogen om die geïnspireerde wil ten uitvoer te brengen. ('The Plan for Happiness and Exaltation', *Ensign*, november 1981, p. 12.)

Sydney S. Reynolds, eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerk-presidium: 'Ik ben dankbaar voor een leraar die zijn cursisten aanspoorde een dagboek bij te houden van de influisteringen

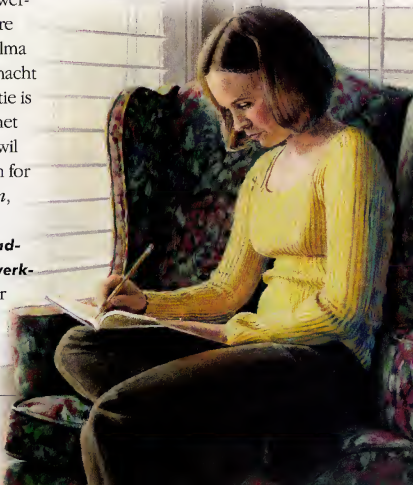
of aanwijzingen van de Geest. Hij zei dat we moesten opschrijven wat we voelden en wat er verder gebeurde. Kleine dingen werden duidelijk.'

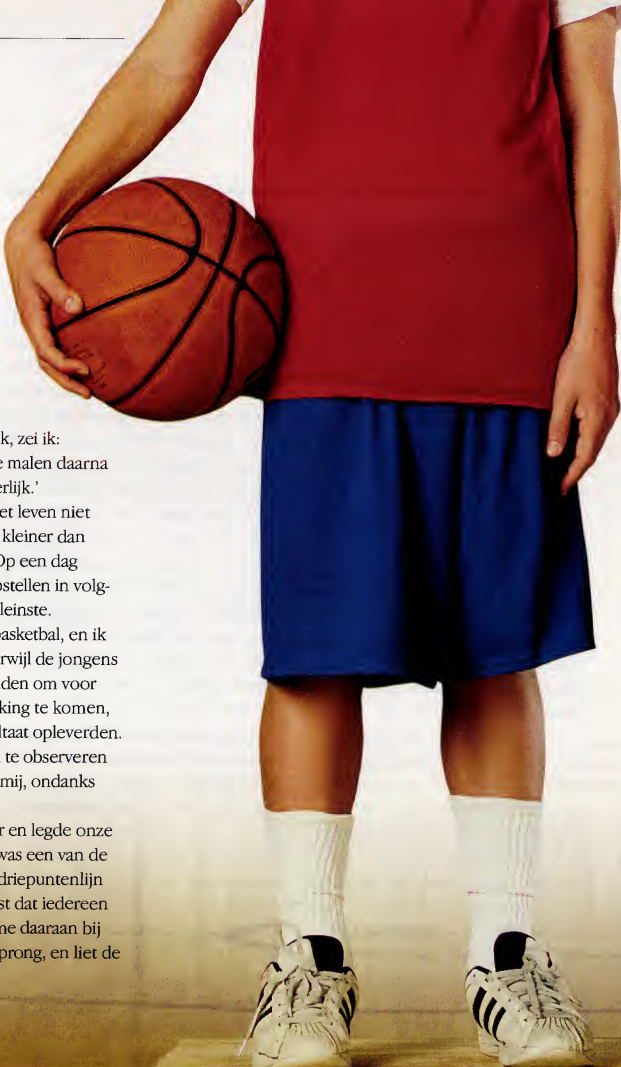
('Een God van wonderen', *Liabona*, juli 2001, p. 12.)

Anne C. Pingree, tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-

presidium: 'In ons leven doen er zich perioden en omstandigheden voor waarin van ons gevraagd wordt om onze zekerheden los te laten en volkomen op de Heer te vertrouwen. Als we onze angst achter ons laten en geloof oefenen in Jezus Christus, wordt de Geest een vertrouwde metgezel, leraar en krachtige leidsman. Wij stellen ons vertrouwen in de belofte in 2 Nephi 32:5: "De Heilige Geest (...) [zal u] alles (...) tonen wat gij moet doen." De Heilige Geest leert ons ook wat we moeten weten.'

- Hoe kunnen we ons vermogen om openbaring te ontvangen, vergroten?
- In welk opzicht kan angst een belemmering zijn om leiding van God te ontvangen? ■

A person wearing a red basketball jersey and blue shorts is holding a basketball with their right hand. They are standing on a wooden block. They are also wearing white socks and white sneakers with black stripes.

CHAD MORRIS

Doe je uiterste best, ook als het leven tegenzit. De Heer zal het verschil goedmaken.

Altijd als mijn oudere broer langer op mocht blijven of meer ijs kreeg dan ik, zei ik: 'Dat is niet eerlijk.' Toen, en nog vele malen daarna kreeg ik als antwoord: 'Het leven is niet eerlijk.'

Op de middelbare school vond ik dat het leven niet eerlijk was. Ik was klein — niet een beetje kleiner dan gemiddeld, maar echt een onderdeurtje. Op een dag moest mijn hele klas zich voor een foto opstellen in volgorde van grootte. Ik sloot de rij — als de kleinste.

Ondanks mijn lengte speelde ik graag basketbal, en ik was vastbesloten in het team te komen. Terwijl de jongens in een volle gymzaal lieten zien wat ze konden om voor een plaats in het basketbalteam in aanmerking te komen, hoopte ik dat mijn vele trainingsuren resultaat opleverden. De trainers stonden ons midden in de zaal te observeren en aantekeningen te maken. Ik bad dat ze mij, ondanks mijn lengte, toch zouden zien.

Na de warming-up floot de hoofdtrainer en legde onze eerste oefening uit. Hij gaf me een bal. Ik was een van de eersten die vanaf het middenveld naar de driepuntenlijn moest dribbelen voor een jumpshot. Ik wist dat iedereen keek; mijn trillende handen herinnerden me daaraan bij elke stap. Ik stopte recht voor de basket, sprong, en liet de

TEKORT SCHIETEN

'Sommige "waaroms" zijn helemaal geen vraag, maar een uiting van ongenoegen. Andere "waaroms" zeggen dat de beproeving later mag komen, maar niet nu, alsof geloof in God niet ook zijn timing omvat. In zware tijden kan het veel beter zijn om in plaats van "Waarom ik?" een "wat"-vraag te stellen, zoals "Wat verwacht u van mij?" Of, naar de woorden van Moroni: "Als ik voldoende nederig ben, welke zwakte van mij zou dan nu sterk kunnen worden?" (Zie Ether 12:27.)'

Ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalft Apostelen, "Deelhebben aan het zoenbloed van Christus", De Ster, januari 1998, p. 23-25.

bal los. Ik hoopte dat hij ten minste de rand zou raken. De bal rolde langs de rand en viel door het net.

Eerder dan ik wilde, was het weer mijn beurt. En weer viel de bal door het net. Bij de volgende beurt had ik weer geluk. De spelverdeler van het team van vorig jaar merkte me op en besloot de underdog te helpen. Hij begon, elke keer als ik moest schieten, huidkeels de aandacht op me te vestigen. Dankbaar bleef ik scoren.

Aan het einde van de dag, toen de lijst werd opgehangen met de namen van wie de eerste test doorstaan hadden, stond mijn naam erop. Ik had het eerste stuk naar de top van mijn Mount Everest beklommen.

Na nog een paar dagen van spanning en trainingen bij dag en dauw, werd er bekendgemaakt wie er naar de volgende ronde

mochten. Ik had mijn tweede hindernis genomen. Omdat er nog maar twee selecties moesten plaatsvinden, werden mijn kansen groter, maar de concurrentie werd zwaarder.

Aan het einde van de week waren de oefenwedstrijden voorbij. Ik probeerde kalm te blijven toen ik naar het kantoor van de trainer liep om te kijken of ik in het team zat. Mijn naam stond niet op de lijst.

De assistent-trainer, die ook mijn leraar scheikunde was, nam me terzijde. 'Je bent een goed spelertje. Je bent veelbelovend.'

Zijn compliment kon mijn teleurstelling niet wegnemen. 'Het is moeilijk om mensen uit te sluiten. Maar je bent nu gewoon nog niet lang genoeg om in het team te spelen. Misschien volgend jaar.'

Waarom ik? Een van mijn dromen was vervolgen, en niet omdat ik het niet geprobeerd of niet getraind had. Het kwam door iets wat ik niet in mijn macht had. Het leven leek gewoon niet eerlijk.

Waarom ik?

Hoewel ik het Boek van Mormon diverse keren heb gelezen, besepte ik pas onlangs hoe oneerlijk Aäron, Ammons broer, het wel moest vinden dat Ammon succes had. Zij gingen, samen met andere Nephieten, bij de Lamanieten het evangelie verkondigen. Terwijl Ammon de kudde van de koning beschermde, door de Geest werd overstelpst en koning Lamoni en zijn volk doopte, hadden Aäron en zijn

metgezellen het moeilijk. De Lamanieten hadden hen 'uitgevoerd, geslagen en van huis tot huis en van plaats tot plaats verdreven, totdat zij in het land Middoni waren aangekomen; en daar waren zij gegrepen, in de gevangenis geworpen, met sterke koorden gebonden en dagenlang gevangen gehouden' (Alma 20:30).

Bedenk eens hoeveel redenen Aäron had om te vragen: 'Waarom ik?' Ammon had veel succes terwijl Aäron alleen maar mislukking en gevangenis muren had gezien. Zelfs

Aärons bevrijding uit de gevangenis was aan Ammon te danken. Aärons leven was niet eerlijk.

Onlangs de onbillijkheid, toonde Aäron geen spoor van wrevel. Toen hij uit de gevangenis kwam, pakte hij onmiddellijk zijn zending weer op en vroeg wat de Heer van hem wilde. Toen zegende de Heer hem. Aäron verkondigde het evangelie aan Lamoni's vader, de koning van alle Lamanieten en aan zijn hofhouding, en ze lieten zich door hem dopen.

Ik besepte dat mijn situatie enigszins overeenkwam met die van Aäron. Anderen om me heen hadden veel succes, maar ik niet, en ik wist niet waarom. Ik had de

keuze: Ik kon verdrinken in zelfmedelijden en me afvragen: 'Waarom ik?', of, net als Aäron, geduld hebben en op de Heer vertrouwen.

Ik heb me gerealiseerd dat ik, hoewel het leven soms niet eerlijk is, mijn problemen aan de Heiland kan toevertrouwen. Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd: 'Door de verzoening kunnen niet alleen onze overtredingen en fouten tenietgedaan worden, maar op zijn tijd zullen daardoor alle onbillijkheden van het leven worden rechtgetrokken — die onredelijke zaken die het gevolg zijn van omstandigheden of anderzins daden, en niet van onze eigen beslissingen.' ('Jezus Christus, onze Verlosser', *De Ster*, juli 1997, p. 58.) Als ik me tot Christus wend, wordt mijn leven niet ineens eerlijk. Maar als ik in mijn onbillijke omstandigheden probeer op Hem te lijken, helpt Hij me, zodat ik niet verbitert raak, en zelfs van een oneerlijke wereld ga houden. ■

Chad Morris is lid van de wijk West-Jordan 44 in de ring West-Jordan (Utah).

Vergeleken met het leven van Ammon, leek dat van Aäron niet eerlijk. Toen hij uit de gevangenis kwam, ging Aäron zonder wrok het evangelie aan de Lamanieten verkondigen.

Op zoek naar grootvader Pablo

RAQUEL PEDRAZA DE BROSIÓ

Mijn familiehistorisch onderzoek strandde altijd bij een bepaalde naam. Maar toen mijn vader toevallig die naam aantroef op een onverwachte plaats, begon onze zoektocht naar grootvader Pablo.

Mijn vader is geboren in Chacon, in het noordoosten van Argentinië, waar de zon heet is en de mensen het land bewerken, en katoen en andere gewassen verbouwen. Buren kennen elkaar al generaties lang, en tradities worden nauwgezet in stand gehouden. De familie van mijn vader woonde in Villa Ángela, waar ze een comfortabel middenstandsleven leidden.

Toen mijn vader negen was, scheidden zijn ouders, en mijn vader ging met zijn moeder en zussen in Buenos Aires wonen. Dat was een moeilijke verandering voor een jongetje dat niet begreep waarom hij zijn geboortestad en vriendjes moest verlaten, en niet wist wanneer hij zijn vader weer zou zien. Toen de maanden van scheiding jaren werden, vervaagde mijn vaders herinnering aan zijn eigen vader. Hij had niet eens een foto van hem.

Onze familie maakte kennis met het herstelde evangelie en werd uiteindelijk lid van de kerk. Toen ik vijftien was, kreeg ik interesse voor familiegeschiedenis. Zoeken naar mijn voorouders werd mijn passie, en ik raakte aardig bekend met mijn moeders familie. Maar aan mijn vaders kant strandden al mijn pogingen bij één naam: grootvader Pablo Pedraza.

Toen mijn vader me over zijn jeugd vertelde, had ik het sterke verlangen om meer over grootvader Pablo te weten te komen. Als gezin gingen we bidden om meer over hem te weten te komen, zodat we onze familiegeschiedenis konden voltooien. Mijn vader groef in zijn herinnering,

en hij kwam op het adres van een oude tante. Hij schreef haar, maar zij overleed voordat we de informatie die we zochten, konden inwinnen. We gaven het niet op, maar bleven bidden.

Op een goede dag stopte de bus waarmee mijn vader naar zijn werk ging, voor een licht, naast een vrachtwagen van de posterijen. Mijn vader zag diverse grote pakken in de vrachtwagen liggen, en één daarvan trok zijn aandacht. Op het etiket stond de naam Pablo Pedraza, met een adres in de geboortestad van mijn vader.

Opgewonden noteerde mijn vader dat adres. Hij wist dat zijn vader automonteur was geweest en hij dacht dat het grote pak op de vrachtwagen wel eens voor hem kon zijn. Jarenlang schreven we naar dat adres — dat we hoopten onze vader en grootvader te hebben gevonden, en dat we graag met hem wilden spreken. Maar we kregen nooit antwoord.

Toen vertelde mijn vader dit verhaal eens aan een vriend in onze wijk. De vriend opperde: 'Waarom gaan jullie er niet gewoon heen?' Angst overmande ons. Misschien wilde grootvader Pablo niet dat we hem vonden, of misschien was dit zijn adres niet.

Maar toen we erover hadden gebeden, hadden we het gevoel dat we naar Chaco moesten reizen om grootvader Pablo te zoeken. Ons hele gezin stapte in een bestelwagen, en we reden in 28 uur naar Chaco. We reden direct naar het adres dat op het pak had gestaan, en we stopten voor

een aardig, goed onderhouden huis. Een man van zestig stond buiten zijn auto te wassen. Mijn vader vatte moed, en stapte uit om zich voor te stellen en te vragen of we in de goede straat waren.

Wij keken toe door de raampjes van de bestelwagen, en na een paar minuten zagen we dat mijn vader en die man elkaar omhelsden. Toen wenkten ze dat we uit de wagen moesten komen. Het was inderdaad grootvader Pablo — de vader die mijn vader in geen veertig jaar had gezien!

Het weerzien was niet gemakkelijk, maar er heerste een geest van liefde. We kwamen erachter dat grootvader Pablo door het slechte functioneren van de post in zijn stadje, geen van de brieven die we hem in de loop van de jaren hadden gestuurd, had ontvangen. We hoorden ook dat hij jarenlang naar mijn vader had gezocht, maar dat hij zelf opzag tegen een ontmoeting met ons. We ontmoetten grootvaders vrouw en kinderen en hoorden over hun vreugde en hun verdriet. We kwamen erachter dat grootvader Pablo een goede man was die in God geloofde. Hij was een liefhebbende echtgenoot en vader, en een goede buur. En we zagen dat hij ons heel graag wilde leren kennen nu we hem eindelijk hadden gevonden.

Nu hebben we foto's van grootvader Pablo en belangrijke informatie over hem en een aantal van zijn voorouders. Een jaar geleden is hij overleden, en we bereiden ons voor om in de tempel voor hem en andere familieleden verordeningen te verrichten. Mijn vader kan zijn blijdschap nauwelijks in toom houden nu hij eindelijk aan zijn ouders verzegeld kan worden. We blijven werken aan onze familiegeschiedenis.

We hebben de belofte gekregen dat 'het hart der vaderen tot de kinderen [zal keren] en het hart der kinderen tot hun vaderen' (Maleachi 4:6). Onze familie is zeer gezegend dat de Heer ons bij de hand nam zodat die belofte letterlijk in vervulling ging. ■

Raquel Pedraza de Brosto is lid van de wijk Chacarita, in de ring Buenos Aires-Belgrano (Argentinië).

De arbeiders

De Heer wil dat we ons motief om in zijn koninkrijk te werken, onder de loep nemen.

OUDERLING HENRY F. ACEBEDO

Een van de gebiedszeventigen

Toen ik in 1975 lid werd van de kerk, waren er weinig leden in de Filipijnen. Sindsdien is de kerk spectaculair gegroeid. Mijn geboorteland telt nu bijna een half miljoen leden. Het is mij een eer en een vreugde dat ik in die jaren veel taken in de wijngaard van de Heer heb mogen vervullen. Maar in die jaren ging ik me ook afvragen: Heb ik recht op een grotere beloning in de hemel dan een bekeerling die getrouwd is, maar nog slechts een paar jaar te leven heeft? De Heiland heeft die vraag, net als veel andere vragen, beantwoord met een gelijkenis.

'Wat zal dan ons deel zijn?'

Op een dag, toen de Heiland bij zijn discipelen was, kwam er een jongeman naar Hem toe en vroeg: 'Meester, wat voor goed moet ik doen om het eeuwige leven te verwerven?' (Matteüs 19:16.) 'Indien gij volmaakt wilt zijn, ga heen, verkoop uw bezit en geef het aan de armen, (...) en kom hier, volg Mij', antwoordde Jezus (Matteüs 19:21). Dat antwoord verbaasde zijn discipelen. Zij vroegen zich af: 'Wie kan behouden worden?' (Matteüs 19:25.) Jezus wist wat ze dachten en legde uit dat het eeuwige leven mogelijk is voor iedereen die voor Hem alles prijsgeeft. (Zie Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 19:26.)

Toen vroeg Petrus namens alle apostelen: 'Zie, wij hebben alles prijsgegeven en zijn U gevolgd; wat zal dan ons deel zijn?' (Matteüs 19:27.)

Jezus' antwoord bevatte zowel een belofte als een strenge berisping. Eerst verzekerde Hij hen dat zij, de apostelen, op twaalf tronen zouden zitten en rechter zouden zijn over het huis van Israël. Toen waarschuwde hij: 'Maar vele eersten zullen de laatsten zijn, en vele laatsten de eersten (Matteüs 19:30), en Hij vertelde hun de gelijkenis van de arbeiders.

Elke arbeider een schelling

Jezus vergeleek het koninkrijk der hemelen met een heer des huizes die 's morgens vroeg arbeiders ging huren. In de tijd van Jezus kwamen werkeloze mannen vaak samen op openbare plaatsen omdat ze daar dachten een werkgever te vinden. De heer des huizes kwam met zijn arbeiders een loon van een schelling per dag overeen (een Romeinse *denarius*), en zette ze aan het werk in zijn wijngaard. Later, rond het derde uur (om 9 uur 's morgens) ging de heer des huizes weer naar het marktplein en trof daar vier werkelozen. Die nam hij ook in dienst, maar deze keer vertelde hij niet wat hij hun zou betalen. Hij kwam met hen overeen: 'Wat billijk is, zal ik u geven' (Matteüs 20:4). De arbeiders gingen daar vlot mee akkoord en namen hun

Veel van ons hebben werk waarvoor we per uur betaald worden. Allemaal verwachten we meer loon naarmate we harder en langer werken. Maar in de hemel wordt een andere administratie gehanteerd.

JOHN SCOTT, HET LAATSTE OORBEEL (BRUN)

An degenen die in aanmerking komen voor het celestiale koninkrijk, belooft de Vader dat iedereen die zich inzet, ongeacht het moment waarop hij of zij in de wijngaard wordt geroepen, 'gelijk [zal zijn] in macht en in kracht en in heerschappij'.

plaats in naast de andere arbeiders in de wijngaard. Rond het zesde en het negende uur (het middaguur en 3 uur 's middags), nam de heer des huizes nog meer arbeiders in dienst. Rond het elfde uur (5 uur 's middags) ging hij voor de laatste keer naar het marktplein en nam nieuwe arbeiders in dienst. Ook hun belooft hij te betalen wat billijk was.

Toen de avond viel, riep de heer des huizes al zijn arbeiders bij elkaar en betaalde wie maar één uur gewerkt hadden, het eerst uit. Tot verbazing van alle arbeiders ontvingen die een heel dagloon! De heer des huizes liet vervolgens alle arbeiders bij zich komen en betaalde iedereen hetzelfde loon, ongeacht het aantal uren dat ze in de wijngaard gewerkt hadden.

We kunnen ons voorstellen dat degenen die het langst gewerkt hadden en zagen wat de arbeiders kregen die maar een deel van de dag gewerkt hadden, tot de slotsom kwamen dat zij niet alleen de beloofde schelling kregen, maar nog wat meer — zij hadden per slot van rekening het langst gewerkt van allemaal! Dus toen de heer des huizes hun maar een schelling gaf, klaagden ze: 'Deze laatsten hebben één uur gewerkt en gij hebt hen met ons gelijkgesteld, die een zware dag en de hitte hebben doorstaan' (Matteüs 20:12).

De heer antwoordde: 'Vriend, ik doe u

geen onrecht' (Matteüs 20:13) en herinnerde hen eraan dat ze hadden gekregen wat hun beloofd was. Hij stelde de mopperaars twee indringende vragen: 'Staat het mij niet vrij met (...) [mijn geld] te doen, wat ik wil? Of is uw oog boos, omdat ik goed ben?' (Matteüs 20:15.)

De heer des huizes was toch eerlijk en welwillend geweest tegenover iedereen die in zijn wijngaard gewerkt had. Jezus zei ten slotte: 'Alzo zullen de laatsten de eersten en de eersten de laatsten zijn: want velen worden geroepen, maar weinigen gekozen.' (Matteüs 20:16; zie IV 121:34–40.)

Pas op voor hoogmoed

Veel van ons hebben werk waarvoor we per uur betaald worden. Allemaal verwachten we meer loon naarmate we harder en langer werken. Maar in de hemel wordt een andere administratie gehanteerd. Bij onze doop, onze ordening tot het priesterschap of tijdens de verordeningen in de heilige tempel, sluiten we een verbond om God te gehoorzamen en onze roeping groot te maken. De Heer belooft op zijn beurt dat we, als we getrouwd zijn, 'alles wat mijn Vader heeft' (IV 84:38) zullen ontvangen, of verhoging in het celestiale koninkrijk van God (zie IV 84:33–41). De Heer kan ons geen hoger loon of grotere

beloning toekennen; het is de grootste van al zijn gaven (zie IV 14:7).

Voelen wij ons wel eens als de apostelen van weleer die vroegen: 'Wat zal dan ons deel zijn?' Denken we dat we een grotere beloning verdienen omdat we eerder zijn geroepen of het langst hebben gewerkt? In het evangelie is geen plaats voor de onderhandelende geest van wie het eerst in dienst waren genomen. Hoewel we tijdens onze arbeid misschien niet helemaal begrijpen wat zijn beloning inhoudt, kunnen we erop vertrouwen dat we van de Heer zullen ontvangen 'wat billijk is'.

President Ezra Taft Benson (1899–1994) heeft ons gewaarschuwd voor hoogmoed, want 'hoogmoed is concurreren van aard. (...) Sommige hoogmoedigen interesseert het niet zozeer of zij voldoende verdienen om in hun behoeften te voorzien, waar het hen om gaat, is méér te verdienen dan een ander. Hun beloning is om boven anderen uit te steken. Dat is de vijandschap die veroorzaakt wordt door hoogmoed.'¹

Mopper niet

Toen ik in opleiding was voor reserveofficier, zei onze commandant altijd: 'Gehoorzaam voordat je klaagt.' Toen ik lid werd van de kerk, nam ik me voor dat ook te doen. Als men mijn mening vraagt over gehoorzaamheid, leg ik altijd uit hoeveel profijt ik heb gehad van deze filosofie.

Als de Heer ons roept, moeten we ons geen zorgen maken over ons loon. We moeten gewoon aan de slag en ons best doen. Wat maakt het uit wie de eer krijgt? We moeten de Heer danken voor de gelegenheid om in zijn wijngaard te werken.

Ik hoop dat we nooit mopperen tegen de Heer des huizes, onze Heiland Jezus Christus, of tegen zijn dienstknechten — vanaf het Eerste Presidium tot onze plaatselijke leiders. Laten we indachtig zijn wat de Heer gezegd heeft: 'Hetzij gesproken door mijn eigen stem, of door de stem mijner dienstknechten, dat is hetzelfde' (IV 1:38).

We krijgen dezelfde beloning

Ervaren en nieuwe leden worden rijkelijk gezegend als ze zij aan zij werken om de grote oogst in deze laatste

dagen binnen te halen. Allemaal moeten we onze eigen taak met geheel ons hart, verstand en geheel onze kracht uitvoeren. We moeten zorgen dat we niet jaloers worden op de beloning of de prestaties van andere discipelen. Als wij bij ons werk het oog alleen op de heerlijkheid van God gericht houden, laten we het aan Gods oordeel over welke beloning of eer we daarvoor krijgen.

Heb ik doordat ik meer dan 25 jaar in de kerk werkzaam ben geweest, recht op een grotere beloning in de hemel dan een bekeerling die getrouwd is, maar nog slechts een paar jaar te leven heeft? Het antwoord van de Heer is ontkennend. Aan degenen die in aanmerking komen voor het celestiale koninkrijk, belooft de Vader dat iedereen die zich inzet, ongeacht het moment waarop hij of zij in de wijngaard wordt geroepen, 'gelijk [zal zijn] in macht en in kracht en in heerschappij' (IV 76:95). De Heer is een edelmoedige werkgever. Het lijdt geen twijfel: Hij betaalt 'wat billijk is'. ■

NOOT

1. 'Pas op voor hoogmoed', *De Ster*, juli 1989, blz. 3.

Ouderling Henry F. Acebedo is een van de gebiedszeventigen in de Filipijnen.

BESPREKING

1. Laat de gezinsleden een lijstje maken van de beloningen die iemand volgens hen kan ontvangen voor zijn of haar werk voor de Heer. Lees het gedeelte 'Elke arbeider een schelling' voor en bespreek waarom de arbeiders die de hele dag gewerkt hadden, zo ontevreden waren. Geef uw getuigenis dat de Heer een edelmoedige werkgever is.

2. Geef een van de gezinsleden een eenvoudige maar nuttige opdracht, bijvoorbeeld een klusje in het huishouden. Geef iemand anders een veel moeilijker opdracht. Bied hun hetzelfde bedrag voor hun werk. Bespreek waarom dat niet redelijk lijkt. Lees de laatste drie gedeeltes van dit artikel voor. Op welke manieren kunnen we volgens ouderling Acebedo trots en gemopper vermijden?

Uitspraken van
de apostelen
van weleer

De kerk opbouwen

*'Want Gods medearbeiders zijn wij; Gods akker,
Gods bouwwerken zijt gij' (1 Korintiërs 3:9).*

OUDERLING RICHARD J. MAYNES
van de Zeventig

Tijdens hun hele bediening hebben de apostelen Petrus en Paulus het evangelie verkondigd, gemeenten georganiseerd en de heiligen verteld wat hun taak in de kerk inhield. Uit hun woorden en daden kunnen we opmaken welke drie fundamentele elementen vereist zijn om de kerk van de Heer te vestigen:

1. De organisatie en de structuur moeten geregeld worden door daartoe gemachtigde afgevaardigden, en volgens goddelijk ontwerp.
2. Ware leer en beginselen worden door God geopenbaard door middel van zijn profeten.
3. Alle leden hebben de taak om mee te werken aan de opbouw van de kerk.

Deze drie beginselen blijven in onze tijd van kracht.

1. De organisatie en de structuur van de kerk moeten geregeld worden door daartoe gemachtigde afgevaardigden, en volgens goddelijk ontwerp.

De Heer heeft de gang van zaken bij de

organisatie van de kerk geregeld door de juiste toepassing van sleutels van het priesterschap en door middel van openbaring. Een andere gang van zaken bij dit proces is voor Hem niet aanvaardbaar.

Paulus heeft over de verlening van het gezag van het priesterschap gezegd: 'Niemand matigt zich die waardigheid aan, doch men wordt ertoe geroepen door God, zoals immers ook Aäron' (Hebreeën 5:4). De macht van het priesterschap is een gave van God aan wie er geestelijk voor in aanmerking komen. Het wordt niet op afroep gegeven, zoals blijkt uit Petrus' ontmoeting met Simon de tovenaars:

'En toen Simon zag, dat door de handoplegging der apostelen de Geest werd gegeven, bood hij hun geld aan,

'en zeide: Geef ook mij deze macht, opdat, als ik iemand de handen opleg, hij de Heilige Geest ontvange' (Handelingen 8:18-19).

Petrus sprak hem bestraffend toe:

'Uw geld zij u ten verderve, daar gij gemeend hebt de gave Gods voor geld te kunnen verwerven.

'Gij hebt part noch deel aan deze zaak,

Veel ervaringen hebben voor mij bevestigd dat onze kerk door God geleid wordt en dat de priesterschapsleiders geïnspireerd worden wie ze moeten roepen.

want uw hart is niet recht voor God' (Handelingen 8:20-21).

Men kan macht in het priesterschap niet kopen of krijgen voor zelfzuchtige doeleinden. Het moet verleend worden door mensen die daartoe gemachtigd zijn. Zo worden bepaalde roepingen in de kerk verleend door wie gemachtigd zijn en die hun sleutels van het priesterschap aanwenden onder de invloed van de Heilige Geest. Zonder dat fundamentele beginsel zou de kerk overal ter wereld op een andere manier gevestigd kunnen worden, afhankelijk van personen en plaatselijke gewoonten.

Toen Paulus aanwijzingen gaf aan Timoteüs, zei hij: 'Leg niemand overijld de handen op' (1 Timoteüs 5:22). Hij wist dat gebed, overpeinzing en inspiratie aan een roeping vooraf moesten gaan.

Veel ervaringen hebben voor mij bevestigd dat onze kerk door God geleid wordt en dat de priesterschapsleiders onder inspiratie weten wie ze moeten roepen. Een van die

De Heer heeft de gang van zaken bij de organisatie van de kerk geregeld door de juiste toepassing van sleutels van het priesterschap en door middel van openbaring.

gebeurtenissen vond plaats in 1997, toen ik tot algemeen autoriteit werd geroepen. Een van mijn eerste opdrachten was ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf helpen bij de organisatie van een ring. Hoewel ik ernaar uitkeek, was ik toch een beetje ongerust wegens mijn gebrek aan ervaring.

Gedurende de reorganisatie spraken we met veel priesterschapsdragers in de ring. Ons werd duidelijk dat een aantal van die broeders volkomen capabel was om de functie van ringpresident te vervullen. Toen rees de vraag: Wat was de wil van de Heer?

Na veel overleg en overpeinzing kregen ouderling Hales en ik het gevoel dat we een bepaalde persoon moesten kiezen. Ouderling Hales vroeg toen of ik een gebed wilde uitspreken. Wat er toen gebeurde, was een van de geestelijkste ervaringen in mijn leven. In mijn gebed vroeg ik om bevestiging van de Geest. Toen ik de naam van die bepaalde priesterschapsdrager uitsprak, getuigde de

Geest met zoveel kracht dat die broeder de keuze van de Heer was, dat ik nauwelijks mijn gebed kon beëindigen. Ouderling Hales en ik wisten beiden door openbaring dat dit de man was die door de Heer was uitgekozen. Wat is het een zegen om lid te zijn van de kerk die door goddelijke inspiratie geleid wordt!

2. Ware leer en beginselen worden door God geopenbaard door middel van zijn profeten.

Paulus heeft beschreven op welk fundament de kerk van Jezus Christus is gegrondvest: 'Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods,

'Gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is' (Efeziërs 2:19-20).

Petrus spoorde de heiligen aan 'om aan de woorden te denken, die door de heilige profeten tevoren gesproken zijn', en hij waarschuwde dat velen zich in de laatste dagen van hen zouden afkeren: 'Dat er in de laatste dagen spotters met spotternij zullen komen, die naar hun eigen begeerten wandelen' (2 Petrus 3:2-3).

Profeten openbaren ons de zin en de wil van de Heer, opdat we niet 'heen en weder geslingerd [worden] onder invloed van allerlei wind van leer' (Efeziërs 4:14). Paulus heeft gezegd dat we rijkelijk gezegend worden als we het evangelie blijven naleven en de zuiverheid van die geopenbaarde leer beschermen: 'Zie toe op uzelf en op de leer, volhard in deze dingen; want door dit te doen, zult gij zowel uzelf als hen, die u horen, behouden' (1 Timoteüs 4:16).

Tijdens de zondagmiddagbijeenkomst van de algemene aprilconferentie van 1998 kondigde president Gordon B. Hinckley aan het slot van de bijeenkomst de bouw van 32 nieuwe tempels aan. Toen hij dat zei, getuigde de Heilige Geest tot mij dat Gordon B. Hinckley een levende profeet was, en dat de Heer wilde dat die tempels werden gebouwd. Diezelfde bevestiging kreeg ik van de Heilige Geest tijdens de algemene aprilconferentie van 1999 toen

president Hinckley de bouw van de Nauvoo-tempel in Illinois aankondigde.

De Heer heeft altijd zijn wil en zijn macht en gezag in het priesterschap geopenbaard door zijn dienstknechten, de profeten. (Zie Amos 3:7.) Hij bestuurt zijn koninkrijk altijd en eeuwig op dezelfde manier.

3. Alle leden hebben de taak om mee te werken aan de opbouw van de kerk.

In 1 Korintiërs 12 zegt de apostel Paulus met nadruk dat elk lid nodig is om de kerk te vestigen:

'Want gelijk het lichaam een is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, een lichaam vormen, zo ook Christus. (...)

'Want het lichaam bestaat toch ook niet uit één lid, maar uit vele leden. (...)

'En het oog kan niet zeggen tot de hand: ik heb u niet nodig, of ook het hoofd tot de voeten: ik heb u niet nodig. (...)

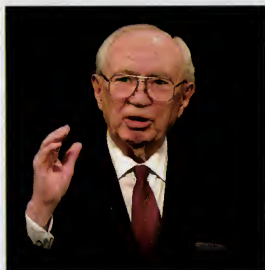
'Gij nu zijt het lichaam van Christus en ieder voor zijn deel leden.

'En God heeft sommigen aangesteld in de gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, verder krachten, daarna gaven van genezing, (bekwaamheid) om te helpen, om te besturen, en verscheidenheid van tongen' (vss. 12, 14, 21, 27-28).

Elk lid van de kerk is gezegend met gaven of talenten. Bedenk eens hoe moeilijk het voor een bisschop of gemeentepresident zou zijn om de

taken in een wijk of gemeente goed te verdelen als iedereen dezelfde talenten had. Een goede jeugdleider heeft wellicht andere talenten dan de koördinant, maar beiden zijn belangrijk voor het algemeen welzijn van de wijk of gemeente. Zoals elk lichaamsdeel belangrijk is voor de gezondheid en de kracht van het hele lichaam, is elk lid belangrijk voor de gezondheid en de kracht van de wijk of gemeente.

Als de leden bereidwillig hun tijd en talenten aan de kerk schenken, groeit hun getuigenis en worden zij geestelijk sterker. Waar ik ook kwam, heb ik het leven van leden van

Evenals andere profeten in de verschillende bedelingen, openbaart president Gordon B. Hinckley het doel en de wil van de Heer aan ons.

de kerk zien veranderen doordat ze zich volledig inzetten voor de vestiging van de kerk. Carlos en Rosario Casariego zijn er twee van.

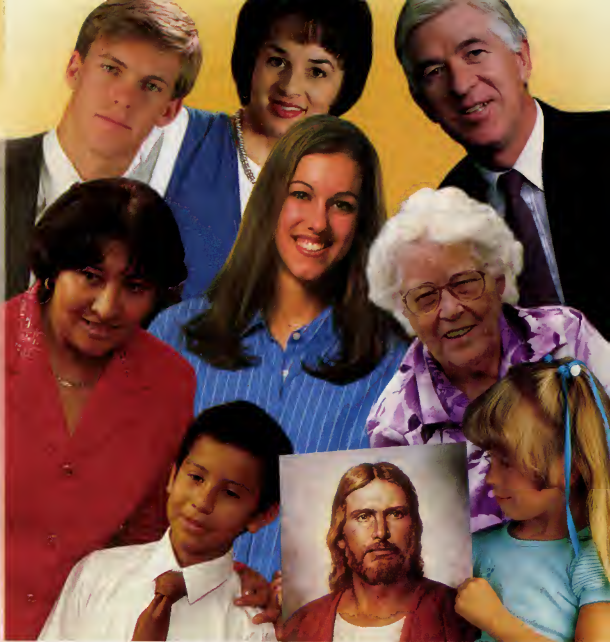
Ik was op voltijdzending in Uruguay toen ik met Carlos en Rosario kennismakte. Destijds waren zij tieners. Allebei stonden open voor het evangelie en allebei hadden het verlangen om de beginselen na te leven.

Carlos liet zich in december 1970 dopen, en drie maanden later ontmoette hij Rosario, toen hem werd gevraagd een toespraak te houden tijdens de doopdienst van haar familie. Na hun doop werden Carlos en Rosario allebei geroepen voor een taak bij de jeugd, en niet lang daarna werden zij president en presidente van hun respectievelijke groep. Zij behoorden tot de eerste cursisten toen het seminarie en het instituut in Uruguay startten. Bovendien had Rosario een taak in het jeugdwerkpresidium van de ring, en Carlos was te zien in het wekelijkse televisieprogramma van de kerk, *Nuestro Mundo* (Onze wereld).

In 1975 hadden Carlos en Rosario trouwplannen. Toen woonden zij een regionale conferentie bij, en dat veranderde hun leven. Tijdens die conferentie zei president Spencer W. Kimball (1895–1985) tegen de jeugd dat elke jongeman die ervoor in aanmerking kwam, ernstig een voltijdzending moest overwegen, en dat jonge vrouwen dat moesten stimuleren.

Carlos en Rosario besloten de raad van de profeet op te volgen. Later in dat jaar werd Carlos geroepen voor een zending in het zendinggebied Uruguay-Paraguay. Een half jaar later begon Rosario aan een voltijdzending in Argentinië. Door de toewijding waarmee Carlos en Rosario hun zending vervulden, hebben veel goede mensen en toekomstige leiders zich laten dopen.

Na hun huwelijk in juli 1981 hebben Carlos en Rosario vier kinderen gekregen en hebben ze veel functies in de kerk vervuld. Zij hebben al het mogelijke gedaan om de kerk,

in hun geboorteland Uruguay te helpen vestigen. Hun toewijding aan de Heer is niet alleen een zegen geweest voor degenen met wie zij gewerkt hebben, maar ook voor zichzelf. Zij zijn een voorbeeld van goede mensen die zich volledig hebben ingezet voor de vestiging van een sterke kerk in hun eigen land waarvan nu al meer generaties lid zijn.

Paulus zegt in 1 Korintiërs 3:9: 'Want Gods medewerkers zijn wij; Gods akker, Gods bouwwerken zijt gij.' Zo heeft ook Petrus gezegd: 'En laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis (...) tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus' (1 Petrus 2:5). Laten we ons allemaal toeleggen op ons eigen aandeel in de opbouw van zijn kerk. Zoals een grote, hedendaagse profeet, Brigham Young (1801–1877) gezegd heeft: 'Als wij besluiten een Zion op te bouwen, zullen we dat doen, en dat begint in het hart van ieder afzonderlijk.' ■

NOOT

1. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 113.

Alle leden van de kerk hebben gaven en talenten die bijdragen tot de kracht van hun wijk of gemeente. Als de leden hun tijd en talenten aan de kerk schenken, groeit hun getuigenis.

Mijn vaders onderscheiding voor betoonde moed

Emmanuel Fleckinger

In de donkere dagen van de Tweede Wereldoorlog werd mijn vader gevangengenomen door de Duitsers. Hij maakte deel uit van een groep Franse gevangenen uit de Elzas (dat ooit deel uitmaakte van Duitsland) die het aan alles ontbrak, zelfs aan de meest essentiële zaken. Veel gevangenen, vooral degenen die ziek waren, stierven van honger en kou, of gewoonweg door uitputting, tijdens hun lange tocht van het ene kamp naar het andere.

Tijdens een van die lange, moeilijke marsen naar Duitsland, vond er plotse-ling een explosie plaats in een huis, niet ver van die trieste groep gevangenen. Ze hoorden paniekge-schreeuw van degenen die in dat huis vastzaten. De bewakers verscherpten het toezicht op de gevangenen om te voorkomen dat ze ontsnapten. Maar mijn vader luisterde alleen maar naar zijn geweten, maakte zich los van de groep en rende weg, zo vlug als zijn zwakke benen het toelieten. Zonder

zich druk te maken om zijn eigen veiligheid, bleef hij de bewakers voor die hem achtervolgden en beschoten.

Wonderlijk genoeg werd hij niet geraakt, en de bewakers hielden verbaasd in toen ze beseften dat hij het brandende huis inliep. Al snel kwam hij weer naar buiten met een kind van ongeveer acht jaar in zijn armen. Hij had het kind om hulp horen roepen en het gered, en toen gaf hij zich over aan de stomverbaasde Duitse soldaten. Bijna onmiddellijk daarna sprak een officier hem streng toe: 'Weet je wat je hebt gedaan? Je hebt zojuist een toekomstige vijand gered.'

Mijn vader, totaal uitgeput door zijn heldhaftige daad en de vele

ontberingen van de voorgaande maanden, antwoordde met verba-zingwekkend zelfvertrouwen: 'Ik heb geen vijand gezien. Ik zag een menselijk wezen, een kind dat mijn hulp nodig had. Ik heb gedaan wat gedaan moest worden — en als het nog eens moest, zou ik dat zonder aarzelen weer doen.'

Hij werd naar de gevangenen

De bewakers stopten met schieten toen ze beseften dat mijn vader het brandende huis inrende. Als snel kwam hij weer naar buiten met een kind van ongeveer acht jaar in zijn armen.

teruggebracht — maar wel met wat meer respect. En na die heldendaad werden alle gevangenen beter behandeld dan voordien. Het verbazingwekkendste van dit alles was dat, toen de groep in het kamp aankwam, mijn vader, in zijn Franse uniform, een Duitse onderscheiding kreeg.

Mijn vader begreep het gebod van de Heiland, 'dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad' (Johannes 15:12). Hij stierf in 1959 zonder over het herstelde evangelie te hebben gehoord. Maar ik geloof dat hij die kans krijgt waar hij nu is, en dat hij alle lessen en zegeningen van het evangelie kan ontvangen. ■

Emmanuel Fleckinger is lid van de gemeente Colmar in de ring Nancy (Frankrijk).

Het gebed van mijn dochter

Kari Ann Rasmussen

Na een jaar van buitengewoon zware, financiële lasten, hoopte ik dat het voor mijn gezin lichter zou worden. Toen kwamen er nieuwe tegenvallers. Een heel jaar had ik vertrouwd op de Heer dat alles in orde zou komen en dat we op een goede dag zouden zien dat we door onze beproevingen waren gegroeid. Maar door die nieuwe tegenvallers werd ik in geestelijk opzicht aan het wankelen gebracht. Ik voelde me in de steek gelaten, en weldra nam ik geen geestelijk voedsel meer tot me. Hoewel ik naar de kerk bleef gaan, bad ik niet meer, ik vastte niet meer en ik

las niet meer in de Schriften. Ik ging niet meer naar de tempel. Ik deed in mijn roeping als jeugdwerkleerkracht alleen het hoogst noodzakelijke. Ik voelde me hopeloos en vroeg me af waarom ik nog zou proberen een rechtschapen leven te leiden als het me niet beschermde tegen pijn.

Op een avond zat ik in mijn slaapkamer tv te kijken, toen mijn dochter van tien binnenkwam met haar boek van mormon in de hand. Ze had geprobeerd erin te lezen, maar ze zei dat ze een woord niet kon uitspreken. Ik hielp haar ermee en stuurde haar toen de kamer uit.

Binnen een paar minuten was ze terug. Ze zei dat ze niet begreep wat ze las. Ik had zoveel medelijden met mezelf, dat ik niet in de stemming was om tijd aan de Schriften te besteden. Op geïrriteerde toon zei ik: 'Samantha, vraag aan je hemelse Vader of Hij je kan laten begrijpen wat je leest.'

Mijn dochter bewoog zich niet. Ze keek me recht aan en zei stilletes: 'Ik heb al gebeden. Ik heb echt sterk het gevoel dat ik samen met u in de Schriften moet lezen.'

Ik keek haar verbaasd aan en zette toen de tv uit. Ik klopte naast me op het bed, zij klom erop en samen lezen we een hoofdstuk uit het Boek van Mormon. Ik besteedde niet veel aandacht aan wat we lezen omdat ik me verbaasde dat mijn hemelse Vader me eraan herinnerde dat ik me tot Hem moest wenden als ik moeilijkheden had.

Na die avond ben ik weer gaan bidden en dagelijks in de Schriften gaan lezen. Ik stelde me ten doel om minstens één keer per maand naar de

tempel te gaan. Verbazingwekkend genoeg leek het of alles wat ik in de Schriften en in de tijdschriften van de kerk las, op mij en op mijn problemen sloeg. Mijn ziel werd weer gevoed, en ik merkte dat ik mijn lasten kon dragen. Vaak vroeg ik op mijn knieën om vergeving dat ik niet op de Heer had vertrouwd, wat ik wel had moeten doen. Ik zal altijd dankbaar zijn voor de geestelijke gevoeligheid van mijn dochter van tien en voor de zachte terechtwijzing van mijn liefhebbende, hemelse Vader. ■

Kari Ann Rasmussen is lid van de wijk Murray 10 in de ring Murray-West (Utah).

Vergevensgezindheid leidt tot gemoedsrust

Naam bekend bij de redactie

Mijn zwager, John*, werd overgeplaatst naar een andere staat. Het was moeilijk om te aanvaarden dat hij, zijn vrouw, Annie, met hun gezin vertrokken. We waren vaak bij elkaar en erg aan elkaar gehecht geraakt.

Toen John met zijn gezin een paar maanden weg was, belde mijn man, Ron, ze op om te horen hoe het met ze was. Ze hadden zich goed aangepast en genoten van het gebied waar ze nu woonden. Mijn man had een klein bedrijf en liet zijn broer weten dat de deur altijd open stond als hij ooit terug wilde en bij hem wilde

Op de huwelijksreceptie probeerde ik Annie te ontlopen, maar toen de receptie bijna voorbij was, zat ik alleen naast haar. Ik keek naar haar en de Geest vervulde mijn hart.

werken. Op dat moment mengde Johns vrouw, Annie, zich in het gesprek en zei onverbloemd tegen Ron dat ze geen belangstelling hadden. Ze zei blijkbaar een paar onaardige dingen over Ron en zijn bedrijf.

Toen Ron thuis kwam, vertelde hij me over dat gesprek. Hoewel hij probeerde te doen alsof het hem niet dwars zat, merkte ik dat hij diep gekwetst was. Ik was woedend en wilde onmiddellijk Annie bellen om haar ervan langs te geven.

Ik belde niet, maar toen ik mezelf eenmaal had toegestaan me beledigd te voelen, werd ik overstelpst door een stroom leuke gedachten. Ik had

van alles op Annie aan te merken en roddelde over haar bij andere familieleden en vrienden. Eigenlijk liet ik hoogmoed toe in mijn hart en liet het daar wortel schieten terwijl de liefde wegwijnde.

Zoals een infectie zich kan verspreiden, het lichaam kan aantasten en pijn kan veroorzaken, kan datzelfde met onze geest gebeuren. Hoewel mijn man het incident allang was vergeten, bleef mijn hart geïnfecteerd. Ik bleef maar denken hoe erg ik gekwetst was. Thuis gedroeg ik me geïrriteerd en zag ik elke situatie donker in. Ik had geen verlangen om van anderen te houden en ze te helpen omdat ik zo met mezelf bezig was.

Na een aantal maanden hoorden we dat John en Annie op de bruiloft van een familielid kwamen. Ik zou haar uiteindelijk onder ogen moeten komen. Ik zag er tegenop, maar ik kon er niet omheen. Naarmate de

bruiloft naderde, nam mijn vrees toe. Ik vond wat ik gevoeld had niet fijn, en ik wist dat het verkeerd was. Ik bad vaak of de Heiland me wilde helpen me te ontdoen van mijn negatieve gevoelens. Uiteindelijk werd mijn geest gevuld met goede gedachten over Annie.

Toen ik haar op de bruiloft zag, begroetten we elkaar koeltjes. Ik probeerde haar de rest van de avond te ontlopen, maar ik hield haar in de gaten. En terwijl ik haar observeerde, besepte ik hoezeer ik haar miste. Ik verlangde naar de genoeidsrust van vergevengedzindheid, en mijn hart vloede over van liefde voor Annie.

Toen de receptie bijna voorbij was, zat ik alleen naast Annie. We hadden sinds onze eerste begroeting nog niet met elkaar gesproken. Ik keek naar haar, en de Geest vervulde mijn hart. Ik stak mijn handen uit, legde ze om haar gezicht. Met tranen in mijn ogen zei ik: 'Annie, ik heb je zo gemist.' We omarmden elkaar, huilden en verheugden ons in de genoeidsrust die een gevolg is van vergevengedzindheid.

Ik herinner me niet dat we onze spijt betuigden of uitlegden wat we daarvoor gevoeld hadden. Dat deed er allemaal niet toe. Het enige wat ertoe deed, was de liefde die we voelden en ons verlangen om te vergeven. Ik besepte pas later wat een enorme last ik had gedragen. Hoogmoed is een zware en onnodige last. Maar het was heerlijk om de volmaakte liefde van de Heiland te voelen, en het maakte me nederig. ■

**Namen gewijzigd.*

Een kompas in dichte mist

Lin Tsung-Ting

Een paar jaar geleden werd ik opgeroepen voor de marine van Taiwan. Ik werd onderofficier en sectieleider op een schip dat alle binnenlopende en uitvarende schepen moest begeleiden.

Op een ochtend in het vroege voorjaar kregen mijn collega's en ik de normale instructies om een schip dat de haven naderde, te begeleiden. Aanvankelijk was het helder weer. Maar toen we de haven uit waren, kwamen we in dichte mist terecht. Het zicht was minder dan drie meter.

Toen we de haven uit waren, kwamen we in dichte mist terecht. Het zicht was minder dan drie meter, en al snel waren we verdwaald.

Omdat we nog nooit zulke dichte mist in het voorjaar hadden meegemaakt, waren we gespannen en ons gevoel voor richting kwijt. Al snel waren we verdwaald. We wisten niet waar we waren of waar we heen moesten.

Omdat ik het bemanningslid was met de meeste ervaring en het gebied het beste kende, gaf de kapitein me opdracht om met het kompas onze positie te bepalen, iedereen terug te leiden naar de haven en de operatie uit te stellen. Anders konden we ieder moment een gebied met onderzeese riffen binnenvaren of het vasteland van China te dicht naderen.

Ik had nog nooit zo'n dichte mist meegemaakt dat we een kompas nodig hadden, en ik had nagelaten om het kompas regelmatig na te kijken, te onderhouden en te repareren. Toen we het kompas dringend nodig hadden om onze richting te bepalen, werkte het dus helemaal niet. Op strenge toon zei de kapitein: 'Je hebt ons in gevaar gebracht. We kunnen elk moment op een rif lopen!'

Ik beseftte dat hij gelijk had. Verdrietig boog ik mijn hoofd en bad in stilte. Ik vroeg mijn hemelse Vader om vergeving voor mijn achteloosheid en om hulp om uit de mist te komen en naar de pier terug te varen. Na dat gebed kreeg ik een ingeving. Ik raadde de kapitein aan om een bepaalde richting te kiezen, heel langzaam te varen en zo de kust te zoeken. Hij stemde ermee in, en niet lang daarna kwamen we bij de granieten kliffen ten zuiden van de havenmond, en langzaam volgden we de kustlijn tot aan de haven. Niet lang daarna waren we veilig thuis.

Door die gebeurtenis weet ik dat onze hemelse Vader naar mijn gebeden luistert. Ik ben dankbaar dat het geestelijk kompas werkte en ons naar huis leidde, ondanks het feit dat ik had nagelaten de juiste, voorbereidende maatregelen te treffen.

Nu stel ik mezelf vaak de volgende vragen: Doe ik al het mogelijke om me voor te bereiden op de mist? Heb ik onlangs nog mijn geestelijk kompas nagekeken? Ben ik in harmonie met God? Ben ik trouw aan mijn geloof? Ben ik rein? Dat zijn zaken die we in de gaten moeten houden. Zo niet, dan kunnen we, als de geestelijke mist ontstaat, op het rif van de zonde vastlopen en misschien nooit meer de weg naar huis terugvinden.

Ik ben dankbaar dat onze hemelse Vader ieder van ons heeft toegerust met een geestelijke liahona. Als wij ijverig en getrouwd zijn, kunnen we vertrouwen op de Heilige Geest; dan kunnen we de veilige haven bereiken en naar ons hemels thuis terugkeren. ■

Lin Tsung-Ting is lid van de wijk Taitung 4 in de ring Taitung (Taituan).

Aan de minsten

VÍCTOR GUILLERMO CHAUCA RIVERA

Wanneer wij onze medemens aandacht geven en helpen, voelen we de oprechte vreugde die ontstaat als we God dienen.

Het was zaterdag en er lag werk op me te wachten op mijn advocatenkantoor. Maar ik was ringpresident en had toegezegd aanwezig te zijn bij een dienstbetroonproject van de ZHV-zusters van onze ring. De zusters zouden zieke kinderen en aanstaande moeders bezoeken in het Sergio Bernales de Collique-Comas-ziekenhuis in Lima (Peru). Ze zouden geestelijke bijstand bieden en ook quilts en speeltjes brengen die ze in de loop van dat jaar hadden gemaakt.

Toen ik alles wat ik te doen had, liet liggen en naar het ziekenhuis reed, schoten me de woorden te binnen van de eerste van de vele schrijftuurplaatsen waaraan ik die dag gedacht had: 'Wanneer hebben wij U ziek of in de gevangenis gezien en zijn tot U gekomen? 'En de Koning zal hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan' (Matteüs 25:39-40).

Een warm vredig gevoel doorstroomde me, en ik wist dat dit een bijzondere dag zou worden. De Geest fluisterde me ook in dat de Heer me als ringpresident had geroepen om anderen liefde te geven en te helpen — vooral zieke mensen en mensen die het moeilijk hadden. Die hele dag dacht ik aan

ZHV-zusters van de ring Lima-Comas (Peru) spreken met president Chauca over hun hulp in het plaatselijke ziekenhuis.

onze Heiland en zijn deernis met de medemens. Op onze manier deden we ons best om op Hem te lijken.

Toen ik bij het ziekenhuis kwam, werd ik begroet door de 60 warmste harten en de 60 warmste glimlachjes die ik ooit had gezien. En toen de ZHV-zusters het ziekenhuis binnengingen, zag ik hoe die trieste en mistroostige plek met licht en vreugde werd vervuld.

'En Jezus zegende ben (...) en het licht van zijn aanschijn bescheen ben' (3 Nephi 19:25).

We bezochten eerst een heel klein jongetje met longontsteking dat aan de beademing lag. Zijn moeder zat aan het voeteneind van zijn bed. 'Heb geloof', spraken de zusters haar bemoedigend toe. Ik zag de hoop en de vreugde die ze voelde terwijl ze luisterde

naar de troostende woorden van die goede zusters.

'En Jezus (...) zeide tot ben: Hebt geloof in God' (Marcus 11:22).

Vervolgens kwamen we bij een vader wiens zoonje ziek was. Hij zette zijn zoon in een rolstoel om hem met ons op de foto te zetten. Een van de zusters gaf de jongen een spijkerbroek die voor hem gemaakt leek te zijn. 'Als ik uit het ziekenhuis ben, trek ik hem meteen aan', zei de jongen opgewonden tegen me.

'Wie een dubbel stel klederen heeft, dele mede aan wie er geen heeft' (Lucas 3:11).

We bezochten tiernemoeders die net een kindje hadden gekregen. Een van hen

Boven: Toen een jongen een spijkerbroek kreeg die speciaal voor hem gemaakt leek, zei hij: 'Als ik uit het ziekenhuis ben, trek ik hem meteen aan.' Linksonder: Een moeder en haar baby ontvangen geschenken en bemoediging van president Chauda en een ZHV-zuster. Rechts onder: Een tiernemoeder die zojuist een kindje heeft gekregen, wordt opgemonterd door de stralende glimlach van een ZHV-zuster.

Rechts: Zuster Fanny Mandujano Urquiaga (links) troost een moeder wiens baby is gestorven. Linksonder: Een vrouw wiens dochter ernstig ziek is, krijgt een exemplaar van de Liahona — en de belofte dat ze later weer bezoek krijgt. Rechtsonder: Nila Machado de Villa Nueva, ZHV-presidente in de ring Lima-Comas (Peru), geeft geschenken aan een jong meisje en spreekt haar moed in.

was een meisje van veertien. Haar baby was doodgeboren. De zusters legden een hand op haar schouder, troostten haar en gaven haar veel wijze raad. De tranen schoten in mijn ogen toen ik keek naar die fantastische vrouwen van Zion die hun eigen problemen — en dat waren er veel — terzijde hadden geschoven om te geven wat ze hadden.

'[Gij zijt] gewillig elkanders lasten te dragen, zodat ze licht mogen zijn' (Mosiab 18:8).

In een kamer zat een vrouw alleen bij het bed van haar dochter, die hersendood was. Die moeder had vele dagen in het ziekenhuis gelogeerd omdat ze niet uit de stad kwam en nergens anders kon verblijven. Ik voelde me gedrongen om te zeggen: 'Ik ben priesterschapsdrager in De

Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Zou u het fijn vinden als ik uw dochter een zegen gaf? Haar ogen schoten vol tranen, en ze antwoordde: 'Jazeker.' Nog nooit had ik me gevoeld als bij deze gelegenheid, en ik bedankte Vader in de hemel dat ik zijn heilige priesterschap mocht dragen en dat meisje een zegen kon geven.

'Hun de handen opleggende, zegende hij ze' (Marcus 10:16).

De zusters gaven deze moeder die het zo zwaar te verduren had, een exemplaar van de *Liahona* en beloofden een andere keer terug te komen.

'Jezus antwoordde en zeide tot haar: (...) wie gedronken heeft van het water, dat Ik bem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water, dat Ik bem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven' (Johannes 4:13-14).

Toen we weggingen, had ik het gevoel dat iedereen die op die dag het ziekenhuis had bezocht, een nieuw mens was geworden. Toen ik de glimlach zag op het gezicht van de zusters, besefte ik dat we, wanneer we onze medemens aandacht geven en helpen, de oprechte vreugde voelen die ontstaat als we God dienen.

'Indien gij dit weet, zalig zijt gij, als gij het doet' (Johannes 13:17). ■

Victor Guillermo Chaucu Rivera is lid van de wijk La Mar Ward in de ring Lima-Comas (Peru).

Wist je?

'In de hemel gebonden'

De profeet Joseph Smith kon enige tijd niet openlijk met de heiligen hebben spreken, omdat ze vervolgd werden. Maar op 1 september 1842 schreef de profeet een brief aan de heiligen. Die brief is nu afdeling 127

u aangaande uw doden: Wanneer iemand van u voor uw doden wordt gedoopt, moet er een klerk aanwezig zijn als ooggetuige van uw dopen; laat hij nauwkeurig luisteren, opdat hij naar waarheid moge getuigen, zeg

de Here;

'opdat al hetgeen gij optekent, in de hemel moge worden opgetekend; en wat gij ook op aarde bindt, in de hemel moge worden gebonden; en wat gij ook op aarde ontbindt, in de hemel moge worden ontbonden' (IV 127:6-7).

De heiligen waren blij dat

ze zich konden laten dopen voor de overledenen. Door die aanwijzingen van de profeet konden ze nauwgezette verslagen bijhouden. De registratie van de namen van wie verordeningen hebben ontvangen, is nog steeds een belangrijk onderdeel van het tempelwerk.

van de Leer en Verbonden, en bevat belangrijke aanwijzingen voor de doop voor de doden:

'Voorwaar, aldus zegt de Here tot

VAN BOVEN NAAR BENEDEN: FOTO VAN DE DOORPONT IN DE CARDSTON-TEMPEL (ALBERTA, CANADA) © INTELLECTUAL RESERVE, INC., KÖRPERLICH NIET TOEGESTAAN; DEL PARSON: JOSEPH SMITH VERHAALT HET BOEK VAN MORMON; FOTO VAN LORENZO SNOW; MINERIA K. TEICHERT, HET HANDKARTEZIJN, C. C. A. CHRISTENSEN, DE SLAG OM NAUVOO, MET TOESTEMMING VAN DE BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY MUSEUM OF ART, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN

Het gebeurde in september

Hieronder staan een paar belangrijke gebeurtenissen in de geschiedenis van de kerk die in de maand september hebben plaatsgevonden.

17 september 1846: De heiligen die in Nauvoo waren achtergebleven, worden uit de stad verdreven. Daarbij wordt een verdrag tot overgave geschonden. De belegering die leidde tot de overgave, werd de Slag om Nauvoo genoemd.

24 september 1860: De laatste groep van de tien handkarkonvoeien van de pioniers die de vlakten tussen 1856 en 1860 overstaken, komen in Salt Lake City aan.

13 september 1898: President Lorenzo Snow wordt aangesteld als de vijfde president van de kerk. Hij was toen 84.

Toets je kennis

Na vier jaar van voorbereiding ging Joseph Smith op een ochtend in september naar de heuvel Cumorah en ontving daar de gouden platen. Joseph begon toen aan zijn belangrijke werk: de vertaling van het Boek van Mormon. Hoeveel weet je over de vertaling en de eerste uitgave van het Boek van Mormon?

1. Joseph Smith ontving de gouden platen in de maand september. Weet je op welke dag en in welk jaar?

- a. 21 september 1822
- b. 22 september 1823
- c. 22 september 1827

2. Hoewel Joseph Smith de gouden platen ruim een jaar in zijn bezit had, werkte hij niet elke dag aan de vertaling. Hoeveel werkdagen nam de vertaling van het Boek van Mormon in beslag?

- a. 60
- b. 80
- c. 100

3. Er hebben verschillende mensen als schrijver gefungeerd. Wie heeft Joseph Smith het meeste met het Boek van Mormon geholpen?

- a. Martin Harris
- b. Oliver Cowdery
- c. Emma Smith

De *Liahona* van september 2003 gebruiken

Ideën voor besprekingen

• 'Onderwijzen in geloof', p. 10: Ouderling Robert D. Hales waarschuwt ouders en leerkrachten dat ze kinderen geloof niet kunnen opdringen. 'Geloof komt van binnenuit', legt hij uit, 'op basis van ons verlangen om het te ontvangen en het te oefenen.' Wat kunnen we doen om bij kinderen een verlangen naar geloof op te wekken? Hoe kunnen we hen het beste voorbereiden op de stormen die ongetwijfeld in hun leven zullen opsteken?

• 'Aan de minsten', p. 44: Een ringpresident vertelt over ZHV-zusters die een ziekenhuis bezoeken. Hij vergelijkt hun ervaringen met bepaalde teksten uit de Schriften. Bespreek hoe verhalen uit de Schriften je kunnen inspireren tot dienstverlening. Misschien kunt u een bepaalde ervaring met een tekst uit de Schriften gebruiken als voorbeeld en een hulpverleningsproject plannen voor uw klas of uw gezin.

• 'Voetsporen in de sneeuw', p. K2: Lees met uw klas of gezin het verhaal van president Thomas S. Monson.

Bespreek de betekenis van de zin 'Bij God zijn alle dingen mogelijk' (Matteüs 19:26).

Onderwerpen in deze uitgave

K=*De Kindervriend*

Apostelen	36, K10, K12
Begeleiding	22, K14
Bekering	40, K6, K12, K14
Boek van Mormon	47
Familiegeschiedenis	30
Gehoorzaamheid	K4
Gelijkenissen	32
Geloof	10, 40, K2, K10
Getuigenis	2, 10
Gezinsavond	48
Heilige Geest	10, 40, K4
Hoogmoed	32, 40
Huisbezoek	25
Hulpvaardigheid	18, 32, 36, 44
Integriteit	8
Jeugdwerk	K4, K14
Jezus Christus	2, 32, 44, K12
Jongeren	10, 18, 24
Kerkgeschiedenis	47
Kerkroeping	36
Keuzevrijheid	K4
Leiderschap	48
Liefde	30, 40
Muziek	18
Nieuwe Testament	2, 32, K10, K12
Onderwijzen	10, 48, K6
Openbaring	25
Patriarchale zegens	22
Profeten	36
Schriftstudie	2, 26, 40
Tegenspoed	26, 40
Tempels en tempelwerk	47, K16
Voorbereiding	25
Vriendschap	8, 22, K6
Wereldwijde kerk	K8
Zendingswerk	K2

Van het distributiecentrum

Wist u dat *Verbalen uit het Boek van Mormon* (35666 120), een boek voor gezinnen met kleine kinderen, in veel talen verkrijgbaar is? Daarin staan geïllustreerde verhalen uit het Boek van Mormon in eenvoudige taal voor jonge lezers of voor ouders die deze verhalen uit de Schriften aan hun kinderen willen voorlezen. De geïllustreerde verhalen zijn ook te gebruiken voor de participatieperiode of voor gezinsavondlessen. Om te bestellen en voor prijsopgave kunt u contact opnemen met het distributiecentrum of met de leiders in uw wijk of gemeente.

FOTO CRAIG DIMOND, GEÏLLUSTREERD

Gary E. Smith, *Christus roept twee discipelen*

"Toen Hij nu langs de zee van Galilea ging, zag Hij twee broeders, Simon, die Petrus genoemd wordt, en Andreas, diens broeder, en Hij zeide tot hen: Komt achter Mij en Ik zal u vissers van mensen maken' (Matteüs 4:18-19).

Na het gesprek van de Heiland met de Samaritaanse vrouw bij de bron (vooromslag) en zijn gelijkenis van de barmhartige Samaritaan (boven), ontving de apostel Petrus zijn eigen getuigenis: 'Onder elk volk is wie Hem vereert en gerechtigheid werkt, Hem welgevallig' (Handelingen 10:35). 'Het Nieuwe Testament is "een beter verbond" omdat er zo veel wordt overgelaten aan het voorne-
men van het hart, het verstand en de influisteringen van de Heilige Geest. Die loutering van de ziel is onderdeel van de legering van het staal van een persoonlijk getuigenis van Jezus Christus. Als de Heilige Geest niet met kracht tot ons bart en verstand getuigt, kan er geen getuigenis zijn.' Zie President James E. Faust, 'De borg van een beter verbond', p. 2.